

Przepraszamy, ale treść tej strony nie została jeszcze przetłumaczona

Europejski nakaz zapłaty

Europejski nakaz zapłaty - Belgia

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W Belgii obowiązuje postępowanie uproszczone umożliwiające wydanie nakazu zapłaty (*procédure sommaire d'injonction de payer*). Celem tego uproszczonego postępowania, opisanego w art. 1338–1344 belgijskiego kodeksu postępowania sądowego, jest odzyskiwanie stosunkowo niewielkich kwot pieniężnych w określonych rodzajach spraw.

Przepisy regulujące postępowanie uproszczone umożliwiające wydanie nakazu zapłaty można znaleźć na [stronie internetowej](#) Federalnej Służby Publicznej Wymiaru Sprawiedliwości (Service public fédéral Justice). W tym celu należy:

kliknąć zakładkę „Législation belge” – „Législation consolidée et index législatif” (w ramce po lewej stronie) następnie „Législation belge”

w rubryce „CODE JUDICIAIRE” wybrać opcję „Nature juridique”

w rubryce „Mot(s)” (słowa kluczowe) wpisać „664”

kliknąć przycisk „Recherche” (szukaj), a następnie „Liste” (lista)

kliknąć przycisk „Détail” (szczegóły)

wyszukać „Chapitre XV”

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie obejmuje wyłącznie roszczenia pieniężne.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Art. 1338 belgijskiego kodeksu postępowania sądowego stanowi, że przedmiotowe postępowanie jest stosowane wyłącznie w odniesieniu do roszczeń o spłatę wymagalnego długu, którego kwota nie przekracza 1860 EUR.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Korzystanie z tego postępowania jest całkowicie fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nie. Zgodnie z art. 1344 belgijskiego kodeksu postępowania sądowego przepisy dotyczące postępowania uproszczonego mają zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy dłużnik ma swoje miejsce zamieszkania lub pobytu w Belgii.

1.2 Sąd właściwy

Postępowanie to może być prowadzone przed sędzią pokoju, pod warunkiem, że dane roszczenie należy do jego kompetencji (informacje o kompetencjach sędziów pokoju – zob. „Jurysdykcja – Belgia”) Przepisy te mogą być również stosowane we wszelkich kwestiach leżących we właściwości sądu gospodarczego i sądu policyjnego w odniesieniu do sporów, o których mowa w art. 1338 kodeksu postępowania sądowego.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie istnieje żaden standardowy formularz, za pomocą którego można wszcząć postępowanie. W przepisach określono jednak wymogi dotyczące elementów, które należy zawrzeć w nakazie zapłaty oraz w pozwie wnoszonym do sądu.

Przed wniesieniem sprawy do sądu wierzyciel musi przesłać dłużnikowi wezwanie do zapłaty. Obowiązek ten jest określony w art. 1339 belgijskiego kodeksu postępowania sądowego. Wezwanie do zapłaty może przybrać formę wezwania komorniczego doręczanego dłużnikowi albo pisma przesyłanego listem poleconym za potwierdzeniem odbioru. W art. 1339 wskazano również informacje, jakie powinno zawierać wezwanie, aby nie zostało uznane za nieważne. Są to:

przytoczenie odpowiednich artykułów rozdziału dotyczącego postępowania uproszczonego belgijskiego kodeksu postępowania sądowego;

wezwanie do zapłaty wymagalnego długu w ciągu piętnastu dni od daty wysłania pisma albo od daty jego doręczenia dłużnikowi;

oznaczenie kwoty będącej przedmiotem roszczenia;

oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy w przypadku niedokonania płatności przez dłużnika.

W ciągu 15 dni od daty upływu piętnastodniowego terminu wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty powództwo wnosi się do sądu w formie pozwu sporządzonego w dwóch egzemplarzach. W art. 1340 kodeksu postępowania sądowego wskazano elementy, które należy zawrzeć w pozwie. Pozew musi zawierać następujące informacje:

dzień, miesiąc i rok;

imię i nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania wierzyciela oraz, w stosownych przypadkach, imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i funkcję jego pełnomocnika procesowego lub pełnomocników procesowych;

żądanie pozwu oraz dokładną kwotę będącą przedmiotem roszczenia, wraz ze szczegółowym wykazem elementów składających się na roszczenie oraz wskazaniem podstawy roszczenia;

oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania roszczenia;

podpis adwokata i strony wnoszącej pozew.

Wierzyciel, jeżeli uzna to za stosowne, może również przedstawić przyczyny, dla których sprzeciwia się odroczeniu płatności.

Do pozwu należy dołączyć:

kopię dokumentu, na podstawie którego dochodzi się roszczenia;

lub kopię wezwania komorniczego lub pisma przesyłanego listem poleconym wraz z potwierdzeniem odbioru lub oryginał takiego pisma wraz z dowodem potwierdzającym, że adresat odmówił przyjęcia pisma lub nie odebrał go z urzędu pocztowego, wraz z oświadczeniem, w którym stwierdzono, że dłużnik jest zameldowany pod adresem wskazanym w ewidencji ludności.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Jednym z niezbędnych elementów pozwu jest podpis adwokata. Poza tym art. 1342 kodeksu postępowania sądowego stanowi, że odpis orzeczenia sądowego zostanie przesłany pocztą tradycyjną adwokatowi reprezentującemu wierzyciela. Są to jedyne przepisy nakładające na wierzyciela przymus adwokacki.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Pozew musi cechować się odpowiednim poziomem szczegółowości. Art. 1340 ust. 1 pkt 3 kodeksu postępowania sądowego stanowi, że w pozwie należy określić żądanie pozwu oraz dokładną kwotę będącą przedmiotem roszczenia, wraz ze szczegółowym wykazem elementów składających się na roszczenie oraz wskazaniem podstawy roszczenia.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Tak. Zgodnie z art. 1338 roszczenie musi zostać potwierdzone dokumentem pisemnym sporządzonym przez dłużnika. W tym przypadku niekoniecznie musi chodzić o dokument, w którym doszło do uznania długu przez dłużnika.

1.4 Odrzucenie pozwu

W ciągu piętnastu dni od daty wniesienia pozwu sąd przyjmie albo odrzuci pozew w drodze postanowienia wydanego przez izbę doradczą (*chambre du conseil/raadkamer*). Sąd może zarządzić odroczenie płatności lub uwzględnić roszczenie częściowo (zob. art. 1342 kodeksu postępowania sądowego). Sąd posiada bowiem dostęp do informacji na temat poszczególnych składników długu i może podjąć decyzję o wyłączeniu niektórych z nich. Analogicznie sąd może też uwzględnić wszelkie płatności, które zostały dokonane od momentu wszczęcia postępowania. Sąd może zostawić pozew bez rozpoznania, jeżeli nie spełnia on odpowiednich wymogów formalnych (zob. art. 1338–1344 kodeksu postępowania sądowego). Jeżeli sąd uwzględni powództwo w całości albo w części, jego orzeczenie wywiera taki sam skutek jak wyrok zaoczny.

Wierzyciel musi następnie doręczyć orzeczenie sądu dłużnikowi.

Z uwagi na fakt, że wyrok sądu uwzględniający powództwo wniesione przez wierzyciela w całości lub w części wywiera taki sam skutek jak wyrok zaoczny, wyrok taki należy doręczyć dłużnikowi w terminie jednego roku:

Art. 1343 ust. 2 kodeksu postępowania sądowego stanowi, że pismo powiadamiające dłużnika o orzeczeniu musi, pod rygorem nieważności, zawierać następujące elementy:

odpis pozwu;

pouczenie o terminie, w którym dłużnik może wnieść sprzeciw;

szczełowe oznaczenie sądu, do którego należy wnieść sprzeciw, wraz z opisem wymogów formalnych, jakich należy dopełnić w tym względzie.

Dłużnika należy również pouczyć, że jeżeli w oznaczonym terminie nie podejmie określonych czynności, mogą wobec niego zostać podjęte wszelkie środki prawne mające na celu egzekucję wymaganych kwot pieniężnych. Brak takiego pouczenia skutkuje uznaniem pisma powiadamiającego dłużnika o orzeczeniu za nieważne.

Jeżeli dłużnik nie wnieśli sprzeciwu ani odwołania w wyznaczonym terminie, orzeczenie stanie się prawomocne.

1.5 Odwołanie

Wniesienie środka zaskarżenia przez wierzyciela

Możliwość wniesienia środka zaskarżenia, która przysługuje wierzycielowi, została uregulowana w art. 1343 ust. 4 kodeksu postępowania sądowego.

Wierzyciel nie może wnieść apelacji od orzeczenia odrzucającego lub częściowo uwzględniającego powództwo. Wierzyciel może jednak ponownie wytoczyć powództwo w trybie zwykłym (a nie w postępowaniu uproszczonym). W przypadku częściowego uwzględnienia powództwa, wierzyciel może wszcząć postępowanie w trybie zwykłym, o ile nie doręczył jeszcze orzeczenia dłużnikowi.

Wniesienie sprzeciwu lub apelacji przez dłużnika

Dłużnik może zaskarżyć orzeczenie na jeden z dwóch sposobów: wnosząc apelację lub sprzeciw od orzeczenia (jeżeli sąd uwzględni powództwo wierzyciela w całości lub w części, orzeczenie sądowe wywiera taki sam skutek jak wyrok zaoczny: zob. art. 1343 ust. 4 kodeksu postępowania sądowego). W obydwu tych przypadkach termin na wniesienie środka zaskarżenia wynosi jeden miesiąc, a jego bieg rozpoczyna się w dniu doręczenia orzeczenia (zob. art. 1048 i 1051 belgijskiego kodeksu postępowania sądowego). Terminy te zostaną przedłużone, jeżeli jedna ze stron nie ma miejsca zamieszkania lub pobytu w Belgii ani nie podała adresu do doręczeń.

W takim przypadku stosuje się ogólne przepisy postępowania cywilnego dotyczące wnoszenia sprzeciwu i odwołania, z zastrzeżeniem wyjątku ustanowionego w art. 1343 ust. 3 zdanie drugie belgijskiego kodeksu postępowania sądowego: w odróżnieniu od przepisów art. 1047 (w którym ustanowiono obowiązek doręczenia wezwania komorniczego) sprzeciw może zostać złożony w formie wniosku w sekretariacie sądu w liczbie egzemplarzy odpowiadającej liczbie stron postępowania i liczbie adwokatów biorących udział w postępowaniu. Sekretarz sądu powiadomi wierzyciela i jego adwokata o wniesieniu sprzeciwu, wysyłając odpowiednie pismo sądowe.

Wniosek (służący wniesieniu sprzeciwu) musi zawierać elementy wskazane poniżej; brak tych elementów skutkuje nieważnością wniosku:

dzień, miesiąc i rok;

imię i nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania osoby wnoszącej sprzeciw;

imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania wierzyciela oraz imię i nazwisko jego adwokata;

zaskarżone orzeczenie;

przesłanki, na które powołuje się strona wnosząca sprzeciw.

Sekretarz wyzywa następnie strony do stawienia się przed sądem na rozprawie w terminie wyznaczonym przez sąd.

1.6 Sprzeciw

W prawie belgijskim nie przewidziano wprost możliwości wniesienia sprzeciwu wobec zasądzzonego roszczenia.

Dłużnik może przekazać sędziemu pokoju odpowiednie informacje, nie będzie to miało jednak żadnego wpływu na charakter wyroku zaocznego.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jak wspomniano powyżej, nie przewiduje się możliwości wniesienia sprzeciwu. Postępowanie uproszczone jest kontynuowane niezależnie od wniesienia sprzeciwu przez dłużnika.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Zob. odpowiedź na pytanie 1.7.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Ostatnia aktualizacja: 24/10/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w

tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Bułgaria

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W rozdziale XXXVIII „Postępowanie nakazowe” kodeksu postępowania cywilnego (bułgarski dziennik urzędowy nr 59 z dnia 20 lipca 2007 r.; obowiązuje od dnia 1 marca 2008 r., z późniejszymi zmianami opublikowanymi w bułgarskim dzienniku urzędowym nr 86/2017) przewidziano postępowanie uproszczone, w toku którego powód może odzyskać przysługującą mu wierzytelność, jeżeli prawdopodobieństwo zakwestionowania wierzytelności przez pozwanego jest niewielkie.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Nakaz zapłaty może być wydany na podstawie art. 410 kodeksu postępowania cywilnego na wniosek wierzycieli w odniesieniu do następujących rodzajów roszczeń:

roszczenia pieniężne lub roszczenia dotyczące rzeczy zamiennych, jeżeli roszczenie należy do właściwości sądu rejonowego;

wydanie rzeczy ruchomych przekazanych dłużnikowi pod warunkiem, że dłużnik je zwróci, lub stanowiących zabezpieczenie, lub też przekazanych dłużnikowi pod warunkiem dalszego przekazania własności, jeżeli roszczenie wchodzi w zakres właściwości sądu rejonowego.

Wniosek musi spełniać wymogi określone w art. 127 ust. 1 i 3 oraz art. 128 ust. 1 i 2 kodeksu postępowania cywilnego i należy w nim wskazać numer rachunku bankowego lub inną metodę płatności.

Ponadto, jak stanowi *expressis verbis* art. 417 kodeksu postępowania cywilnego, powód może również wystąpić o wydanie nakazu zapłaty, w przypadku gdy roszczenie, niezależnie od jego wysokości, odnosi się do:

aktu wydanego przez organ administracji, na podstawie którego sądy cywilne są właściwe do wydania tytułu wykonawczego;

dokumentu lub wyciągu z ksiąg rachunkowych stwierdzającego roszczenia instytucji publicznej, gminy lub banku;

aktu notarialnego, ugody lub innej umowy z podpisami poświadczonymi notarialnie, dotyczących zawartych w nich zobowiązań do zapłaty kwot pieniężnych lub świadczenia innych rzeczy zamiennych, jak również zobowiązań do wydania określonych rzeczy;

wyciągu z rejestru zastawów dotyczącego akcji imiennych i wszczęcia egzekucji w przypadku wydania rzeczy stanowiących zabezpieczenie;

wyciągu z rejestru zastawów dotyczącego wpisanej do rejestru umowy sprzedaży z zastrzeżeniem prawa własności do czasu uiszczenia ceny lub umowy leasingu w przypadku zwrotu rzeczy sprzedanej lub będącej przedmiotem leasingu;

umowy zastawu lub aktu ustanawiającego hipotekę na podstawie art. 160 i art. 173 akapit trzeci ustawy o zobowiązaniach i umowach;

ważnego aktu ustanawiającego roszczenie osoby fizycznej, Skarbu Państwa lub gminy, jeżeli egzekucja odbywa się zgodnie z procedurą określoną w kodeksie postępowania cywilnego;

dokumentu stwierdzającego uchybienie;

weksła własnego, weksła trasowanego lub równoważnego papieru wartościowego na okaziciela, jak również obligacji lub kuponu.

Jeżeli do pozwu dołączono dokument, o którym mowa w art. 417 kodeksu postępowania cywilnego i na którym opiera się roszczenie, wierzyciel może zwrócić się do sądu o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności i wydanie tytułu wykonawczego.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Jeżeli roszczenie opiera się na jednym z dokumentów wymienionych w art. 417 kodeksu postępowania cywilnego, nie istnieje górny pułap wartości przedmiotu sporu.

Zgodnie z pozostałymi przepisami dotyczącymi roszczeń pieniężnych, roszczeń dotyczących świadczenia innych rzeczy zamiennych lub o wydanie rzeczy nakaz zapłaty może zostać wydany wyłącznie wówczas, gdy roszczenie podlega właściwości sądu rejonowego. Sąd rejonowy jest właściwy w zakresie roszczeń w sprawach cywilnych i gospodarczych, w przypadku których wartość przedmiotu sporu wynosi do 25 000 lewów, oraz wszystkich roszczeń alimentacyjnych, roszczeń z tytułu sporów pracowniczych oraz roszczeń wynikających z dokumentu stwierdzającego uchybienie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Opisane postępowanie jest fakultatywne. Nawet w przypadku istnienia przesłanek wydania nakazu zapłaty powód nie jest zobowiązany do wybrania tej taktyki, lecz może wytoczyć powództwo w postępowaniu zwykłym.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nakazu zapłaty nie wydaje się, jeżeli dłużnik nie posiada stałego miejsca zamieszkania, miejsca zwykłego pobytu, siedziby ani miejsca prowadzenia działalności na terytorium Republiki Bułgarii.

1.2 Sąd właściwy

Pozew składa się do sądu rejonowego właściwego ze względu na stałe miejsce zamieszkania lub siedzibę dłużnika i sąd jest zobowiązany do zbadania właściwości miejscowej z urzędu w terminie trzech dni. Jeżeli sąd uzna, że nie jest właściwy do rozpoznania sprawy, przekazuje ją właściwemu sądowi.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Korzystanie z formularzy zatwierdzonych przez Ministra Sprawiedliwości jest obowiązkowe. Formularze te stanowią załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości nr 6 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie formularzy nakazów zapłaty, pozwów o wydanie nakazu zapłaty i innych dokumentów związanych z postępowaniem nakazowym (art. 425 kodeksu postępowania cywilnego).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Brak przymusu adwokackiego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

W pozwie należy wskazać okoliczności uzasadniające roszczenie oraz żądanie pozwu.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Zgodnie z art. 410 kodeksu postępowania cywilnego nie ma konieczności załączania do pozwu dowodów służących ustaleniu roszczenia. Powód może załączyć tego rodzaju dowody, jednak nie jest do tego zobowiązany, ponieważ postępowanie ma na celu wyłącznie sprawdzenie, czy roszczenie jest sporne. Wystarczy, by powód uprawdopodobnił istnienie roszczenia. Jeżeli dłużnik wnieśli zarzuty od nakazu zapłaty, istnienie roszczenia weryfikuje się w toku postępowania co do istoty sprawy. Do pozwu należy dołączyć pełnomocnictwo, jeżeli pozw składa pełnomocnik, jak również – w stosownych przypadkach – dowód uiszczenia opłaty skarbowej i kosztów sądowych.

1.4 Odrzucenie pozwu

Pozew z wnioskiem o wydanie nakazu zapłaty na podstawie art. 410 kodeksu postępowania cywilnego odrzuca się w następujących przypadkach:

jeżeli roszczenie nie spełnia wymogów określonych w art. 410 kodeksu, tj. nie stanowi roszczenia pieniężnego ani dotyczącego innych rzeczy zamiennych o wartości do 25 tys. lewów, ani roszczenia dotyczącego ruchomości należących do kategorii wymienionych w art. 410 ust. 1 pkt 2 kodeksu; ponadto, jeżeli pozew nie spełnia wymogów formalnych, sąd nie pozostawi go bez rozpoznania, lecz bezpośrednio odrzuci. Wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach, w przypadku nieskorzystania przez powoda z zatwierdzonego formularza pozwu lub skorzystania z niewłaściwego formularza, sąd poucza go o sposobie usunięcia tego braku, załączając do pouczenia odpowiedni formularz (art. 425 ust. 2 kodeksu);

jeżeli roszczenie jest niezgodne z prawem lub z zasadami współżycia społecznego;

jeżeli dłużnik nie ma stałego miejsca zamieszkania ani siedziby na terytorium Republiki Bułgarii lub jeżeli nie ma miejsca zwykłego pobytu ani miejsca prowadzenia działalności na terytorium Republiki Bułgarii.

1.5 Odwołanie

Nie istnieje możliwość zaskarżenia nakazu zapłaty przez strony, z wyjątkiem części dotyczącej kosztów. Postanowienie o odrzuceniu pozwu – w części lub w całości – podlega zaskarżeniu przez powoda do właściwego sądu okręgowego w drodze indywidualnego zażalenia, w przypadku którego nie składa się odpisu do doręczenia. Postanowienie o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności wydawane przez sąd w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa w art. 417 kodeksu, również podlega zaskarżeniu. Indywidualne zażalenie na postanowienie o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności należy złożyć wraz z zarzutami od wydanego nakazu zapłaty, przy czym może się ono opierać wyłącznie na wnioskach wyciągniętych na podstawie dokumentów wymienionych w art. 417 kodeksu.

1.6 Sprzeciw

W ciągu dwóch tygodni od otrzymania nakazu zapłaty dłużnik może złożyć zarzuty na piśmie wobec całości lub części nakazu, bez konieczności uzasadnienia, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 414a kodeksu postępowania cywilnego:

– gdy spełnił zobowiązanie;

– gdy nie jest winien powstania żadnych kosztów, ponieważ jego postępowanie nie było przyczyną złożenia pozwu. W takich przypadkach zarzuty przesyła się powodowi, który ma 3 dni na odpowiedź. Jeżeli powód nie przedstawi odpowiedzi na sprzeciw, sąd uchyła nakaz zapłaty w całości lub w części, w tym w części dotyczącej kosztów. Jeżeli na podstawie nakazu zapłaty wydano tytuł wykonawczy, zgodnie z art. 208 kodeksu postępowania cywilnego uchyła się również ten tytuł wykonawczy.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

W przypadku gdy dłużnik złoży w przewidzianym terminie zarzuty od nakazu zapłaty doręzonego w sposób określony w art. 47 ust. 5 kodeksu postępowania cywilnego (zawieszenie powiadomienia pod adresem dłużnika) lub gdy sąd oddali wniosek o wydanie nakazu zapłaty, sąd poucza powoda o możliwości wytoczenia powództwa dotyczącego przysługującego mu roszczenia w terminie miesiąca, po wniesieniu należnej opłaty skarbowej, i nakazuje zawieszenie egzekucji, jeżeli wydał tytuł wykonawczy na podstawie art. 418 kodeksu. Jeżeli powód nie przedstawi dowodu potwierdzającego wytoczenie powództwa w wyznaczonym terminie, sąd uchyła nakaz zapłaty w całości lub w części, w odniesieniu do której nie wytoczono powództwa.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Zgodnie z art. 416 kodeksu postępowania cywilnego w przypadku niewniesienia zarzutów w terminie lub jego wycofania nakaz zapłaty staje się prawomocny i sąd nadaje mu klauzulę wykonalności (tytuł wykonawczy).

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

W terminie miesiąca od powzięcia wiadomości o nakazie zapłaty dłużnik, którego pozbawiono możliwości zakwestionowania roszczenia, może wnieść środek zaskarżenia do sądu apelacyjnego, jeżeli:

nakaz zapłaty nie został właściwie doręczony dłużnikowi;

nakaz zapłaty nie został doręczony dłużnikowi osobiście, a dłużnik nie miał w dniu doręczenia miejsca zwykłego pobytu na terytorium Republiki Bułgarii; dłużnik nie mógł powziąć wiadomości o doręczeniu nakazu zapłaty w odpowiednim czasie ze względu na szczególne nieprzewidziane okoliczności; dłużnik nie był w stanie złożyć zarzutów ze względu na szczególne nieprzewidziane okoliczności, które były nie do pokonania.

Wniesienie takich zarzutów nie powoduje zawieszenia wykonania nakazu, jednak na wniosek dłużnika oraz po wniesieniu przez niego odpowiedniego zabezpieczenia sąd może zawiesić wykonanie (art. 423 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego).

Sąd uwzględni zarzuty w przypadku stwierdzenia zaistnienia jednej z wymienionych powyżej przesłanek. Uwzględnienie zarzutów przez sąd apelacyjny z uwagi na to, że dłużnik nie posiada stałego miejsca zamieszkania ani siedziby na terytorium Republiki Bułgarii lub nie posiada miejsca zwykłego pobytu ani miejsca prowadzenia działalności na terytorium Republiki Bułgarii, powoduje uchylenie nakazu zapłaty z urzędu wraz z nadaną mu klauzulą wykonalności.

W pozostałych przypadkach, gdy sąd apelacyjny uwzględni zarzuty, zawiesza wykonanie wydanego nakazu i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi rejonowemu, pouczając powoda o możliwości wytoczenia powództwa dotyczącego przysługującego mu roszczenia w terminie miesiąca, po wniesieniu należnej opłaty skarbowej (art. 423 ust. 3 kodeksu).

Ponadto dłużnik może zaskarżyć – w postępowaniu zwykłym – roszczenie, w przedmiocie którego wydano nakaz zapłaty, jeżeli ujawnione zostaną nowe fakty lub dowody pisemne o kluczowym znaczeniu dla sprawy, o których nie mógł on wiedzieć w terminie wyznaczonym na wniesienie zarzutów lub których nie mógł uzyskać w tym terminie. Powództwo można wytoczyć w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym dłużnik powziął wiadomość o nowych okolicznościach, lub od dnia, w którym otrzymał możliwość uzyskania nowych dowodów pisemnych, lecz nie później niż w terminie roku od zakończenia przymusowej egzekucji roszczenia (art. 424 kodeksu postępowania cywilnego).

Ostatnia aktualizacja: 18/08/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Czechy

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Oprócz postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty uregulowanego rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającym postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty w Republice Czeskiej istnieją trzy inne rodzaje takich postępowań – postępowanie nakazowe, elektroniczne postępowanie nakazowe oraz postępowanie nakazowe na podstawie weksla lub czeku (przepisy §§ 172–175 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego (občanský soudní řád)).

1.1 Zakres i postępowanie

Nakaz zapłaty może zostać wydany nawet bez wyrażonego *expressis verbis* żądania powoda, na podstawie powództwa o zaspokojenie roszczenia pieniężnego, jeżeli przysługujące powodowi prawo wynika z przytoczonych przez niego i udokumentowanych okoliczności faktycznych. Sąd zawsze

dysponuje swobodą uznania przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym rozstrzygnięciu sprawy poprzez wydanie nakazu zapłaty. Jeżeli sąd nie wyda nakazu zapłaty, wyznacza rozprawę. Nakaz zapłaty nie może zostać wydany, jeśli ma zostać doręczony pozwanemu przebywającemu za granicą lub jeśli miejsce pobytu pozwanego jest nieznane (przepisy § 172 ust. 2 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego).

Elektroniczny nakaz zapłaty może zostać wydany wyłącznie na podstawie pozwu wniesionego przez powoda przy użyciu specjalnego elektronicznego formularza opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, pod warunkiem że wartość przedmiotu sporu nie przekracza kwoty 1 000 000 CZK, przy czym nie obejmuje ona odsetek, pożytków i kosztów. Elektroniczny nakaz zapłaty nie może zostać wydany, jeśli ma zostać doręczony pozwanemu przebywającemu za granicą lub jeśli miejsce pobytu pozwanego jest nieznane (przepisy § 174a ust. 3 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego). Za pośrednictwem nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku można wyegzekwować prawa wynikające z weksla lub czeku. W przypadku spełnienia wymogów formalnych sąd ma obowiązek orzec w postępowaniu uproszczonym, wydając nakaz zapłaty na podstawie weksla (czeku). Nakaz zapłaty na podstawie weksla lub czeku może zostać wydany wyłącznie na wniosek powoda i jest to możliwe nawet wówczas, gdy nakaz ma zostać doręczony za granicę. Nakaz zapłaty na podstawie weksla lub czeku można doręczyć pozwanemu wyłącznie osobiście; wszelkie formy doręczenia zastępczego są niedopuszczalne.

Celem wszczęcia postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty jest egzekucja bezspornych roszczeń pieniężnych o określonej wysokości. Bezsporne roszczenia pieniężne muszą być wymagalne w chwili wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty. W celu wniesienia pozwu należy wypełnić formularz A, w którym podaje się wszystkie informacje dotyczące stron oraz charakteru i kwoty dochodzonego roszczenia. Sąd zbada pozew i w przypadku poprawnego wypełnienia formularza powinien wydać europejski nakaz zapłaty w terminie 30 dni.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Orzeczenia w formie nakazu zapłaty, elektronicznego nakazu zapłaty lub europejskiego nakazu zapłaty mogą zostać wydane wyłącznie w odniesieniu do roszczeń pieniężnych.

Nakaz zapłaty na podstawie weksla lub czeku może dotyczyć wyłącznie wykonania zobowiązań pieniężnych wynikających z weksla lub czeku.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Maksymalna wartość przedmiotu sporu wynosząca 1 000 000 CZK (plus odsetki, pożytki i koszty) ma zastosowanie w przypadku elektronicznego nakazu zapłaty; nie istnieje maksymalna wartość przedmiotu sporu w przypadku europejskiego nakazu zapłaty ani nakazu zapłaty na podstawie weksla (czeku).

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty nie jest obowiązkowe; powód może dochodzić przysługującego mu roszczenia pieniężnego w postępowaniu zwykłym. Jeżeli natomiast powód wytoczy powództwo w trybie zwykłym, a dochodzone roszczenie spełnia przesłanki wydania nakazu zapłaty, sąd może wydać nakaz zapłaty, nawet jeśli powód wyrażnie się o to nie zwrócił. Elektroniczny nakaz zapłaty, europejski nakaz zapłaty oraz nakaz zapłaty na podstawie weksla (czeku) mogą zostać wydane wyłącznie na wniosek powoda.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nakaz zapłaty i elektroniczny nakaz zapłaty nie mogą zostać wydane, jeżeli mają zostać doręczone pozwanemu przebywającemu za granicą. W takim przypadku sąd prowadzi postępowanie zgodnie z przepisami dotyczącymi postępowania w trybie zwykłym.

Jeżeli europejski nakaz zapłaty wydany przez sąd czeski lub sąd innego państwa członkowskiego ma zostać doręczony w Republice Czeskiej, istnieje wymóg osobistego doręczenia pozwanemu; wszelkie formy doręczenia zastępczego są niedopuszczalne (przepisy § 174b ust. 1 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego).

1.2 Sąd właściwy

Orzeczenie w formie nakazu zapłaty lub elektronicznego nakazu zapłaty wydaje właściwy miejscowo sąd rejonowy (*okresní soud*). Orzeczenie w formie nakazu zapłaty na podstawie weksla (czeku) zawsze wydaje sąd okręgowy (*krajský soud*) (przepisy § 9 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego). W odniesieniu do właściwości w zakresie wydawania europejskiego nakazu zapłaty zob. art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

1.3 Wymogi formalne

Nie istnieje standardowy formularz pozwu o wydanie nakazu zapłaty ani nakazu zapłaty na podstawie weksla (czeku).

Sąd może wydać nakaz zapłaty bez wyrażonego *expressis verbis* wniosku powoda; zasada ta nie ma zastosowania do elektronicznych nakazów zapłaty oraz nakazów zapłaty na podstawie weksla i czeku.

Pozew o wydanie nakazu zapłaty lub nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku musi zatem spełniać ogólne wymogi dotyczące wnoszenia do sądu pism procesowych – jeżeli w przepisach prawa nie określono wymogów szczególnych dotyczących wnoszenia danego rodzaju pisma, pismo powinno zawierać co najmniej następujące elementy: oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, oznaczenie powoda, przedmiotu sporu i żądań powoda, a także podpis i datę. Obowiązek opatrzenia podpisem i datą nie ma zastosowania do pism procesowych składanych w formie elektronicznej w formacie zgodnym z przepisami szczególnymi. Pismo procesowe musi być sporządzone na piśmie i można je wnieść w formie papierowej, w formie elektronicznej za pośrednictwem publicznej sieci danych albo za pośrednictwem faksu (przepisy § 42 ust. 1 oraz 4 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego). Wniesieniu pisma procesowego w formie elektronicznej lub za pośrednictwem faksu musi towarzyszyć złożenie oryginału w terminie trzech dni lub złożenie pisemnego oświadczenia o tej samej treści. Zasada ta nie ma zastosowania do pism wniesionych w formie elektronicznej, które są opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy użyciu kwalifikowanego certyfikatu wydanego przez akredytowanego dostawcę (przepisy § 42 ust. 3 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego).

Pozew o wydanie elektronicznego nakazu zapłaty można wnieść wyłącznie przy użyciu specjalnego formularza w formacie elektronicznym (formularz jest dostępny pod adresem: <https://www.justice.cz/>). Poza spełnieniem wymogów ogólnych (przepisy § 42 ust. 4 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego) pozew musi również zawierać imiona i nazwiska oraz adresy stron, osobiste numery identyfikacyjne lub numery identyfikacyjne (w stosownych przypadkach) stron (firmę lub nazwę i adres siedziby osoby prawnej, numer identyfikacyjny, oznaczenie państwa oraz właściwej jednostki organizacyjnej państwa występującej w jego imieniu w sądzie) oraz – w stosownych przypadkach – również imiona i nazwiska pełnomocników, opis faktów mających decydujące znaczenie dla sprawy, wnioski dowodowe powoda oraz żądanie pozwu (przepisy § 79 ust. 1 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego). W pozwie należy również wskazać datę urodzenia osoby fizycznej, numer identyfikacyjny osoby prawnej lub oznaczenie osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą (przepisy § 174a ust. 2 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego). Pozew musi być opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym powoda weryfikowanym przy użyciu kwalifikowanego certyfikatu wydanego przez akredytowanego dostawcę. Aby wnieść pozew o europejski nakaz zapłaty, należy wypełnić formularz A zawarty w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. W formularzu należy podać wszystkie informacje dotyczące stron oraz charakteru i kwoty roszczenia.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Wyłącznie w przypadku elektronicznego nakazu zapłaty. Formularz jest dostępny pod adresem <https://www.justice.cz/>. Pozew musi być opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym powoda weryfikowanym przy użyciu kwalifikowanego certyfikatu wydanego przez akredytowanego dostawcę (przepisy § 174a ustawy nr 99/1963, kodeks postępowania cywilnego). W odniesieniu do wymogów formalnych wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty zob. pkt 1.3 powyżej.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Nakaz zapłaty lub elektroniczny nakaz zapłaty może zostać wydany wyłącznie wówczas, gdy dochodzone prawo wynika z okoliczności faktycznych przedstawionych i udokumentowanych przez powoda (zob. pkt 1.3.4.). Wniosek, że dochodzone prawo wynika z okoliczności faktycznych przedstawionych i udokumentowanych przez powoda, musi wynikać z opisu faktów mających decydujące znaczenie dla sprawy, w wystarczający sposób popartych załączonymi dowodami, co umożliwi sądowi zbadanie okoliczności faktycznych sprawy przytoczonych przez powoda. Należy wskazać wszystkie okoliczności sprawy, tak by umożliwić ocenę, które chronione na mocy przepisów prawo jest przedmiotem roszczenia (który przepis prawny należy zastosować); ponadto powód musi przytoczyć wszystkie okoliczności faktyczne, z którymi na mocy przepisów wiąże się powstanie, zmiana lub ustanie praw i obowiązków, przy czym wszystkie te okoliczności muszą być należycie poparte dowodami.

W postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku powód musi przedstawić oryginał weksla lub czeku, którego autentyczność nie budzi wątpliwości, oraz inne dokumenty niezbędne do wykonania przysługującego mu prawa.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Tak. Jak sugeruje charakter postępowania, konieczne jest przedstawienie dowodów z dokumentów, które potwierdzają prawo dochodzone przez powoda.

W przypadku pozwu o wydanie elektronicznego nakazu zapłaty dowody z dokumentów należy załączyć w formie elektronicznej. Do pozwu o wydanie nakazu zapłaty na podstawie weksla (czeku) należy załączyć oryginał weksla lub czeku. Zakres uprawnienia powoda do korzystania z różnych środków dowodowych nie podlega żadnym ograniczeniom.

1.4 Odrzucenie pozwu

W braku możliwości wydania nakazu zapłaty sąd nie odrzuca pozwu o jego wydanie, lecz kontynuuje postępowanie zgodnie z przepisami dotyczącymi postępowania w trybie zwykłym (w szczególności wyznacza rozprawę). Nakaz zapłaty nie może zostać wydany, jeżeli roszczenie powoda nie ma charakteru pieniężnego, jeżeli miejsce pobytu pozwanego jest nieznane lub jeżeli nakaz zapłaty ma zostać doręczony pozwanemu przebywającemu za granicą.

Sąd odrzuci pozew o wydanie elektronicznego nakazu zapłaty, jeżeli nie zawiera on wszystkich elementów wymaganych na mocy prawa, jest niezrozumiały lub niejednoznaczny i jeśli tego rodzaju braki uniemożliwiają kontynuowanie postępowania. W tym przypadku sąd nie wzywa powoda do usunięcia braków ani do uzupełnienia pozwu.

W braku możliwości uwzględnienia powództwa o wydanie nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku sąd wyznaczy rozprawę.

1.5 Odwołanie

Sąd nie wydaje orzeczenia uchylającego nakaz zapłaty, elektroniczny nakaz zapłaty lub nakaz zapłaty na podstawie weksla lub czeku; pytanie dotyczące możliwości odwołania się od tego rodzaju orzeczenia jest zatem bezzasadne.

1.6 Sprzeciw

Środkiem zaskarżenia przysługującym od nakazu zapłaty lub elektronicznego nakazu zapłaty są zarzuty. Pozwany może wnieść zarzuty w terminie 15 dni od dnia doręczenia nakazu zapłaty lub elektronicznego nakazu zapłaty. Zarzuty od elektronicznego nakazu zapłaty można również wnieść przy użyciu formularza elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Pismo zawierające zarzuty nie musi zawierać uzasadnienia, lecz powinno spełniać wymogi ogólne dotyczące wnoszenia do sądu pism procesowych, tj. w szczególności musi być opatrzone podpisem i datą oraz musi zawierać oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, oznaczenie pozwanego wnoszącego zarzuty, oznaczenie przedmiotu sporu oraz żądań powoda. Zarzuty od nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku można wnieść w terminie 15 dni od dnia jego doręczenia. W piśmie zawierającym zarzuty pozwany musi wskazać wszelkie powody, dla których sprzeciwia się nakazowi zapłaty na podstawie weksla lub czeku.

W postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty pozwany może uiścić kwotę będącą przedmiotem roszczenia albo zaskarżyć roszczenie w terminie 30 dni, wnosząc sprzeciw do sądu, który wydał europejski nakaz zapłaty; sprzeciw wnosi się na formularzu F określonym w rozporządzeniu (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. Sprawa zostaje następnie przekazana powszechnym sądom cywilnym, które rozpatrzą ją w oparciu o przepisy krajowe.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli chociaż jeden pozwany wnieśli zarzuty w wyznaczonym terminie, nakaz zapłaty lub elektroniczny nakaz zapłaty zostają w całości uchylone, sąd wyznacza rozprawę i prowadzi postępowanie w trybie zwykłym.

W przypadku wniesienia przez pozwanego zarzutów od nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku w wyznaczonym terminie sąd również wyznaczy rozprawę w celu ich rozpatrzenia. W zależności od wyniku postępowania w sprawie zarzutów sąd wyda wyrok, w którym utrzyma w mocy nakaz zapłaty na podstawie weksla lub czeku (w przypadku uznania zarzutów za bezzasadne) albo uchyli go w całości lub w części (w przypadku uznania zarzutów za częściowo lub w pełni zasadne). Wyrok ten można zaskarżyć. W odróżnieniu od zarzutów od nakazu zapłaty lub elektronicznego nakazu zapłaty wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku nie powoduje uchylenia tego nakazu.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

W przypadku niewniesienia zarzutów od nakazu zapłaty i elektronicznego nakazu zapłaty lub sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty nakazy te stają się wykonalnymi orzeczeniami. Jeżeli pozwany nie wnieśli zarzutów od nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku lub je cofnie, nakaz ten również staje się wykonalnym orzeczeniem.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Na stosowny wniosek sąd nada nakazowi zapłaty, elektronicznemu nakazowi zapłaty lub nakazowi zapłaty na podstawie weksla lub czeku klauzulę wykonalności. Nakaz zapłaty opatrzony tego rodzaju klauzulą stanowi tytuł wykonawczy.

W postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty w przypadku niewniesienia sprzeciwu przez pozwanego w wyznaczonym terminie europejski nakaz zapłaty staje się automatycznie wykonalny. Wykonanie odbywa się zgodnie z przepisami i procedurami państwa członkowskiego, w którym europejski nakaz zapłaty ma zostać wykonany.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Nie istnieją żadne zwyczajne środki zaskarżenia nakazu zapłaty, elektronicznego nakazu zapłaty ani nakazu zapłaty na podstawie weksla lub czeku, od których nie wniesiono zarzutów i które stały się wykonalnymi orzeczeniami. W przypadkach określonych w przepisach pozwany może wnieść jedynie nadzwyczajne środki zaskarżenia, tj. skargę o stwierdzenie nieważności orzeczenia (*žaloba pro zmatečnost*) oraz, w przypadku wykonalnego nakazu zapłaty, również skargę o wznowienie postępowania (przepisy § 228 ust. 2 i § 229 ust. 2 ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego).

Po upływie 30-dniowego terminu wyznaczonego na wniesienie sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty, w którym nie wniesiono takiego sprzeciwu, pozwany może złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. Sędem właściwym do przeprowadzenia postępowania w przedmiocie wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty jest sąd, który wydał dany nakaz. Wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty stanowi jedyny środek zaskarżenia przysługujący pozwanemu od wykonanego europejskiego nakazu zapłaty w państwie, w którym wydano nakaz zapłaty. Orzeczenie w przedmiocie wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty doręcza się zarówno powodowi, jak i pozwanemu (przepisy § 174b ust. 2 i 3 ustawy nr 99/1963, kodeks postępowania cywilnego).

Łączy do powiązanych stron internetowych

 <https://www.justice.cz/>

Ostatnia aktualizacja: 15/06/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Niemcy

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

1.1 Zakres i postępowanie

Tak. W przepisach postępowania cywilnego przewiduje się postępowanie w sprawie nakazu zapłaty (*Mahnverfahren*), którego celem jest zaspokojenie roszczeń pieniężnych, które prawdopodobnie zostaną uznane przez dłużnika. Postępowanie to reguluje art. 688 i nast. kodeksu postępowania cywilnego (*Zivilprozessordnung*).

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie to ma zasadniczo zastosowanie w przypadku roszczeń związanych z zapłatą konkretnej kwoty pieniężnej w euro.

Nie można go jednak stosować w przypadku:

roszczeń wynikających z umowy kredytu konsumenckiego o oprocentowaniu wyższym niż 12 punktów procentowych powyżej podstawowej stopy procentowej,

roszczeń, których dochodzenie jest związane ze spełnieniem świadczenia wzajemnego przez wierzyciela, który jeszcze tego nie uczynił, jeżeli doręczenie nakazu zapłaty musiałoby się odbyć przez obwieszczenie ze względu na fakt, że adres pozwanego jest nieznan.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie istnieje pułap wartości roszczenia.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Skorzystanie przez wierzyciela z postępowania w sprawie nakazu zapłaty jest fakultatywne. Wierzyciel może dokonać wyboru między tym postępowaniem a postępowaniem zwykłym.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Zasadniczo niemieckie postępowanie w sprawie nakazu zapłaty można również zastosować, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim. Należy jednak zauważyć, że zgodnie z art. 688 ust. 3 niemieckiego kodeksu postępowania cywilnego, gdy istnieje konieczność doręczenia nakazu zapłaty za granicą, postępowanie w sprawie nakazu zapłaty ma zastosowanie tylko wówczas, gdy przewiduje to niemiecka ustawa o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń (*Anerkennungs- und Vollstreckungsausführungsgesetz*). Obecnie stosuje się ją w przypadku wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Islandii, Norwegii, Szwajcarii i Izraela.

1.2 Sąd właściwy

Sędem o właściwości wyłącznej do celów postępowania w sprawie nakazu zapłaty jest sąd rejonowy (*Amtsgericht*) właściwy dla powoda. Właściwość określa się na podstawie miejsca zamieszkania osoby fizycznej lub, w przypadku osoby prawnej, jej siedziby. W wielu krajach związkowych Niemiec utworzono centralne wydziały właściwe dla spraw z zakresu nakazów zapłaty (*Mahngerichte*) – np. w Sądzie Rejonowym Wedding w Berlinie. Oznacza to, że w danym kraju związkowym właściwość w zakresie postępowania w sprawie nakazu zapłaty posiada kilka sądów rejonowych lub nawet tylko jeden sąd rejonowy. W takich przypadkach sędem właściwym dla powoda jest *Mahngericht* właściwy dla jego miejsca zamieszkania.

Jeżeli na terenie Niemiec nie ma sądu właściwego dla powoda, właściwość wyłączna przysługuje Sądowi Rejonowemu Wedding w Berlinie. Jeżeli na terenie Niemiec nie ma sądu właściwego dla pozwanego, sędem właściwym jest sąd rejonowy, który byłby właściwy w tym sporze niezależnie od właściwości rzeczowej (na ogół sądy rejonowe są właściwe wyłącznie w przypadku roszczeń nieprzekraczających kwoty 5000 euro). Również w tym przypadku w niektórych krajach związkowych mogą istnieć centralne wydziały właściwe do rozpoznawania spraw dotyczących nakazów zapłaty.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Jeżeli istnieje formularz danego oświadczenia lub wniosku, korzystanie z takiego formularza jest obowiązkowe. Dostępne są na przykład formularze pozwu o wydanie i wniosku o ponowne doręczenie nakazu zapłaty i tytułu wykonawczego.

We wszystkich krajach związkowych postępowanie w sprawie nakazu zapłaty odbywa się w sposób zautomatyzowany. W tym przypadku pozew można złożyć na formularzu w wersji papierowej albo w drodze elektronicznej wymiany danych. Szereg producentów oprogramowania oferuje programy przeznaczone do elektronicznego składania pozwów w zautomatyzowanym postępowaniu w sprawie nakazu zapłaty. W niektórych sądach rejonowych istnieje również możliwość składania pozwów za pośrednictwem internetu.

Formularze w wersji papierowej stosowane w postępowaniu w sprawie nakazu zapłaty można nabyć w sklepach papierniczych.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, nie istnieje przymus adwokacki.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Nie ma konieczności szczegółowego opisu podstaw roszczenia. Wymagane jest jedynie krótkie określenie przedmiotu roszczenia i wskazanie konkretnej żądanej kwoty. Należy wypełnić w tym celu pola w formularzu przygotowanym na potrzeby postępowania w sprawie nakazu zapłaty. Roszczenia główne i uboczne należy wykazać osobno.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Nie trzeba przedstawiać żadnych dowodów z dokumentów na poparcie dochodzonych roszczeń.

1.4 Odrzucenie pozwu

Pozew o wydanie nakazu zapłaty zostanie odrzucony, jeżeli postępowanie w sprawie nakazu zapłaty jest niedopuszczalne; jeżeli sąd, do którego skierowano pozew, nie jest sądem właściwym lub jeżeli pozew o wydanie nakazu zapłaty nie spełnia wymogów formalnych. Pozew zostanie również odrzucony, jeżeli nakaz zapłaty można wydać tylko w odniesieniu do części roszczenia. Przed odrzuceniem pozwu powód musi zostać wysłuchany.

Przed wydaniem nakazu zapłaty sąd nie bada, czy roszczenie jest zasadne.

1.5 Odwołanie

Co do zasady, od odmowy wydania nakazu zapłaty nie przysługuje środek odwoławczy. Istnieje możliwość wniesienia natychmiastowego środka zaskarżenia (*sofortige Beschwerde*), ale wyłącznie wówczas, gdy pozew przesłano w formie pozwalającej jedynie na przetwarzanie automatyczne, przy czym nastąpiło jego odrzucenie ze względu na opinię sądu, że nie nadaje się on do elektronicznego przetwarzania przez sąd; w praktyce przepis ten ma jednak niewielkie znaczenie.

1.6 Sprzeciw

Od doręzonego nakazu zapłaty pozwanemu przysługuje sprzeciw, przy czym pozwany powinien go wnieść w terminie dwóch tygodni. Istnieje jednak możliwość wniesienia sprzeciwu po upływie tego terminu, pod warunkiem że nie wydano tytułu wykonawczego.

W przypadku doręczenia nakazu zapłaty pozwany otrzymuje formularz na potrzeby wniesienia sprzeciwu. Skorzystanie z formularza jest jednak fakultatywne. Oznacza to, że sprzeciw można wnieść również w innej formie; jedynym formalnym wymogiem jest to, by miał on formę pisemną.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany podważy zasadność roszczenia w terminie, nie istnieje możliwość wydania tytułu wykonawczego, a zatem nie można przeprowadzić postępowania egzekucyjnego na podstawie nakazu zapłaty dotyczącego określonego roszczenia. Sprawa nie zostanie jednak następnie rozpatrzona automatycznie w trybie postępowania zwykłego. Wymaga to złożenia wniosku z wyraźnym żądaniem przeprowadzenia postępowania zwykłego w danej sprawie i może to uczynić każda ze stron postępowania w sprawie nakazu zapłaty. Powód może zdecydować się na złożenie takiego wniosku, gdy tylko dowie się o sprzeciwie; może nawet – z wyprzedzeniem – dołączyć wniosek do samego pozwu o wydanie nakazu zapłaty.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Sąd wydaje tytuł wykonawczy po wniesieniu odpowiedniego wniosku. Wniosku nie można złożyć przed upływem terminu przeznaczonego na wniesienie sprzeciwu; wniosek musi zawierać oświadczenie, czy i jakich płatności dokonano w związku z nakazem zapłaty. Jeżeli dokonano płatności częściowych, wnioskodawca musi odpowiednio zmniejszyć kwotę wskazaną we wniosku.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Tytuł wykonawczy jest równoważny tymczasowo wykonalnemu wyrokowi zaocznemu. Można go zaskarżyć w terminie dwóch tygodni od doręczenia.

Ostatnia aktualizacja: 28/06/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Estonia

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Tak. Uprozczone postępowanie nakazowe regulują przepisy rozdziału 49 [kodeksu postępowania cywilnego](#) (tsiviilkohtumenetluse seadustik, TsMS).

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie to ma zastosowanie do roszczeń wynikających ze stosunków prawa prywatnego oraz do płatności określonych sum pieniężnych.

Uprozczone postępowanie nakazowe nie ma zastosowania do roszczeń pozaumownych, z wyjątkiem:

szczególnych roszczeń wynikających z przepisów ustawy o ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (liikluskindlustuse seadus);

roszczeń, w przypadku których dłużnik uznał zobowiązanie lub zawarto innego rodzaju umowę nakładającą obowiązek spełnienia świadczenia.

Uprozczone postępowanie nakazowe nie ma zastosowania w przypadku gdy:

w chwili złożenia wniosku roszczenie nie stało się jeszcze wymagalne – z wyjątkiem roszczeń z tytułu kar umownych za opóźnienia w płatnościach jako roszczeń o świadczenia uboczne – albo roszczenie zależy od spełnienia świadczenia wzajemnego, a takie świadczenie nie zostało jeszcze spełnione;

przedmiotem roszczenia jest zadośćuczynienie za szkody niematerialne;

roszczenie dotyczy podmiotu znajdującego się w stanie upadłości;

roszczenie dotyczy kilku dłużników i nie wynika z tej samej podstawy lub tego samego zobowiązania.

Uprozczone postępowanie nakazowe nie ma zastosowania do roszczeń o świadczenia uboczne w zakresie, w jakim przekraczają one roszczenie główne.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Tak. Tak. Uprozczone postępowanie nakazowe nie ma zastosowania do roszczeń przekraczających kwotę 8 000 euro. Kwota ta obejmuje zarówno roszczenie główne, jak i roszczenie o świadczenia uboczne.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Stosowanie uproszczonego postępowania nakazowego jest fakultatywne. Wierzyciel może wybrać między uproszczonym postępowaniem nakazowym a postępowaniem zwykłym.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak. Ustawodawstwo krajowe nie zawiera ograniczeń w zakresie stosowania uproszczonego postępowania nakazowego do pozwanych, którzy zamieszkują lub przebywają w państwie trzecim. W UE właściwość sądu ustala się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012.

1.2 Sąd właściwy

Wnioski o przeprowadzenie uproszczonego postępowania nakazowego rozpatruje wydział ds. nakazów zapłaty ośrodka zamiejscowego w Haapsalu Sądu Rejonowego dla prowincji Pärnu (Pärnu Maakohtu Haapsalu kohtumaja maksekäsu osakond).

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Uprozczone postępowanie nakazowe przeprowadza się wyłącznie drogą elektroniczną, dlatego też wnioski można składać do sądu wyłącznie za pośrednictwem portalu „Avalik E-toimik” lub za pośrednictwem „X-tee” – platformy wymiany danych dla systemów informacyjnych.

Za pośrednictwem systemu „E-toimik” można składać wnioski pod adresem: <https://www.e-toimik.ee/>

Zgodnie z § 485 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego zarzuty można wnieść na formularzu załączonym do nakazu zapłaty lub na innym formularzu. Formularz ten można znaleźć w [e-estoni](#) **estońskim dzienniku urzędowym – Riigi Teataja**.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, w uproszczonym postępowaniu nakazowym nie ma przymusu adwokackiego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Wniosek o przeprowadzenie uproszczonego postępowania nakazowego powinien zawierać krótki opis okoliczności stanowiących podstawę roszczenia oraz dowodów, jakie wnioskodawca będzie w stanie przedłożyć na poparcie roszczenia w postępowaniu. Roszczenie musi być oparte na faktach i poparte dowodami z dokumentów. Roszczenie uznaje się za wyraźnie bezpodstawne, jeżeli, biorąc pod uwagę okoliczności wskazane we wniosku jako stanowiące podstawę nakazu zapłaty, roszczenie to nie może zostać zaspokojone zgodnie z prawem.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Przedstawienie dowodów pisemnych na potwierdzenie wniesionego roszczenia nie jest konieczne. Wniosek powinien jednak zawierać krótki opis dowodów, które wnioskodawca będzie w stanie przedstawić na poparcie roszczenia w postępowaniu.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci wniosek o przeprowadzenie uproszczonego postępowania nakazowego, jeżeli:

uproszczone postępowanie nakazowe nie jest dozwolone zgodnie z kodeksem postępowania cywilnego;

wniosek nie spełnia wymagań ustanowionych w kodeksie postępowania cywilnego;

wezwanie do zapłaty nie zostało doręczone dłużnikowi w rozsądnym terminie i nie można go doręczyć w drodze obwieszczenia, a powód wyraźnie zaznaczył, że postępowanie ma zostać zakończone w przypadku wniesienia zarzutów;

osoba składająca wniosek nie poinformuje sądu o efektach doręczenia wezwania do zapłaty uczestnikowi w postępowaniu w wyznaczonym terminie;

stanie się oczywiste, że istnieją podstawy do zawieszenia postępowania.

1.5 Odwołanie

Od postanowienia o odrzuceniu wniosku o wydanie nakazu zapłaty nie przysługuje środek zaskarżenia. Odrzucenie wniosku nie ogranicza prawa osoby składającej wniosek do dochodzenia roszczenia w drodze powództwa lub uproszczonego postępowania nakazowego.

1.6 Sprzeciw

Dłużnik ma prawo wnieść zarzuty wobec roszczenia lub jego części do sądu, który wydał nakaz zapłaty, w terminie 15 dni od daty doręczenia nakazu zapłaty lub w terminie 30 dni w przypadku doręczenia nakazu zapłaty za granicę.

Zarzuty można wnieść na formularzu załączonym do nakazu zapłaty lub w innej formie. Wskazanie podstaw wniesienia zarzutów nie jest konieczne.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli dłużnik wnieśli zarzuty od nakazu zapłaty w odpowiednim terminie, sąd, który wydał nakaz zapłaty, kontynuuje rozpoznawanie sprawy lub przekazuje ją sądowi wskazanemu we wniosku o wszczęcie uproszczonego postępowania nakazowego lub sądowi wskazanemu we wspólnym wniosku złożonym przez strony. W sprawach dotyczących prawa własności do lokalu lub współwłasności postępowanie na wniosek jest kontynuowane, chyba że powód zwrócił się o przeprowadzenie określonych czynności lub o umorzenie postępowania. Powództwo uznaje się za wytoczone w chwili złożenia wniosku o wszczęcie uproszczonego postępowania nakazowego.

Jeżeli powód wyraźnie zaznaczył, że postępowanie ma zostać zakończone w przypadku wniesienia zarzutów, postępowanie zostaje zakończone.

Jeżeli w zarzutach od nakazu zapłaty dłużnik częściowo uzna zasadność roszczenia powoda, sąd rozpoznający sprawę wydaje postanowienie o wykonaniu nakazu zapłaty w odniesieniu do kwoty uznanej przez dłużnika i w dalszym ciągu rozpoznaje pozostałą część sprawy.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Jeżeli dłużnik nie uiści kwoty wskazanej w nakazie zapłaty ani nie wnieśli zarzutów od nakazu zapłaty w odpowiednim terminie, sąd wydaje postanowienie o wykonaniu nakazu zapłaty.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Postanowienie o wykonaniu nakazu zapłaty zawiera pouczenie dla dłużnika dotyczące jego prawa do zaskarżenia postanowienia w terminie 15 dni lub w terminie 30 dni w przypadku doręczenia postanowienia za granicę. Należy pouczyć dłużnika, że postanowienie podlega zaskarżeniu wyłącznie w następujących okolicznościach:

nakaz zapłaty został doręczony dłużnikowi w sposób inny niż doręczenie do rąk własnych za potwierdzeniem odbioru lub drogą elektroniczną, a doręczenie nie nastąpiło w wyznaczonym terminie, z przyczyn niezawinionych przez dłużnika, w związku z czym dłużnik nie był w stanie wnieść zarzutów w stosownym terminie;

dłużnik nie był w stanie wnieść zarzutów od nakazu zapłaty z uzasadnionych przyczyn, niezależnych od niego;

wymagania umożliwiające wszczęcie uproszczonego postępowania nakazowego nie zostały spełnione lub warunki wszczęcia uproszczonego postępowania nakazowego zostały poważnie naruszone w inny sposób lub roszczenie, którego dotyczy postępowanie uproszczone, jest wyraźnie bezpodstawne.

Przedstawiciel ustawowy dłużnika lub jego ogólny następca prawny mogą zaskarżyć postanowienie o wykonaniu nakazu zapłaty w terminie dwóch miesięcy od uzyskania informacji o jego wydaniu, jeżeli stało się oczywiste, że w czasie wydawania postanowienia sądowego istniały przesłanki przemawiające za zawieszeniem postępowania, ale sąd nie był i nie mógł być świadomy ich istnienia. Osoba wnosząca środek zaskarżenia od postanowienia sądu powinna wskazać jako podstawę jedną z wyżej wymienionych okoliczności.

Ostatnia aktualizacja: 02/02/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Irlandia

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W Irlandii nie istnieje szczególne postępowanie nakazowe, jednak powód, któremu przysługuje roszczenie pieniężne lub którego roszczenie można w łatwy sposób wyrazić w kwocie pieniężnej, może uzyskać wyrok zaoczny.

1.1 Zakres i postępowanie

Jeżeli pozwany nie złoży powiadomienia o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej (*appearance*) ani nie wnieśli odpowiedzi na pozew (*defence*), powód może uzyskać wyrok zaoczny. Jeżeli pierwotne powództwo dotyczy ustalonej lub określonej kwoty, prawomocny wyrok może zostać wydany przez sekretariat główny (Central Office) Wysokiego Trybunału lub sekretariat sądu okręgowego (Circuit Court) w zależności od wartości przedmiotu

sporu (z wyjątkiem niewielkiej liczby spraw, np. dotyczących pożyczek, w których powód musi wnieść o wydanie wyroku zaocznego lub uzyskać zgodę sądu na wydanie wyroku na jego korzyść). Innymi słowy, w wielu prostych sprawach dotyczących windykacji długów powód może uzyskać wyrok zaoczny bez konieczności zwracania się do sądu, gdyż wyrok taki może wydać właściwy sekretariat sądu w trybie administracyjnym.

Jeżeli roszczenie nie dotyczy określonej kwoty pieniężnej, powód musi skierować sprawę do sądu i jest to jedyny sposób uzyskania wyroku w takiej sprawie.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Wyrok zaoczny można uzyskać w niemalże każdym rodzaju spraw. Postępowanie to nie ogranicza się do roszczeń umownych lub pieniężnych, chociaż w takich sprawach procedura jest jeszcze prostsza. Główne wyjątki obejmują sprawy dotyczące pożyczek.

1.1.2 Czy istnieje górną pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie to jest fakultatywne, ponieważ powód musi wykonać kilka czynności przed uzyskaniem wyroku zaocznego – przykładowo złożyć niezbędne dokumenty do właściwego sekretariatu sądu lub sporządzić i doręczyć pozwanemu powiadomienie o złożeniu pozwu (*notice of motion*) oraz oświadczenie z mocą przysięgi. Jeżeli pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew lub odmówił jej wniesienia, a powód nie złożył wniosku o wydanie wyroku zaocznego, jedynym wyjściem dla powoda jest odstąpienie od dochodzenia roszczenia.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Z zastrzeżeniem umów w sprawie uznawania i wykonywania wyroków zawartych między Irlandią a innymi państwami członkowskimi (rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, zastąpione obecnie rozporządzeniem Rady (UE) nr 1215/2012) lub podobnych umów zawartych z państwami trzecimi, postępowanie to jest dopuszczalne, jeżeli pozwany zamieszkuje w innym państwie. Jeżeli pozwany zamieszkuje za granicą, powód musi zapewnić właściwe doręczenie pozwu zgodnie z odpowiednim regulaminem postępowania przed sądem, mającym zastosowanie do doręczenia poza granicami kraju. Jeżeli pozwany zamieszkujący w innym państwie nie złożył powiadomienia o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej ani nie wnieśli odpowiedzi na pozew, powód może złożyć w sądzie wniosek o wydanie wyroku zaocznego w trybie zwykłym.

1.2 Sąd właściwy

Właściwość sądu zależy od charakteru roszczenia lub wartości przedmiotu sporu. Powód powinien zwrócić się do sądu, przed który wytoczył powództwo, a sąd ten jest właściwy do ustalenia, czy pozwany złożył powiadomienie o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej lub złożył odpowiedź na pozew oraz czy upłynął termin dokonania tego rodzaju czynności. Jeżeli wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 75 000 EUR (60 000 EUR w przypadku powództw dotyczących szkody na osobie), powód może wytoczyć powództwo przed sądem okręgowym. Jeżeli przekracza ona tę kwotę, powództwo należy wytoczyć przed Wysokim Trybunałem. Jeżeli wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 15 000 EUR, powództwo należy wytoczyć przed sądem rejonowym (District Court). Jeżeli wartość przedmiotu sporu jest niższa niż 2000 EUR, możliwe jest wszczęcie postępowania w sprawie drobnych roszczeń.

1.3 Wymogi formalne

Powód musi się upewnić, że przestrzega odpowiednich procedur określonych w regulaminie postępowania przed sądem. Pisma procesowe muszą zostać doręczone pozwanemu. Jeżeli pozwany nie złożył zawiadomienia o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej ani nie złożył odpowiedzi na pozew, powód może wystąpić o wydanie wyroku zaocznego. Jeżeli roszczenie dotyczy ustalonej kwoty, powód musi jedynie sporządzić wezwanie do zapłaty, po czym jest on co do zasady uprawniony do uzyskania wyroku w sekretariacie właściwego sądu bez konieczności przeprowadzenia postępowania przed sądem ani zwracania się w tym przedmiocie do sędziego. Odpowiedni pracownik właściwego sekretariatu sądu sprawdza następnie, czy pozwany uznał roszczenie, czy upłynęły terminy przewidziane na reakcję na pozew oraz czy powód dostarczył sekretariatowi niezbędne dowody, takie jak oświadczenie z mocą przysięgi o doręczeniu oraz oświadczenie z mocą przysięgi o długu określające faktycznie należną kwotę.

Jeżeli roszczenie dotyczy nieustalonej kwoty albo jeżeli nie można w łatwy sposób ustalić wartości przedmiotu sporu, powód musi zwrócić się do sądu o wydanie wyroku zaocznego.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Tak. W przypadku Wysokiego Trybunału właściwe przepisy dotyczące wyroku zaocznego w braku powiadomienia o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej zostały zawarte w zarządzeniu 13 [regulaminu sądów wyższej instancji z 1986 r.](#) (Rules of the Superior Courts 1986) z późniejszymi zmianami, natomiast przepisy dotyczące wyroku zaocznego w braku odpowiedzi na pozew znajdują się w zarządzeniu 27. W przypadku sądu okręgowego do wniosku o wydanie wyroku zaocznego należy dołączyć określoną dokumentację, w tym sam pozew pierwotny oraz oświadczenie o doręczeniu pozwu. Ponadto wniosek o wydanie wyroku musi być zgodny z formularzami 9 i 10 zawartymi w wykazie formularzy załączonym do [regulaminu sądów okręgowych z 2001 r.](#) (Circuit Court Rules 2001). Formularze są dostępne w załączniku do regulaminu.

Podobnie w przypadku sądu rejonowego formularze znajdują się w załączniku do [regulaminu sądów rejonowych](#) (District Court Rules).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie. Jeżeli wartość przedmiotu sporu jest wyższa niż 75 000 EUR (60 000 EUR w przypadku powództw dotyczących szkody na osobie), sądem właściwym jest jednak sąd okręgowy, a jeśli sprawa jest zawiła, zalecane jest wówczas, choć nieobowiązkowe, uzyskanie pomocy prawnej i skorzystanie z zastępstwa procesowego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Pozew musi zawierać imiona i nazwiska stron, ich adresy oraz – w stosownych przypadkach – ich zawody. Ponadto musi wskazywać wartość przedmiotu sporu a także zawierać opis okoliczności powstania roszczenia/przyczynę wniesienia pozwu oraz szczegółowe informacje na temat wszelkich wystosowanych wezwań do zapłaty.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

W pozwie powód wskazuje wszystkie istotne informacje dotyczące roszczenia, takie jak należna/dochozona kwota, opis okoliczności powstania roszczenia, wezwania do zapłaty oraz opis – w stosownych przypadkach oraz w zależności od charakteru roszczenia – wszelkich innych istotnych okoliczności faktycznych, takich jak szczegółowe informacje na temat wszelkich poniesionych szkód lub strat, odbytego leczenia oraz wszelkich innych negatywnych skutków wynikających z podstawy do wytoczenia powództwa.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci wniosek o wydanie wyroku zaocznego, jeżeli powód uchybi wymogom określonym w regulaminie postępowania przed sądem. Na przykład w przypadku uchybienia przepisom dotyczącym doręczania pism procesowych wniosków o wydanie wyroku zaocznego zostanie odrzucony.

1.5 Odwołanie

Jeśli sąd odmówi wydania wyroku zaocznego, przyczyną jest zazwyczaj uchybienie przez powoda regulaminowi postępowania przed sądem, a zatem konieczne może się okazać ponowne wszczęcie postępowania przez powoda poprzez doręczenie nowego pozwu zgodnie z obowiązującym regulaminem postępowania przed sądem.

Pozwany może wnieść o uchylenie wyroku zaocznego. Aby wnieść skuteczny sprzeciw od wyroku zaocznego, pozwany musi wskazać przed sądem, dlaczego nie złożył powiadomienia o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej lub odpowiedzi na pozew, natomiast sąd powinien uzyskać pewność, że podane powody wystarczają do wyjaśnienia lub uzasadnienia tego uchybienia. W przypadku skutecznego wniesienia sprzeciwu przez pozwanego wyrok zaoczny zostaje uchylony, a pozwany uzyskuje możliwość obrony w toku postępowania.

1.6 Sprzeciw

Jeżeli zdaniem sądu należy uchylić wyrok, pozwany uzyskuje możliwość obrony w toku postępowania oraz wniesienia odpowiedzi na pozew, a sprawa będzie rozpoznawana w trybie zwykłym.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany wnieśli odpowiedź na pozew w terminie – w stosownych przypadkach – ustawowym lub wyznaczonym przez sąd, sprawa będzie rozpoznawana w trybie zwykłym. Sędzia określi, w jaki sposób należy prowadzić postępowanie, jeżeli konieczne będą jakiekolwiek wytyczne w tym zakresie.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Brak odpowiedzi na pozew może skutkować wydaniem na korzyść powoda wyroku zaocznego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wyrok zaoczny jest wyrokiem wykonalnym. Zobacz odpowiedzi na pytanie 1.3 lit. d) powyżej.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Pozwany może zwrócić się do sądu o zmianę lub uchylenie wyroku. Wniosek taki zostanie rozpoznany przez ten sam sąd. Sąd może uchylić wyrok, jeśli uzna, że przemawiają za tym względy słuszności, jeśli doszło do nieprawidłowości przy wydawaniu wyroku lub jeśli upewni się, że pozwany ma rzeczywiste możliwości obrony przed roszczeniem. Każda ze stron może zaskarżyć orzeczenie uchylające wyrok lub orzeczenie o odmowie uchylenia wyroku.

Ostatnia aktualizacja: 16/04/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Grecja

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Istnieje możliwość wydania nakazu zapłaty. Zastosowanie mają przepisy art. 623–634 kodeksu postępowania cywilnego, tj. obecnie obowiązującego dekretu prezydenckiego nr 503/1985 z późniejszymi zmianami.

1.1 Zakres i postępowanie

W sprawach cywilnych i gospodarczych – spory prywatnoprawne, jeżeli zgodnie z przepisami nie podlegają one właściwości innych sądów (art. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Roszczenia pieniężne lub roszczenia wekslowe, tj. roszczenia z tytułu czeków, weksli własnych i weksli trasowanych, jeżeli roszczenie oraz należna kwota są poświadczone dokumentem urzędowym lub prywatnym oraz jeżeli roszczenia te są wyrażone w euro lub w innej walucie obcej (art. 623 kodeksu postępowania cywilnego).

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie, nie istnieje górny pułap wartości przedmiotu sporu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie nakazowe jest fakultatywne, ponieważ wierzyciel zawsze może wytoczyć powództwo w postępowaniu zwykłym zakończonym wydaniem wyroku deklaracyjnego w odróżnieniu od postępowania nakazowego zakończonym wydaniem nakazu zapłaty, który nie jest wyrokiem, lecz tytułem wykonawczym (art. 631 kpc).

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nie, nie można wydać nakazu zapłaty (a w przypadku wydania jest on nieważny), jeżeli ma on zostać doręczony osobie zamieszkującej za granicą lub osobie, której miejsce zamieszkania jest nieznane, chyba że osoba ta wyznaczyła zgodnie z przepisami pełnomocnika procesowego w Grecji (art. 624 kodeksu postępowania cywilnego). Decydujące znaczenie ma miejsce, w którym dłużnik fizycznie się znajduje w chwili doręczenia (*corpore*).

1.2 Sąd właściwy

Sąd rejonowy w sprawach cywilnych (*επρωτοδικείο*) jest właściwy w sprawach dotyczących roszczeń pieniężnych o wartości do dwudziestu tysięcy euro (20 000 EUR), natomiast sędzia sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym (*μονομελές πρωτοδικείο*) jest właściwy w sprawach dotyczących wszystkich pozostałych roszczeń pieniężnych. Właściwość miejscową sądu (*ratione loci*) ustala się na podstawie przepisów ogólnych dotyczących właściwości miejscowej, tj. na podstawie przepisów art. 22–41 kodeksu postępowania cywilnego. Przykładowo na mocy tych przepisów właściwość miejscową może mieć sąd (sąd rejonowy w sprawach cywilnych lub sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym) właściwy ze względu na miejsce zamieszkania dłużnika, miejsce wydania instrumentu dłużnego (np. czeku) lub miejsce przyjęcia lub płatności weksla.

1.3 Wymogi formalne

Powództwo:

A) zgłasza się ustnie do protokołu w sądzie rejonowym w sprawach cywilnych (art. 626 ust. 1 w związku z art. 215 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego), nie wykluczając możliwości wniesienia pozwu pisemnego; lub

B) wnosi się obowiązkowo na piśmie do sędziego sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym za pomocą pisemnego pozwu złożonego w sekretariacie tego sądu. Pozew musi zawierać:

oznaczenie sądu, do którego skierowany jest pozew (sąd rejonowy w sprawach cywilnych lub sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym); rodzaj pisma procesowego, tj. „pozew o wydanie nakazu zapłaty”;

wskazanie imienia i nazwiska, imienia ojca oraz miejsca zamieszkania wszystkich stron, tj. wierzyciela i dłużnika, lub ich pełnomocników procesowych oraz wskazanie firmy i siedziby w przypadku osób prawnych;

przedmiot pozwu przedstawiony w sposób jasny, precyzyjny, zwięzły i czytelny w języku greckim oraz – jeżeli do pozwu załączone są dokumenty w języku obcym, np. faktury w języku obcym – tłumaczenie poświadczone takich dokumentów;

datę i podpis strony lub jej pełnomocnika procesowego bądź upoważnionego pełnomocnika oraz – w przypadku istnienia przymusu adwokackiego – podpis adwokata (*δικηγόρος*);

adres, w tym w szczególności nazwę ulicy i numer domu, biura lub zakładu powoda, jego pełnomocnika procesowego lub upoważnionego pełnomocnika;

żądanie wydania nakazu zapłaty; oraz

wskazanie roszczenia oraz dokładnej kwoty pieniężnej lub kwoty, na którą opiewają papiery wartościowe, wraz z wszelkimi należnymi odsetkami z tytułu płatności będącej przedmiotem roszczenia (art. 626 ust. 1 i 2 w związku z art. 118 i art. 119 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie, korzystanie ze standardowego formularza nie jest obowiązkowe.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Tak, jeżeli pozew zostaje wniesiony do sądu pierwszej instancji orzekającego w składzie jednoosobowym i dotyczy roszczeń, których wysokość przekracza kwotę dwudziestu tysięcy euro (20 000 EUR), lub do sądu rejonowego w sprawach cywilnych w przypadku roszczeń o wartości od dwunastu tysięcy do dwudziestu tysięcy euro (12 000 EUR–20 000 EUR).

Jeżeli pozew zostaje wniesiony do sądu rejonowego w sprawach cywilnych i dotyczy roszczenia o wartości do dwunastu tysięcy euro (12 000 EUR), strona może wytoczyć powództwo o wszczęcie postępowania sądowego lub bronić się w toku takiego postępowania bez upoważnionego adwokata (art. 94 kodeksu postępowania cywilnego).

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

W pozwie o wydanie nakazu zapłaty należy wskazać przynajmniej bardzo skrótowo rodzaj czynności prawnej prowadzącej do powstania należnej wierzytelności (tj. długu), np. wierzytelności z tytułu umów pożyczki lub umów sprzedaży, należnego czynszu lub niezapłaconych czeków. Co do zasady rodzaj umowy lub czynności prawnej również stanowi przesłankę zapłaty i należy w szczególności wskazać moment powstania uchybienia, np. moment, w którym dłużnik powinien był uiścić żadaną kwotę, lecz tego nie uczynił. Pozew musi ponadto zawierać wykaz dołączonych dokumentów, z których wynika rodzaj oraz kwota roszczenia zgodnie z tego rodzaju pozwem.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Istnienie roszczenia o wydanie nakazu zapłaty można udowodnić wyłącznie za pośrednictwem dokumentów, ponieważ w toku tego rodzaju postępowania niedopuszczalne jest przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków. Dokumenty składa się wraz z pozwem i są one przechowywane w sekretariacie sądu do chwili upływu terminu wniesienia zarzutów, tak by strona, przeciwko której skierowany jest nakaz zapłaty, czyli dłużnik, została o nich powiadomiona.

Dopuszczalne jest przeprowadzanie dowodu ze wszystkich dokumentów (prywatnych i urzędowych) mających wartość dowodową zgodnie z art. 432–465 kodeksu postępowania cywilnego, w tym z papierów wartościowych (np. czeków, weksli). Dokumenty te muszą jednoznacznie określać status i dane (imię i nazwisko) wierzyciela, tj. uprawnionego, oraz status i dane dłużnika, jak również podstawę roszczenia oraz jego kwotę.

W szczególności każdy dokument niebędący dokumentem urzędowym, który zgodnie z art. 443 kodeksu postępowania cywilnego musi być opatrzony własnoręcznym podpisem wystawcy w celu uzyskania wartości dowodowej, uznaje się za dokument prywatny, a każdą osobę zaciągającą zobowiązania na mocy tego dokumentu uznaje się za wystawcę.

Każdy dokument sporządzony we właściwej formie przez urzędnika publicznego lub osobę pełniącą służbę cywilną uznaje się za dokument urzędowy (np. akty notarialne).

1.4 Odrzucenie pozwu

Pozew podlega odrzuceniu:

A) jeżeli wymogi formalne wydania nakazu zapłaty nie zostaną spełnione, a zatem jeżeli roszczenie, jego kwota lub osoba dłużnika lub uprawnionego nie zostaną bezpośrednio i jednoznacznie udowodnione za pomocą dołączonych dokumentów; lub

B) jeżeli powód nie przedstawi żądanych przez sędziego wyjaśnień lub jeżeli nie zastosuje się do wezwania do uzupełnienia braków formalnych pozwu lub jego poprawienia lub do wezwania do poświadczenia autentyczności podpisów złożonych na wszelkich dostarczonych dokumentach prywatnych (art. 628 i 627 kodeksu postępowania cywilnego). Właściwy sędzia może wezwać powoda do dostarczenia bardziej szczegółowych informacji, dokumentów oraz do uzupełnienia braków, a niezastosowanie się do tego rodzaju wezwania skutkuje odrzuceniem pozwu.

Adnotację o odrzuceniu umieszcza się na końcu pozwu wraz z krótkim wyjaśnieniem przyczyn odrzucenia. Oznacza to, że właściwy sędzia nie wydaje w tym przedmiocie orzeczenia, a zatem adnotacja o odrzuceniu nie podlega zaskarżeniu. Powód będący wierzycielem może oczywiście wciąż dochodzić swojego roszczenia, wytaczając powództwo w postępowaniu zwykłym (zob. pkt 1.1.3 powyżej) lub wnosząc nowy pozew o wydanie nakazu zapłaty (art. 628 ust. 3 kodeksu postępowania cywilnego).

1.5 Odwołanie

W przypadku odrzucenia pozwu o wydanie nakazu zapłaty nie istnieje możliwość wniesienia środka zaskarżenia.

1.6 Sprzeciw

W przypadku uwzględnienia pozwu o wydanie nakazu zapłaty i wydania nakazu dłużnik, przeciwko któremu go wydano, może wnieść zarzuty od nakazu zapłaty w terminie piętnastu (15) dni roboczych od dnia doręczenia nakazu zapłaty (art. 632 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego). Zarzuty można wnieść również przed doręczeniem nakazu zapłaty.

Właściwość miejscową i rzeczową posiada sąd rejonowy w sprawach cywilnych lub sąd pierwszej instancji orzekający w składzie jednoosobowym, który wydał nakaz zapłaty.

Sąd rozpatruje zarzuty (art. 632 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego) zgodnie z przepisami art. 643, 649 i 650 kodeksu postępowania cywilnego, które dotyczą postępowań odrębnych w przedmiocie sporów z tytułu instrumentów dłużnych i najmu, w związku z przepisami dotyczącymi postępowania zwykłego, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących wspomnianych powyżej postępowań odrębnych (art. 591 ust. 1 lit. a) kodeksu postępowania cywilnego). Zarzuty, które muszą zostać doręczone we wspomnianym powyżej terminie piętnastu (15) dni roboczych i które w razie niedoręczenia zostaną uznane za niedopuszczalne, doręcza się adwokatowi, który podpisał pozew o wydanie nakazu zapłaty, albo na adres osoby, przeciwko której skierowany jest nakaz zapłaty, wskazany w takim nakazie, chyba że złożono zawiadomienie o zmianie adresu w przewidziany w prawie sposób (art. 632 ust. 1 lit. b) kodeksu postępowania cywilnego).

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Wniesienie zarzutów nie powoduje zawieszenia wykonania nakazu zapłaty, który podlega bezpośredniemu wykonaniu (art. 631 kodeksu postępowania cywilnego). Sąd, który wydał nakaz zapłaty, może jednak – w postępowaniu w przedmiocie środków służących zabezpieczeniu interesu prawnego określonym w art. 686 kodeksu postępowania cywilnego oraz na wniosek strony, przeciwko której skierowany jest nakaz zapłaty – zarządzić zawieszenie, opcjonalnie nakazując też wniesienie zabezpieczenia, lub zarządzić zawieszenie warunkowe do chwili wydania prawomocnego orzeczenia w przedmiocie zarzutów.

Przesłanki uwzględnienia wniosku o zawieszenie wykonania nakazu zapłaty obejmują: a) wniesienie zarzutów w odpowiednim terminie; oraz b) prawdopodobieństwo uwzględnienia co najmniej jednego z przytoczonych zarzutów.

Orzeczenie zawieszające wykonanie pozbawia nakaz wykonalności oraz osłabia jego skuteczność jako tytułu wykonawczego.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

W przypadku niewniesienia zarzutów w terminie (piętnastu dni od dnia doręczenia nakazu zapłaty) strona, na rzecz której wydano nakaz zapłaty, może ponownie doręczyć nakaz dłużnikowi, któremu przysługuje druga możliwość wniesienia zarzutów. Może on mianowicie wnieść zarzuty w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia ponownego doręczenia. W tym przypadku sąd nie może orzec wyżej wspomnianego zawieszenia (zob. pkt 1.7). W przypadku uchybienia również temu terminowi nakaz zapłaty uzyskuje przymiot powagi rzeczy osądzonej, co oznacza, że nakaz zapłaty staje się w pełni wykonalny, a roszczenie zostaje uznane za w pełni zasadne w oparciu o przesłanki temporalne i prawne wskazane w nakazie zapłaty.

Nakaz zapłaty, od którego wniesiono zarzuty w odpowiednim terminie, może utracić przymiot powagi rzeczy osądzonej wyłącznie poprzez wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia w postaci skargi o wznowienie postępowania. Skargę tę można wnieść w oparciu o bardzo ograniczone, głównie formalne przesłanki (art. 633 ust. 2 i art. 544 kodeksu postępowania cywilnego) oraz w terminie określonym w art. 544 ust. 3 i 4 kodeksu postępowania cywilnego do sądu, który wydał nakaz zapłaty.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nakaz zapłaty jest wykonalny od dnia jego wydania (art. 631 kodeksu postępowania cywilnego). W związku z tym aby nakaz stał się wykonalny, nie jest wymagane dokonanie żadnych innych czynności, a zatem jeżeli sąd nie zarządzi zawieszenia wykonania, wszczyna się uproszczone postępowanie egzekucyjne, którego przebieg opisano poniżej.

Oryginał nakazu zapłaty opatruje się klauzulą wykonalności, tj. na początku tekstu nakazu zapłaty umieszcza się wyrażenie „W imieniu narodu greckiego”, natomiast na jego końcu wyrażenie „każdy komornik sądowy jest zobowiązany do wykonania niniejszego orzeczenia itd.”, wydaje się jego poświadczony odpis (tytuł wykonawczy), a następnie dłużnikowi doręcza się nakaz (wezwanie do) zapłaty kwoty określonej w nakazie zapłaty.

Jeżeli jednak nakaz zapłaty nie zostanie doręczony w terminie dwóch (2) miesięcy od dnia wydania, traci przymiot wykonalności (art. 630A kodeksu postępowania cywilnego).

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Orzeczenie w sprawie zarzutów nie jest prawomocne i podlega zaskarżeniu.

Ostatnia aktualizacja: 27/07/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Hiszpania

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Tak, istnieje postępowanie nakazowe. Jego głównym celem jest ochrona wiarytelności poprzez wydanie tytułu wykonawczego w odniesieniu do tych z nich, które spełniają szereg wymogów określonych w przepisach.

Urzędnicy sądowi (*letrados de la administración de justicia*) są uprawnieni do prowadzenia postępowania nakazowego oraz rozstrzygania w takim postępowaniu zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie procesowym.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Ma ono zastosowanie do roszczeń pieniężnych, które są pewne, wymagalne i opiewają na określoną kwotę. Od dnia 31 października 2011 r. nie istnieje górny pułap wartości przedmiotu sporu. Dług musi zostać udowodniony na jeden z następujących sposobów:

- a) za pośrednictwem dokumentów, niezależnie od ich formy, rodzaju lub nośnika fizycznego, opatrzonych podpisem, pieczęcią, znakiem lub znakiem towarowym bądź dowolnym innym oznaczeniem dłużnika, w postaci fizycznej lub elektronicznej;
- b) za pośrednictwem faktur, potwierdzeń odbioru, zaświadczeń, telegramów, faksów lub wszelkich innych dokumentów, które – nawet jeżeli zostały sporządzone jednostronnie przez wierzyciela – służą co do zasady dokumentowaniu wiarytelności i długów w takich stosunkach jak stosunki między wierzycielem a dłużnikiem;
- c) jeżeli wraz z dokumentem poświadczającym dług sporządzane są dokumenty handlowe poświadczające istnienie wcześniejszego długotrwałego stosunku;
- d) w sprawach dotyczących odrębnej własności lokalu (*propiedad horizontal*) – jeżeli dowodami potwierdzającymi dług są zaświadczenia o nieuregulowaniu kwot należnych z tytułu wspólnych wydatków ponoszonych przez właścicieli lokali w miejskich budynkach mieszkalnych.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie, od dnia 31 października 2011 r. nie istnieje górny pułap.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Jest ono fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nie, z wyjątkiem długów wynikających z nieuregulowania kwot należnych z tytułu wspólnych wydatków ponoszonych przez właścicieli lokali w miejskich budynkach mieszkalnych lub kondominiach, ponieważ w tym przypadku można też się zwrócić do sądu właściwego dla miejsca, w którym położona jest nieruchomość, według wyboru powoda.

1.2 Sąd właściwy

Sąd pierwszej instancji właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub miejsce pobytu dłużnika lub na miejsce, w którym położona jest nieruchomość miejska podlegająca przepisom dotyczącym odrębnej własności lokalu.

1.3 Wymogi formalne

Powód musi wnieść pisemny pozew zawierający oznaczenie wierzyciela i dłużnika, krótki opis okoliczności powstania długu oraz jego kwotę.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie jest to obowiązkowe, standardowe formularze są jednak dostępne w kancelariach sądów (*Decanatos*) lub u wspólnych służb ds. procesowych (*Servicios Comunes Procesales*). Formularz można pobrać, klikając podany link: [formularz](#).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Przy składaniu pisma wszczynającego postępowanie nakazowe nie istnieje przymus adwokacki. Jeżeli powód ma jednak zamiar skorzystać z zastępstwa procesowego, strona przeciwna musi zostać powiadomiona o tym fakcie, aby mogła przedsięwziąć wszelkie środki w celu obrony, jakie uzna za konieczne. Przymus adwokacki istnieje natomiast w odniesieniu do wnoszenia zarzutów przez dłużnika lub w postępowaniu egzekucyjnym, jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 2000 euro.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Należy przedstawić krótkie wyjaśnienie okoliczności powstania długu.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Zob. pkt 1.1.1 powyżej.

1.4 Odrzucenie pozwu

W przypadku niespełnienia powyższych wymogów dotyczących właściwości miejscowej oraz dostarczenia dowodu *prima facie* lub w przypadku nieusunięcia braków formalnych sąd odrzuci pozew. Postanowienie o odrzuceniu pozwu można zaskarżyć do sądu prowincji (*Audiencia Provincial*).

W przypadku umów zawieranych między przedsiębiorcami a konsumentami sędzia ocenia z urzędu, czy obejmują one nieuczciwe postanowienia umowne. Jeżeli po wysłuchaniu stron sędzia uzna, że umowa zawiera nieuczciwe postanowienia umowne, określa wiążące się z tym konsekwencje, takie jak ewentualna niedopuszczalność roszczenia lub kontynuacja postępowania bez stosowania nieuczciwych postanowień umownych. Postanowienie to również można zaskarżyć do sądu prowincji.

1.5 Odwołanie

Postanowienie o odrzuceniu pozwu można zaskarżyć do sądu prowincji. Zażalenie należy wnieść w terminie 20 dni do sądu, który wydał zaskarżane postanowienie.

1.6 Sprzeciw

Dłużnik musi zaspokoić roszczenie lub wnieść zarzuty w terminie 20 dni od dnia wydania nakazu zapłaty, do godz. 15.00 dnia następującego po upływie tego terminu. Zarzuty należy wnieść na piśmie. Nie jest możliwe ustne wniesienie zarzutów w sądzie. Jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 2000 euro, pismo zawierające zarzuty musi być podpisane przez adwokata i radcę prawnego. Nie istnieją szczególne przesłanki wniesienia zarzutów, a zatem dłużnik może się powołać na przesłanki zarówno materialne jak i czysto formalne lub procesowe.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza kwoty 6000 euro, urzędnik sądowy (*Ltrado de la Administración de Justicia*) umarza postępowanie nakazowe i kieruje sprawę do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym. Zawiadomienie o wniesieniu zarzutów doręcza się powodowi, który ma 10 dni na złożenie pisemnej odpowiedzi. Strony mogą wnioskować o wyznaczenie rozprawy odpowiednio w zarzutach i w odpowiedzi.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 6000 euro i powód nie wytoczy odpowiedniego powództwa w terminie miesiąca od dnia doręczenia zawiadomienia o wniesieniu zarzutów, postępowanie umarza się, a powoda obciąża się kosztami.

Jeżeli powód wytoczy powództwo, stosowne zawiadomienie doręcza się pozwanemu, który może złożyć odpowiedź na pozew w terminie 20 dni; sprawę rozpoznaje się w postępowaniu zwykłym.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 6000 euro, sąd wyznacza wierzycielowi termin jednego miesiąca na wytoczenie powództwa w postępowaniu zwykłym.

Jeżeli w świetle argumentów przedstawionych w odpowiedzi wierzyciel stwierdzi, że odstępuje od zamiaru dochodzenia swoich roszczeń w postępowaniu zwykłym, musi wyraźnie wycofać pozew.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli dłużnik nie zastosuje się do nakazu zapłaty lub nie stawia się przed urzędnikiem sądowym, urzędnik ten umarza postępowanie nakazowe i powiadamia o tym wierzyciela, aby umożliwić mu wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które to postępowanie wszczyna się na zwykły wniosek.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wierzyciel musi złożyć wniosek o wszczęcie egzekucji. Jeżeli wartość przedmiotu egzekucji przekracza kwotę 2000 euro, wniosek musi być podpisany przez adwokata i pełnomocnika.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Nie istnieje możliwość wniesienia środka zaskarżenia. Jediną możliwością jest zaskarżenie postanowienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego w oparciu o określone przesłanki.

Ostatnia aktualizacja: 28/09/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Francja

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W art. 1405–1425 kodeksu postępowania cywilnego przewidziano uproszczone postępowanie nakazowe zwane *procédure d'injonction de payer*.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie to ma zastosowanie w przypadku dochodzenia wszelkich roszczeń umownych lub wynikających z zobowiązania nałożonego na mocy przepisów regulujących wykonywanie danego zawodu, o ustalonej kwocie.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Postępowanie to ma zastosowanie w przypadku dochodzenia wszelkich roszczeń umownych lub wynikających z zobowiązania nałożonego na mocy przepisów regulujących wykonywanie danego zawodu, o ustalonej kwocie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie jest fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tego rodzaju postępowanie musi się toczyć przed sądem właściwym dla miejsca zamieszkania dłużnika lub jednego z dłużników, których dotyczy sprawa, co wyklucza możliwość wszczęcia tego postępowania, jeżeli jedyny dłużnik zamieszkuje za granicą.

1.2 Sąd właściwy

Pozew należy wnieść do sądu instancji (*tribunal d'instance*), sądu grodzkiego (*jurisdiction de proximité*), prezesa sądu gospodarczego (*tribunal de commerce*) lub – od dnia 1 stycznia 2013 r. – prezesa sądu wielkiej instancji (*tribunal de grande instance*), w zależności od tego, który sąd jest właściwy w danej sprawie. Właściwość wyłączną posiada sąd miejsca zamieszkania dłużnika lub jednego z dłużników, przeciwko którym wszczęto postępowanie. Jest to zasada porządku publicznego (*ordre public*), przy czym sąd musi zbadać kwestię ewentualnego braku właściwości z urzędu.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Wymogi formalne obejmują wykaz elementów, które należy zawrzeć w pozwie:

imiona i nazwiska, adresy, zawody oraz adresy zamieszkania (*domiciles*) wierzycieli i dłużników lub – w przypadku osób prawnych – ich formę prawną, firmę i siedzibę;

dokładne wskazanie wartości przedmiotu sporu, z wyszczególnieniem poszczególnych elementów oraz podstawy roszczenia.

Istnieje formularz, który nie jest obowiązkowy, jednak zdecydowanie zalecany. Jest to formularz CERFA dostępny na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości oraz w sekretariacie (*greffe*) wszystkich odnośnych sądów.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Pozew może wnieść sam wierzyciel lub jego pełnomocnik.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Uzasadnienie roszczenia nie musi być szczegółowe, wystarczy przedstawić je w skrócie (zob. odpowiedź na pytanie 1.3.1 powyżej).

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Wraz z pozwem należy złożyć dokumenty potwierdzające zasadność roszczenia (faktury, umowę najmu, umowę sprzedaży, umowę o kredyt, oświadczenia itd.). Zastosowanie mają przepisy ogólne regulujące postępowanie cywilne.

1.4 Odrzucenie pozwu

Przed wydaniem nakazu zapłaty sąd zbada zasadność pozwu i może go oddalić, w całości lub w części, jeżeli pozew jest bezzasadny.

1.5 Odwołanie

W przypadku oddalenia pozwu wierzycielowi nie przysługuje prawo wniesienia środka zaskarżenia; może natomiast wytoczyć powództwo w trybie zwykłym, tj. wnieść pozew o spłatę długu w postępowaniu zwykłym.

1.6 Sprzeciw

Dłużnikowi przysługuje miesięczny termin na wniesienie zarzutów (*former opposition*) – osobiście w sekretariacie sądu, który wydał nakaz, albo listem poleconym zaadresowanym do tego samego sekretariatu. Nie istnieją żadne inne wymogi dotyczące wnoszenia zarzutów.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Wniesienie zarzutów powoduje wszczęcie postępowania. Sekretariat sądu wzywa do stawienia się na rozprawie wszystkie strony (nawet te, które nie wniosły zarzutów). W granicach swojej właściwości sąd rozpatruje nie tylko powództwo o roszczenie główne, ale również wszelkie powództwa o roszczenia uboczne oraz podniesione zarzuty co do istoty sprawy.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Po upływie miesiąca od dnia doręczenia powiadomienia wierzyciel wnosi wniosek o nadanie klauzuli wykonalności do sekretariatu sądu, który wydał nakaz. Nie istnieją żadne formalne wymogi dotyczące składania tego wniosku (wierzyciel może po prostu złożyć oświadczenie lub wysłać je przesyłką pocztową nierejestrowaną). Nadanie klauzuli wykonalności powoduje, że nakaz zapłaty wywołuje dokładnie te same skutki co wyrok wydany po przeprowadzeniu rozprawy (*jugement contradictoire*).

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Od postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności nie można wnieść zwyczajnego środka zaskarżenia (*appel*) ani skargi kasacyjnej (*pourvoi en cassation*). Jedynym możliwym środkiem zaskarżenia jest skarga kasacyjna dotycząca sposobu, w jaki sekretariat sądu nadał klauzulę wykonalności.

Powiązane strony

 [Strona internetowa Ministerstwa Sprawiedliwości](#)

 [Strona internetowa Legifrance](#)

Ostatnia aktualizacja: 26/07/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji

językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Europejski nakaz zapłaty - Chorwacja

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W Republice Chorwacji stosuje się europejski nakaz zapłaty. Postępowanie w przedmiocie wydawania tego rodzaju nakazów jest uregulowane w przepisach kodeksu postępowania cywilnego (Zakon o parničnom postupku, dziennik urzędowy Republiki Chorwacji – Narodne novine, NN nr 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 oraz 70/19) oraz w Regulaminie dotyczącym sposobu wnoszenia pozwów o wydanie europejskiego nakazu zapłaty oraz sprzeciwów od europejskiego nakazu zapłaty (Pravilnik o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje europskog platnog naloga i prigovora protiv europskog platnog naloga) (NN nr 124/13).

1.1 Zakres i postępowanie

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty wszczyna się w celu dochodzenia roszczeń pieniężnych o oznaczonej wysokości, które są wymagalne w chwili wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty. Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ustanowiono rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającym postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty. Rozporządzenie to ma zastosowanie do transgranicznych spraw cywilnych i handlowych, niezależnie od rodzaju sądu, z uwzględnieniem odstępstw przewidzianych w rozporządzeniu.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Kwalifikowalne są roszczenia pieniężne. Roszczenie to może dotyczyć wyłącznie zobowiązań umownych lub pozaumownych, których wartość została wyrażona nominalnie.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie istnieje górny pułap wartości przedmiotu sporu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie jest fakultatywne, ponieważ powód może swobodnie decydować o sposobie dochodzenia przysługującego mu roszczenia, o ile sposób ten nie jest sprzeczny z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa oraz z zasadami współżycia społecznego. Sąd wyda nakaz zapłaty nawet wówczas, gdy powód nie wniósł o to w pozwie, jeśli spełnione są wszystkie przesłanki wydania takiego nakazu. Sąd ma zatem obowiązek wydać nakaz zapłaty, jeśli spełniono przesłanki jego wydania.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak.

1.2 Sąd właściwy

Właściwość wyłączna do orzekania w przedmiocie pozwów o wydanie i ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty oraz wniosków o nadanie mu klauzuli wykonalności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006 przysługuje sądowi rejonowemu (*općinski sud*) lub sądowi gospodarczemu (*trgovački sud*) w sprawach wchodzących w zakres właściwości sądów gospodarczych, stosownie do miejsca zamieszkania, miejsca zwykłego pobytu lub siedziby statutowej pozwanego.

1.3 Wymogi formalne

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty oraz sprzeciw od nakazu należy wносить wyłącznie w formie nadającej się do odczytu maszynowego, jeżeli sąd uzna za stosowne korzystanie z maszynowego przetwarzania takich dokumentów. Formularz pozwu można złożyć w formie papierowej lub za pomocą dowolnego innego środka komunikacji akceptowanego przez sąd.

Sposób wnoszenia pozwów o wydanie europejskiego nakazu zapłaty oraz sprzeciwów od takiego nakazu uregulowano w Regulaminie dotyczącym sposobu wnoszenia pozwów o wydanie europejskiego nakazu zapłaty oraz sprzeciwów od europejskiego nakazu zapłaty, który wszedł w życie 17 października 2013 r.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty oraz sprzeciw od takiego nakazu należy wnieść do właściwego sądu na formularzach przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1896/2006. Oznacza to, że skorzystanie ze standardowego formularza w postępowaniu w przedmiocie wydania europejskiego nakazu zapłaty jest obowiązkowe; odpowiednie formularze można pobrać ze [strony internetowej europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”](#).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Każda strona – zarówno osoba fizyczna, jak i prawna – ma możliwość swobodnego podjęcia decyzji, czy będzie działała w postępowaniu osobiście, czy też za pośrednictwem pełnomocnika, którym co do zasady jest adwokat. W postępowaniu w przedmiocie wydania europejskiego nakazu zapłaty nie ma zatem przymusu adwokackiego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Strona wypełnia formularz A (pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty) w formie nadającej się do odczytu maszynowego, co pozwala jej złożyć dodatkowe oświadczenia i przekazać dodatkowe informacje, aby w razie konieczności złożyć bardziej szczegółowe wyjaśnienia dotyczące pozwu.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

W pkt 10 formularza A strona ma możliwość załączenia dowodów, którymi dysponuje, oraz przedstawienia opisu konkretnego dowodu. Kwestie związane z dowodami i przeprowadzaniem dowodu regulują przepisy art. 219–271 kodeksu postępowania cywilnego, przy czym sąd rozstrzyga, które z przedstawionych dowodów należy przeprowadzić, aby ustalić okoliczności faktyczne sprawy. Ponadto sąd rozstrzyga wedle własnego uznania o tym, które okoliczności faktyczne uzna za udowodnione, dokonawszy wnikliwej i starannej oceny wszystkich dowodów, zarówno w ujęciu indywidualnym, jak i całościowym, oraz uwzględniając wyniki całego postępowania.

1.4 Odrzucenie pozwu

Do odrzucania pozwów ma zastosowanie zasada ogólna wyrażona w art. 109 kodeksu postępowania cywilnego. Artykuł ten stanowi, że jeżeli pozew jest niezrozumiały lub nie zawiera wszystkich elementów niezbędnych do nadania mu prawidłowego biegu, sąd wezwie powoda do usunięcia braków pozwu, tj. do jego poprawienia zgodnie z załączonym pouczeniem, oraz zwróci pozew celem poprawienia lub uzupełnienia. Jeżeli pozew nie zostanie ponownie wniesiony do sądu oraz nie zostanie poprawiony zgodnie z otrzymanym od sądu pouczeniem w wyznaczonym terminie, uznaje się go za wycofany. Jeżeli natomiast pozew zostanie ponownie wniesiony do sądu, lecz nie zostanie poprawiony ani uzupełniony, sąd odrzuci taki pozew.

1.5 Odwołanie

Środkiem zaskarżenia przysługującym pozwanemu w przypadku wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty jest sprzeciw. Ponadto strony mogą w wyjątkowych przypadkach złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006, z zastrzeżeniem spełnienia warunków przewidzianych w tym artykule.

1.6 Sprzeciw

Pozwany może wnieść do sądu wydania sprzeciw od europejskiego nakazu zapłaty, korzystając ze standardowego formularza F doręczanego pozwanemu wraz z europejskim nakazem zapłaty. Sprzeciw należy wysłać w terminie 30 dni od dnia doręczenia nakazu pozwanemu. W sprzeciwie pozwany wskazuje, że kwestionuje roszczenie, bez konieczności precyzowania powodów.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

W przypadku wniesienia sprzeciwu od europejskiego nakazu zapłaty w rozumieniu art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 dalsze postępowanie będzie prowadzone zgodnie z przepisami dotyczącymi europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 861/2007, jeżeli ma ono zastosowanie, a w przeciwnym razie zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego dotyczącymi wnoszenia sprzeciwu od nakazu zapłaty (art. 445a, art. 451–456), uwzględniając art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia nakazu zapłaty pozwanemu, przy uwzględnieniu odpowiedniego czasu potrzebnego na wpłynięcie pisma procesowego, do sądu nie wpłynie sprzeciw, sąd stwierdza wykonalność europejskiego nakazu zapłaty przy użyciu standardowego formularza G. Wykonalny europejski nakaz zapłaty [art. 18 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006] wydany przez sąd na terytorium Unii Europejskiej stanowi tytuł wykonawczy, na podstawie którego można dochodzić egzekucji w Republice Chorwacji w taki sam sposób jak na podstawie wykonanego orzeczenia sądu chorwackiego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Co do zasady powód zwraca się do sądu o nadanie klauzuli wykonalności, a sąd stwierdza wykonalność europejskiego nakazu zapłaty przy użyciu standardowego formularza G.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Pozwany może złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty wydanego w Chorwacji na podstawie przepisów art. 507n kodeksu postępowania cywilnego, uwzględniając art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006, a sąd rozpoznający wniosek może odroczyć wykonanie, stosując odpowiednie przepisy dotyczące postępowania egzekucyjnego odnoszące się do odroczenia wykonania na wniosek dłużnika. Wytoczenie powództwa o pozbawienie tytułu egzekucyjnego wykonalności z przyczyn dotyczących roszczenia stwierdzonego w europejskim nakazie zapłaty jest dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdy przyczyny te wystąpiły po doręczeniu nakazu oraz jeśli nie istniała już możliwość ich uwzględnienia w sprzeciwie zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006.

Ostatnia aktualizacja: 12/02/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w

tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Włochy

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Wśród innych postępowań uproszczonych we włoskim kodeksie postępowania cywilnego wymienia się postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty (*procedimento di ingiunzione*) (art. 633 i nast.). Jest to postępowanie *ex parte*, ponieważ sąd orzeka w sprawie wniosku wierzyciela bez przesłuchiwania dłużnika lub umożliwienia mu przedstawienia odpowiedzi lub uwag.

Przesłuchanie dłużnika odbywa się dopiero na późniejszym etapie, jeżeli zaskarży on nakaz zapłaty.

O wydanie nakazu zapłaty można ubiegać się tylko w odniesieniu do określonych roszczeń (roszczenie o zapłatę określonej kwoty pieniężnej lub dostawę określonej ilości towarów zamiennych itp.) oraz z zastrzeżeniem określonych warunków przewidzianych w kodeksie cywilnym (np. wierzyciele muszą przedstawić pisemny dowód na potwierdzenie swojego roszczenia).

Jeżeli sąd rozpoznający roszczenie uzna jego zasadność, nakaże dłużnikowi zapłatę kwoty w określonym terminie, który zazwyczaj wynosi 40 dni, przy czym sąd powiadomi także dłużnika, że może on zaskarżyć nakaz w tym samym terminie oraz że w przypadku braku sprzeciwu nakaz zapłaty staje się prawomocny i wykonalny.

1.1 Zakres i postępowanie

Postępowanie stosuje się do roszczeń wniesionych przez wierzycieli, którzy dochodzą należnych im kwot pieniężnych lub określonej ilości towarów zamiennych, lub przez każdą osobę uprawnioną do otrzymania określonej ruchomości.

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Jeżeli postępowanie dotyczy roszczenia pieniężnego, należy dokładnie określić kwotę roszczenia. Zasada ta wyklucza więc możliwość ubiegania się o wydanie nakazu zapłaty w odniesieniu do roszczeń pozaumownych, na przykład dochodzenia odszkodowania z tytułu szkody wynikającej z czynu niedozwolonego.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie, nie istnieje górny pułap. Nakaz zapłaty może być wydany bez względu na wysokość roszczenia.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Skorzystanie z postępowania w sprawie nakazu zapłaty jest fakultatywne. Wierzyciel zawsze ma możliwość wniesienia zwykłego pozwu.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak.

1.2 Sąd właściwy

Nakaz zapłaty może wydać sędzia pokoju (*giudice di pace*) lub sąd powszechny (*tribunale*), który byłby właściwy w przypadku standardowego postępowania. Sędzia pokoju jest właściwy do rozpoznawania jedynie drobnych roszczeń zgodnie z kryteriami określonymi w art. 7 kodeksu postępowania cywilnego.

W przypadku złożenia wniosku w sądzie powszechnym sąd orzeka w składzie jednoosobowym.

Roszczenia dotyczące opłat za usługi prawne, zarówno związane z postępowaniem sądowym, jak i pozasądowym, lub zwrotu kosztów należnych adwokatom, pracownikom sądowym doręczającym pisma procesowe lub dowolnej innej osobie, która świadczyła usługi w trakcie postępowania sądowego, rozpoznaje sąd, który rozpoznawał sprawę dotyczącą roszczenia wierzyciela.

Adwokaci mogą zwrócić się o wydanie nakazu zapłaty wobec swoich klientów do sądu w miejscu, w którym są zarejestrowani w izbie adwokackiej (*consiglio dell'ordine*). Podobnie notariusze mogą wносить roszczenia do sądu w miejscu, w którym są zarejestrowani w izbie notarialnej (*consiglio notarile*) (zob. także informacje na temat jurysdykcji).

1.3 Wymogi formalne

Pozew o wydanie nakazu zapłaty musi zawierać informacje określone w art. 638 kodeksu postępowania cywilnego i musi zostać złożony w sekretariacie sądu wraz z dotyczącymi go załącznikami. Zgodnie z art. 16-bis dekretu z mocą ustawy nr 179 z dnia 18 października 2012 r. (przekształconego ustawą nr 221 z dnia 17 grudnia 2012 r.): „Od dnia 30 czerwca 2014 r. w postępowaniach przed sądem, o których mowa w księdze IV tytułu I rozdział I kodeksu postępowania cywilnego, wszelkie środki oraz oświadczenia i dokumenty stron składa się wyłącznie drogą elektroniczną (z wyjątkiem sprzeciwów)”.

W związku z tym w przypadku wniosków dotyczących postępowania *ex parte* złożonych po 30 czerwca 2014 r. dokumenty składane w formie papierowej uznaje się za niedopuszczalne. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006 w przypadku europejskiego nakazu zapłaty art. 16-bis dekretu z mocą ustawy nr 179/2012 nie ma zastosowania. W związku z tym wnioski o wydanie takiego nakazu należy składać w formie papierowej, a nie drogą elektroniczną.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie, nie istnieje żaden specjalny formularz.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Co do zasady tak, jednak w niektórych przypadkach powodowie mogą występować przed sądem samodzielnie. Jednym z takich przypadków jest roszczenie rozpoznawane przez sędziego pokoju i dotyczące kwoty nieprzekraczającej 1100 euro. Innym przykładem jest sytuacja, w której powód posiada kwalifikacje do występowania w charakterze adwokata przed sądem rozpoznającym sprawę.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

W pozwie należy określić roszczenie i uzasadniające je podstawy. Nie ma potrzeby szczegółowego przedstawienia podstaw roszczenia, które można ująć w formie krótkiego opisu istotnych okoliczności faktycznych i dokumentów.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Tak. Dowody pisemne na poparcie roszczenia obejmują w szczególności potwierdzenie dostawy i jednostronne pisemne przyrzeczenie. Jeżeli roszczenie dotyczy dostawy towarów lub usług, która została zrealizowana przez jedno przedsiębiorstwo na rzecz innego przedsiębiorstwa lub osoby, która nie prowadzi działalności zawodowej ani gospodarczej, pisemnym dowodem dotyczącym takiego roszczenia mogą być także autentyczne wyciągi z ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa będącego wierzycielem, pod warunkiem że są one należycie prowadzone w sposób wymagany przepisami prawa. Odpowiednim dowodem pisemnym na potwierdzenie roszczenia mogą także być faktury handlowe, pod warunkiem że towarzyszy im opatrzona pieczęcią kopia faktury wprowadzonej do rejestru faktur powoda.

Przepisy szczególne dotyczące dowodów na poparcie roszczenia mają zastosowanie do roszczeń dotyczących honorarium i zwrotu kosztów dochodzonych przez adwokatów, notariuszy i przedstawicieli innych wolnych zawodów, a także do roszczeń organów państwa i organów publicznych.

1.4 Odrzucenie pozwu

Jeżeli sąd uzna, że roszczenie nie jest wystarczająco uzasadnione, powiadomi o tym powoda za pośrednictwem sekretarza sądu, wzywając go do przedstawienia dodatkowych dowodów. Jeżeli powód nie udzieli odpowiedzi lub nie wycofa pozwu lub jeżeli pozew jest niedopuszczalny, sąd odrzuci pozew, wydając orzeczenie z uzasadnieniem.

W takich przypadkach pozew można ponownie złożyć w trybie postępowania specjalnego lub zwykłego.

1.5 Odwołanie

Odrzucenia pozwu nie można zaskarżyć ani w drodze zwyczajnego środka zaskarżenia, ani skargi kasacyjnej.

1.6 Sprzeciw

W przypadku przyjęcia pozwu sąd wydaje nakaz zapłaty, który należy doręczyć pozwanemu. Na terenie Włoch termin doręczenia to 60 dni od wydania wyroku, natomiast poza terytorium Włoch doręczenia dokonuje się w ciągu 90 dni.

Po otrzymaniu nakazu zapłaty dłużnik ma 40 dni na wniesienie sprzeciwu.

Termin na wniesienie sprzeciwu wobec roszczenia może zostać skrócony do 10 dni lub przedłużony do 60 dni, jeżeli istnieje ku temu uzasadniony powód. Jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim UE, termin wynosi 50 dni i może zostać skrócony do 20 dni. Jeżeli pozwany mieszka w poza UE, termin wynosi 60 dni i może zostać skrócony do 30 dni lub przedłużony do 120 dni.

Pozwani mogą zakwestionować roszczenie nawet po upływie terminu, jeżeli są w stanie udowodnić, że nie zostali poinformowani o wydaniu nakazu zapłaty w należytym terminie wskutek nieprawidłowego doręczenia nakazu lub dowolnego nieprzewidzianego wydarzenia lub działania siły wyższej. Zaskarżenie nie jest możliwe po upływie 10 dni od zastosowania pierwszego środka egzekucyjnego.

Sprzeciw od nakazu (*opposizione*) wnosi się do sądu, który wydał dany nakaz, w postaci pisma procesowego wzywającego do stawienia się przed sądem (*citazione*), które doręcza się powodowi na adres podany w pozwie. Pismo procesowe zawierające sprzeciw od nakazu musi zasadniczo zawierać informacje typowe dla tego rodzaju pisma procesowego. W szczególności osoba wnosząca sprzeciw musi podać podstawy sprzeciwu wobec roszczenia.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Wniesienie tego rodzaju sprzeciwu skutkuje wszczęciem postępowania przed sądem powszechnym, w którym sąd bada zasadność roszczenia o zapłatę.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

W przypadku braku sprzeciwu w wyznaczonym terminie lub niestawienia się pozwanego przed sądem sąd, który wydał nakaz, stwierdzi wykonalność nakazu na wniosek powoda.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Istnieją cztery możliwe scenariusze.

Pierwszy z nich ma miejsce wówczas, gdy nie upłynął jeszcze termin na wniesienie sprzeciwu wobec roszczenia. Powód może zwrócić się do sądu o stwierdzenie tymczasowej wykonalności nakazu ze skutkiem natychmiastowym. Sąd może przychylić się do takiego wniosku tylko w przypadku, gdy spełnione zostaną szczególne przesłanki tymczasowej wykonalności określone w kodeksie postępowania cywilnego – na przykład jeżeli podstawą roszczenia jest weksel lub czek lub jeżeli zwłoka w wykonaniu spowodowałaby poważną szkodę dla wierzyciela. Sąd może uzależnić zasądzenie tymczasowej wykonalności na tak wczesnym etapie od wniesienia przez wierzyciela zabezpieczenia na rzecz dłużnika.

Drugi scenariusz ma miejsce wówczas, gdy dłużnik, któremu doręczono nakaz zapłaty, nie wniesie sprzeciwu w wymaganym czasie. W takiej sytuacji wierzyciel może złożyć wniosek o wykonanie nakazu.

Trzeci scenariusz ma zastosowanie w sytuacji, w której dłużnik faktycznie wniósł sprzeciw, a sprawa pozostaje w toku. W takim przypadku wierzyciel może złożyć wniosek o tymczasowe wykonanie nakazu. Sąd może przychylić się do takiego wniosku tylko w przypadku, gdy spełnione zostaną warunki określone w kodeksie (na przykład, jeżeli sprzeciw nie jest poparty żadnymi dowodami z dokumentów). Sąd może także zarządzić tymczasowe wykonanie jedynie części nakazu, tj. do kwoty niezakwestionowanej przez dłużnika. Sąd może także zarządzić tymczasowe wykonanie nakazu, jeżeli wierzyciel wniesie zabezpieczenie pokrywające kwotę możliwego zwrotu, powiększoną o koszty i odszkodowanie.

Czwarty scenariusz ma miejsce wówczas, gdy sprzeciw zostanie odrzucony. W wyniku odrzucenia sprzeciwu nakaz zapłaty staje się wykonalny, jeżeli do tej pory nie był.

Nakazy zapłaty, których wykonalność została stwierdzona w drodze jednego z powyższych scenariuszy, stanowią podstawę do zabezpieczenia wykonania orzeczenia zastawem ustanowionym na majątku dłużnika.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Nakaz, który stał się wykonalny w związku z niewniesieniem przez dłużnika sprzeciwu, można uchylić w wyjątkowych sytuacjach przewidzianych w prawie (np. w przypadku ustalenia, że orzeczenie sądu zostało wydane na podstawie dowodów, które później zostały uznane za fałszywe). Jeżeli nakaz zapłaty ma wpływ na prawa osoby trzeciej, osoba taka także może wnieść sprzeciw.

Od orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie sprzeciwu można się odwołać korzystając z zwyczajnych procedur.

Powiązane strony

► [Włoska konstytucja](#) (EN)

► https://www.senato.it/sites/default/files/media-documents/COST_INGLESE.pdf

► [Ustawodawstwo włoskie](#) (IT)

► <https://www.normattiva.it/?language=en>

► [Włoski kodeks postępowania cywilnego](#) (IT)

► <http://www.altalex.com/documents/codici-altalex/2015/01/02/codice-di-procedura-civile>

► [Włoski kodeks postępowania administracyjnego](#) (EN)

► https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/mzk3/~edisp/nsiga_4276977.pdf

► [Włoski kodeks postępowania administracyjnego](#) (FR)

► https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/njiz/~edisp/nsiga_4506451.pdf

► [Włoski kodeks postępowania administracyjnego](#) (DE)

► https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/nda5/~edisp/nsiga_4289867.pdf

► [Włoski system sądownictwa](#) (IT)

► [https://www.csm.it/web/csm-internet/magistratura/il-sistema-giudiziario=](https://www.csm.it/web/csm-internet/magistratura/il-sistema-giudiziario)

► [Włoska ordynacja podatkowa](#) (IT)

► <http://def.finanze.it/DocTribFrontend/getAttoNormativoDetail.do?id=%7bECD81E71-D37B-4722-AA36-116B5BCB2232%7d>

► [Ministerstwo Sprawiedliwości](#)

► <https://www.giustizia.it/giustizia>

Ostatnia aktualizacja: 21/12/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w

tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Cypr

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Nie istnieje żaden szczególny krajowy „nakaz zapłaty” poza tym przewidzianym w rozporządzeniu nr 1896/2006, do celów wykonania którego przyjęto rozporządzenie proceduralne.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Nie dotyczy.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie dotyczy.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Nie dotyczy.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nie dotyczy.

1.2 Sąd właściwy

Nie dotyczy.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie dotyczy.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie dotyczy.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Nie dotyczy.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Nie dotyczy.

1.4 Odrzucenie pozwu

Nie dotyczy.

1.5 Odwołanie

Nie dotyczy.

1.6 Sprzeciw

Nie dotyczy.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Nie dotyczy.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nie dotyczy.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Nie dotyczy.

Ostatnia aktualizacja: 07/12/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Łotwa

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Na Łotwie możliwa jest bezsporna egzekucja roszczeń [rozdział 50 art. 400–406 kodeksu postępowania cywilnego (Civilprocesa likums)] oraz egzekucja roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty (rozdział 501 art. 4061–40610 tej samej ustawy).

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Bezsporna egzekucja roszczeń jest dozwolona:

na podstawie umów dotyczących zobowiązań zabezpieczonych zarejestrowaną hipoteką lub zastawem handlowym;

na podstawie poświadczonych notarialnie umów na czas określony lub umów na czas określony wywierających równoważny skutek prawny, dotyczących świadczeń pieniężnych lub zwrotu ruchomości;

na podstawie zawartych na czas określony umów dzierżawy lub najmu nieruchomości, które zostały poświadczone notarialnie lub wpisane do księgi wieczystej, zobowiązujących dzierżawcę lub najemcę, w przypadku upływu terminu dzierżawy lub najmu bądź braku zapłaty czynszu dzierżawy lub najmu, do opuszczenia dzierżawionej lub najmowanej nieruchomości i do zapłaty czynszu dzierżawy lub najmu;

w przypadku protestów wekslowych, które nie są sporządzone w formie aktu notarialnego.

Wskazane powyżej roszczenia nie podlegają bezspornej egzekucji, jeżeli:

przedmiotem egzekucji jest mienie stanowiące własność państwa lub samorządu terytorialnego;

roszczenie uległo przedawnieniu, co bezspornie wynika z treści samego dokumentu.

Egzekucja roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty jest dozwolona w odniesieniu do zobowiązań do zapłaty, które są potwierdzone stosownym dokumentem i są wymagalne, a także w odniesieniu do zobowiązań w zakresie wypłaty odszkodowania, które zostały przewidziane w umowie na dostawę towarów, umowie kupna towarów lub umowie o świadczenie usług, o ile takie zobowiązania są potwierdzone stosownym dokumentem, a termin ich wymagalności nie został określony.

Egzekucji roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty nie można przeprowadzić:

w odniesieniu do płatności z tytułu niewykonania świadczenia wzajemnego;

jeżeli oficjalnie zgłoszone lub faktyczne miejsce zamieszkania dłużnika nie jest znane;

jeżeli oficjalnie zgłoszone lub faktyczne miejsce zamieszkania dłużnika, jego miejsce pobytu (*atrašanās vieta*) bądź siedziba statutowa nie znajdują się na terytorium Łotwy;

jeżeli żądana kara umowna przekracza kwotę świadczenia głównego;

jeżeli żądana wysokość odsetek przekracza kwotę świadczenia głównego;

w odniesieniu do zobowiązań do zapłaty, jeżeli kwota zadłużenia przekracza 15 000 EUR;

w odniesieniu do zobowiązań solidarnych do zapłaty.

1.1.2 Czy istnieje górną pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Egzekucji roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty nie można przeprowadzić w odniesieniu do zobowiązań pieniężnych, jeżeli kwota zadłużenia przekracza 15 000 euro.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Korzystanie z opisanych procedur jest fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Egzekucja roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty nie jest dozwolona, jeżeli oficjalnie zgłoszone miejsce zamieszkania, miejsce zamieszkania, miejsce pobytu bądź siedziba statutowa dłużnika nie znajdują się na terytorium Łotwy.

1.2 Sąd właściwy

Wnioski o przeprowadzenie bezspornej egzekucji roszczeń należy złożyć w wydziale rejestru nieruchomości sądu rejonowego/miejskiego:

właściwego dla oficjalnie zgłoszonego miejsca zamieszkania dłużnika, a w przypadku braku takiego miejsca – właściwego dla faktycznego miejsca zamieszkania dłużnika, jeżeli wniosek dotyczy zobowiązania pieniężnego lub zwrotu ruchomości lub zobowiązań wynikających z umów zabezpieczonych zastawem handlowym;

właściwego dla miejsca położenia nieruchomości, jeżeli wniosek o przeprowadzenie bezspornej egzekucji dotyczy dokumentów ustanawiających hipotekę na danej nieruchomości lub nakładających zobowiązanie do opuszczenia lub zwrotu dzierżawionej lub najmowanej nieruchomości. Jeżeli zobowiązanie jest zabezpieczone więcej niż jedną nieruchomością, a składane wnioski podlegają właściwości wydziałów rejestru nieruchomości więcej niż jednego sądu rejonowego/miejskiego, wówczas wniosek rozpoznaje wydział rejestru nieruchomości sądu rejonowego/miejskiego właściwego dla miejsca położenia jednej z tych nieruchomości wskazanej przez wnioskodawcę;

właściwego dla miejsca wpisu hipoteki morskiej, jeżeli wniosek dotyczy zobowiązania z tytułu hipoteki ustanowionej na statku.

Wniosek o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty należy złożyć w wydziale rejestru nieruchomości sądu rejonowego/miejskiego właściwego dla oficjalnie zgłoszonego miejsca zamieszkania dłużnika, a w przypadku braku takiego miejsca – dla faktycznego miejsca zamieszkania lub siedziby statutowej dłużnika.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Wnioski o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty można złożyć wyłącznie elektronicznie, korzystając z formularza internetowego dostępnego w internetowym systemie sądów [portal e-sprawy (*e-lietas portāls*)].

Dłużnik może odpowiedzieć, korzystając z formularza internetowego dostępnego w systemie internetowym lub sporządzić odpowiedź zgodnie z załącznikiem 3 do rozporządzenia Rady Ministrów nr 792 z dnia 21 lipca 2009 r. w sprawie formularzy, z których należy korzystać w celu egzekucji roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty. Formularz jest dostępny [tutaj](#).

W przypadku wniosków o bezsporną egzekucję roszczeń, które należy składać zgodnie z art. 404 kodeksu postępowania cywilnego, nie przewidziano żadnego formularza.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, nie jest to obowiązkowe. Przepisy ogólne dotyczące zastępstwa procesowego są zawarte w rozdziale 12 kodeksu postępowania cywilnego pt. „Pełnomocnicy”.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Wnioski nie wymagają szczegółowego uzasadnienia.

We wniosku o bezsporną egzekucję roszczeń należy wskazać zobowiązanie (wraz z czynnością prawną, z której się ono wywodzi), wobec którego wierzyciel wnosi o wszczęcie bezspornej egzekucji, określając kwotę świadczenia głównego, kary umownej i odsetek, a w przypadku weksla własnego – także wysokość kosztów związanych z przygotowaniem protestu wekslowego i odszkodowanie przewidziane w obowiązujących przepisach. Do wniosków o bezsporną egzekucję roszczeń należy dołączyć tytuł wykonawczy oraz jego odpis, a w przypadku weksla własnego także notarialny protest wekslowy oraz dowód doręczenia dłużnikowi wezwania, chyba że z przepisów prawa wynika, że takie wezwanie nie jest wymagane.

Wnioski o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty składa się, wypełniając formularz internetowy dostępny w internetowym systemie sądów (portal e-sprawy), w którym należy zamieścić informacje na temat wnioskodawcy i dłużnika, zobowiązania do zapłaty, dokumentów potwierdzających istnienie zobowiązania oraz terminów na wykonanie zobowiązania, dochodzonej kwoty i sposobu jej obliczenia oraz oświadczenia wnioskodawcy, że zaspokojenie roszczenia nie zależy od wykonania świadczenia wzajemnego lub że świadczenie wzajemne zostało już wykonane.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Do wniosku o bezsporną egzekucję roszczeń należy dołączyć dokument, na podstawie którego ma zostać przeprowadzona egzekucja, oraz jego uwierzytelniony odpis lub, w przypadku weksla własnego, protest wekslowy oraz dowód wystosowania wezwania do dłużnika, chyba że w obowiązujących przepisach nie przewidziano wymogu wystosowania takiego wezwania (dowód wystosowania wezwania może mieć formę oświadczenia sporządzonego przez przysięgłego komornika sądowego lub jego asystenta, w którym stwierdza on, że dłużnik odmówił przyjęcia wezwania).

W przypadku egzekucji roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty nie jest konieczne przedstawienie pisemnych dowodów na poparcie roszczenia – we wniosku należy natomiast wskazać dokumenty potwierdzające istnienie zobowiązania oraz termin wykonania zobowiązania. Jeżeli dłużnik podważy zasadność zobowiązania do zapłaty w terminie 14 dni od daty otrzymania sądowego wezwania do zapłaty, postępowanie sądowe zostaje umorzone. Postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie egzekucji roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty w związku z wniesieniem sprzeciwu przez dłużnika nie uniemożliwia wierzycielowi dochodzenia roszczenia w postępowaniu zwykłym.

1.4 Odrzucenie pozwu

W przypadku bezspornej egzekucji roszczeń sędzia orzekający w składzie jednoosobowym wydaje postanowienie – na podstawie wniosku i załączonych do niego dokumentów – w terminie siedmiu dni od daty złożenia wniosku, bez wcześniejszego zawiadomienia wnioskodawcy i dłużnika. Sędzia oddali wniosek, jeżeli uzna go za niezasadny lub jeżeli wskazana w nim kara umowna będzie nieproporcjonalna do kwoty świadczenia głównego lub jeżeli dokument, na podstawie którego ma zostać przeprowadzona egzekucja, będzie zawierał nieuczciwe postanowienia umowne, naruszające prawa konsumenta.

W przypadku egzekucji roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty, jeżeli sąd uwzględni wniosek, ale w terminie 14 dni od daty otrzymania sądowego wezwania do zapłaty dłużnik wnieśli sprzeciw i zakwestionuje ważność zobowiązania do zapłaty, sędzia umorzy postępowanie w tej sprawie.

1.5 Odwołanie

Od postanowienia sędziego w sprawie wniosku o bezsporną egzekucję roszczeń lub wniosku o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty nie przysługuje środek zaskarżenia.

Jeżeli dłużnik uważa, że roszczenie wnioskodawcy jest niezasadne, może w terminie trzech miesięcy od dnia wysłania takiego postanowienia wytoczyć powództwo przeciwko wierzycielowi w celu podważenia zasadności roszczenia. Jeżeli dłużnik wytoczy takie powództwo, może zwrócić się o zawieszenie egzekucji zobowiązań. W przypadku gdy roszczenia wierzyciela zostały już zaspokojone w postępowaniu egzekucyjnym, dłużnik może wystąpić o zabezpieczenie swojego roszczenia.

1.6 Sprzeciw

W przypadku wniosku o bezsporną egzekucję roszczeń sędzia wydaje postanowienie w składzie jednoosobowym, bez wysłuchania dłużnika.

W przypadku wniosku o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty sędzia wystosowuje do dłużnika wezwanie do zapłaty, w którym informuje dłużnika o możliwości zapłaty kwoty wskazanej we wniosku lub złożenia sprzeciwu w sądzie w terminie 14 dni od daty wysłania wezwania do zapłaty.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Egzekucja roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty – jeżeli dłużnik podważy zasadność zobowiązania do zapłaty w terminie 14 dni od daty wysłania wezwania do zapłaty, postępowanie sądowe zostaje umorzone. Jeżeli dłużnik częściowo uzna zasadność wniosku, wnioskodawca otrzyma informacje o odpowiedzi dłużnika oraz o terminie powiadomienia sądu, czy zobowiązanie zostało częściowo spełnione. Jeżeli dłużnik częściowo uzna zasadność wniosku, sędzia orzeka o egzekucji uznanej części roszczeń, ale umarza postępowanie sądowe w pozostałym zakresie.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli w przypadku wniosku o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty dłużnik nie wnieśli sprzeciwu w terminie wskazanym przez sąd, sędzia wydaje postanowienie w ciągu siedmiu dni od daty upływu terminu na wniesienie sprzeciwu, zarządzając egzekucję zobowiązania do zapłaty wskazanego we wniosku i zwrot kosztów sądowych.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Egzekucja roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty: postanowienie sędziego w sprawie egzekucji zobowiązania do zapłaty wskazanego we wniosku podlega natychmiastowemu wykonaniu; stanowi ono tytuł wykonawczy, który można wykonać zgodnie z przepisami w zakresie wykonywania orzeczeń sądowych.

Bezsporna egzekucja roszczeń: po zbadaniu zasadności wniosku i uznaniu go za dopuszczalny sędzia wydaje postanowienie w sprawie tego, które zobowiązanie podlega egzekucji i w jakim zakresie. Postanowienie sędziego podlega natychmiastowemu wykonaniu; stanowi ono tytuł wykonawczy, który można wykonać zgodnie z przepisami w zakresie wykonywania orzeczeń sądowych. Postanowienie sędziego jest przekazywane do celów związanych z egzekucją razem z uwierzytelnionym odpisem dokumentu stanowiącego podstawę egzekucji.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Od postanowienia sędziego w sprawie wniosku o bezsporną egzekucję roszczeń lub wniosku o egzekucję roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty nie przysługuje środek zaskarżenia. Jeżeli jednak dłużnik uważa, że roszczenie wnioskodawcy jest niezasadne, może wytoczyć powództwo przeciwko wierzycielowi w celu podważenia zasadności roszczenia (w przypadku bezspornej egzekucji roszczeń w terminie sześciu miesięcy od daty wysłania uwierzytelnionego odpisu postanowienia sędziego, a w przypadku egzekucji roszczeń na podstawie tytułu wykonawczego z wezwaniem do zapłaty w terminie trzech miesięcy od daty wysłania uwierzytelnionego odpisu takiego postanowienia). Jeżeli dłużnik wytoczy takie powództwo, może zwrócić się o zawieszenie egzekucji zobowiązań. W przypadku gdy roszczenia wierzyciela zostały już zaspokojone, dłużnik może wystąpić o zabezpieczenie swojego roszczenia.

Ostatnia aktualizacja: 05/04/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Litwa

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Pozwy o wydanie europejskiego nakazu zapłaty są rozpatrywane zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale XXIII kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas), z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w tym kodeksie.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie określone w rozdziale XXIII kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej stosuje się w sprawach, w których wierzyciel dochodzi roszczenia pieniężnego (wynikającego z umowy, czynu niedozwolonego, stosunków pracowniczych, zasądzenia alimentów itp.).

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Sprawy rozpatrywane zgodnie z rozdziałem XXIII kodeksu postępowania cywilnego mogą być również rozpatrywane w postępowaniu procesowym lub w postępowaniu na podstawie dowodów z dokumentów. Wyboru postępowania dokonuje wierzyciel.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Zgodnie z rozdziałem XXIII kodeksu postępowania cywilnego pozew nie zostanie rozpatrzony, jeżeli dłużnik ma miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą.

Jeżeli powództwo zostało wszczęte na wniosek wierzyciela, a po wydaniu orzeczenia okaże się, że miejsce zamieszkania lub pracy dłużnika jest nieznane, sąd uchyli takie orzeczenie, a powództwo wierzyciela pozostawi bez rozpoznania. Od takiego orzeczenia sądu nie można się odwołać, wnosząc osobny

środek zaskarżenia. Sąd może jednak uchylić orzeczenie i pozostawić powództwo wierzyciela bez rozpoznania tylko wtedy, gdy wyznaczył wcześniej wierzycielowi termin na ustalenie miejsca zamieszkania lub pracy dłużnika bądź podjęcie działań, które umożliwią sądowi doręczenie pism procesowych w inny sposób.

1.2 Sąd właściwy

Sprawy wszczęte na podstawie pozwów o wydanie nakazu sądowego rozpoznają sądy rejonowe właściwe dla miejsca zamieszkania dłużnika.

1.3 Wymogi formalne

Pozew o wydanie nakazu sądowego musi spełniać ogólne wymogi dotyczące treści i formy pism procesowych. Ponadto musi on zawierać:

imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny oraz adres wierzyciela lub – jeżeli wierzyciel jest osobą prawną – firmę, adres siedziby, numer identyfikacyjny i aktualny numer rachunku wierzyciela, szczegółowe dane właściwej instytucji kredytowej oraz – jeżeli pozew wnosi pełnomocnik – imię i nazwisko oraz adres pełnomocnika wierzyciela;

imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny (jeśli jest znany), adres i miejsce pracy (jeśli są znane) dłużnika oraz – jeżeli dłużnik jest osobą prawną – firmę, adres siedziby, kod identyfikacyjny i aktualny numer rachunku (jeśli jest znany) dłużnika, a także szczegółowe dane właściwej instytucji kredytowej (jeśli jest znana);

wartość przedmiotu sporu;

jeżeli roszczenie dotyczy odsetek lub kary za opóźnienie w płatnościach – stawkę, kwotę i okres obliczeniowy odsetek lub kary za opóźnienie w płatnościach; żądanie pozwu, jego podstawę faktyczną i dowody potwierdzające;

uzasadniony wniosek o zastosowanie środków tymczasowych wobec dłużnika, jeżeli istnieją podstawy do podjęcia takiego działania i dostępne są informacje na temat majątku dłużnika;

potwierdzenie, że nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 431 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (sąd wydał nakaz, ale wierzyciel, który dochodzi płatności, nie spełnił świadczenia (lub jego części), z tytułu którego należna jest ta płatność, natomiast dłużnik żąda jego spełnienia; część świadczenia nie może zostać spełniona, a wierzyciel żąda spełnienia tej części; dłużnik ma miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą; miejsce zamieszkania i pracy dłużnika są nieznane);

wykaz dokumentów załączonych do pozwu.

Pozew o zasądzenie alimentów musi również zawierać datę i miejsce urodzenia dłużnika, datę urodzenia oraz miejsce zamieszkania beneficjenta (jeżeli pozew składa inna osoba niż beneficjent), żadaną kwotę miesięcznych świadczeń alimentacyjnych i okres, przez jaki alimenty mają być wypłacane.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Zaleca się korzystanie ze standardowego formularza zatwierdzonego przez Ministra Sprawiedliwości.

Formularz pozwu o wydanie nakazu sądowego jest dostępny w portalu usług elektronicznych sądów litewskich <https://e.teismas.lt/lt/public/documentstemplates/>

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Nie jest to uregulowane.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Do pozwu o wydanie nakazu sądowego nie trzeba załączać żadnych dowodów.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci pozew o wydanie nakazu sądowego w następujących przypadkach:

– w okolicznościach określonych w art. 137 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej (spór nie powinien być przedmiotem postępowania cywilnego przed sądem; roszczenie nie wchodzi w zakres właściwości danego sądu; osoba, która wniosła pozew do sądu, nie wzięła udziału we wcześniejszej pozasądowej procedurze rozstrzygania sporów przewidzianej w przepisach dla danej kategorii spraw; wydano prawomocne orzeczenie sądowe lub arbitrażowe w sprawie pomiędzy tymi samymi stronami o to samo roszczenie i na takiej samej podstawie lub wydano prawomocne orzeczenie sądowe uznające zrzeczenie się roszczenia przez powoda lub zatwierdzające zawartą ugodę między stronami; przed sądem toczy się sprawa pomiędzy tymi samymi stronami o to samo roszczenie i na takiej samej podstawie; strony zgodziły się skierować spór do sądu arbitrażowego; pozew został wniesiony w imieniu osoby, która nie ma zdolności procesowej; pozew został wniesiony w imieniu zainteresowanej strony przez osobę nieuprawnioną);

- pozew nie spełnia wymogów formalnych określonych w art. 431 ust. 1 i 2 kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej lub powództwo jest oczywiście bezzasadne.

1.5 Odwołanie

Postanowienie o odrzuceniu pozwu można zaskarżyć, wnosząc osobny środek zaskarżenia.

1.6 Sprzeciw

Dłużnik może wnieść zarzuty odnoszące się do pozwu wierzyciela lub jego części do sądu, który wydał nakaz. Jeżeli dłużnik zaspokoił część roszczenia wierzyciela lub uznał jego część, ale mimo to go nie zaspokoił, nadal może zaskarżyć ważność pozostałej części tego roszczenia.

Dłużnik musi wnieść zarzuty na piśmie w terminie dwudziestu dni od dnia doręczenia mu nakazu sądowego. Pismo zawierające zarzuty musi spełniać ogólne wymogi dotyczące treści i formy pism procesowych. Należy również wskazać w nim podstawę, na której opierają się zarzuty. Jeżeli z istotnych przyczyn dłużnik wniósł zarzuty po upływie określonego terminu, sąd może przywrócić ten termin na wniosek dłużnika. Postanowienie o odrzuceniu takiego wniosku złożonego przez dłużnika można zaskarżyć, wnosząc osobny środek zaskarżenia.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Po otrzymaniu zarzutów dłużnika sąd musi powiadomić wierzyciela nie później niż w ciągu trzech dni roboczych o możliwości wytoczenia powództwa zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania procesowego (w tym z zasadami dotyczącymi właściwości rzeczowej) i konieczności uiszczenia dodatkowej opłaty sądowej nie później niż w ciągu czternastu dni od otrzymania zawiadomienia z sądu. Żaden zasądzony środek tymczasowy nie może zostać uchylony przed upływem terminu na wytoczenie powództwa.

Jeżeli dłużnik zaspokoi część roszczeń wierzyciela zgodnie z nakazem sądu lub uzna część roszczeń, ale mimo to ich nie zaspokoi i zaskarży wyłącznie pozostałą część roszczenia wierzyciela, sąd wyda nowy nakaz uznający roszczenie w zakresie, w jakim dłużnik się mu nie sprzeciwia, zgodnie z przepisami odpowiedniego rozdziału. Jeżeli dłużnik wnieśli zarzuty od nakazu sądowego wyłącznie w zakresie dotyczącym zasądzenia kosztów procesowych, sąd rozstrzygnie kwestię zwrotu tych kosztów w drodze postanowienia. Wierzyciel może wytoczyć powództwo w odniesieniu do niezaspokojonej części jego roszczeń w trybie postępowania określonego w odpowiednim artykule.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli w ciągu czternastu dni wierzyciel nie wniesie do sądu właściwie sporządzonego pozwu, sąd uzna pozew za niewniesiony i zwróci go wierzycielowi w drodze postanowienia, a nakaz sądowy i wszelkie zastosowane środki tymczasowe zostaną uchylone. Postanowienie takie można zaskarżyć, wnosząc osobny środek zaskarżenia, przy czym wierzyciel nadal może wytoczyć powództwo w trybie postępowania zwykłego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nakaz sądowy staje się prawomocny, jeżeli w ciągu dwudziestu dni dłużnik nie wniesie zarzutów. Nakazowi sądowemu nie może nadać rygoru natychmiastowej wykonalności.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Od nakazu sądowego nie przysługuje apelacja ani skarga kasacyjna.

Ostatnia aktualizacja: 21/10/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji

językowej Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie

tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Europejski nakaz zapłaty - Luksemburg

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Oprócz postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1896/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r. prawo luksemburskie przewiduje szybkie odzyskiwanie należności w ramach postępowania nakazowego (*ordonnance sur requête*) przed sądem okręgowym (w przypadku roszczeń na kwotę przekraczającą 15 000 euro). Postępowanie przed sądem pokoju (w przypadku roszczeń do 15 000 euro) zostało omówione w rozdziale dotyczącym drobnych roszczeń: zob. temat „[Drobne roszczenia – Luksemburg](#)”.

1.1 Zakres i postępowanie

Zainteresowany może albo złożyć pozew o wydanie orzeczenia w przedmiocie środków tymczasowych, albo wszcząć postępowanie o wydanie nakazu zapłaty.

Powództwo o wydanie orzeczenia w przedmiocie środków tymczasowych wymaga przeprowadzenia postępowania co do istoty sprawy, co oznacza, że wykonanie wszystkich czynności procesowych jest dość kosztowne.

Postępowanie nakazowe to najszybsze i najtańsze postępowanie służące odzyskiwaniu należności.

Postępowanie to może przebiegać w różny sposób, w zależności od kwoty do odzyskania.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie nakazowe dotyczy roszczeń pieniężnych, których kwota przekracza 15 000 euro (bez odsetek i kosztów).

Postępowanie nakazowe można wszcząć tylko wobec dłużników, którzy mają miejsce zamieszkania w Luksemburgu.

Postępowanie to można wszcząć tylko w przypadku roszczeń pieniężnych udokumentowanych na piśmie. Postępowanie nakazowe nie może zatem służyć uzyskaniu szybkiego nakazu zapłaty odszkodowania.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

1.2 Sąd właściwy

Wierzyciel, który chce uzyskać nakaz zapłaty na kwotę przekraczającą 15 000 euro, musi skierować sprawę do prezesa sądu okręgowego właściwego dla miejsca zamieszkania dłużnika, chyba że może okazać ważną klauzulę prorogacyjną. Na obszarze Wielkiego Księstwa Luksemburga istnieją dwa sądy okręgowe: w Luksemburgu i w Diekirch.

Zastosowanie mają zwykle zasady dotyczące właściwości sądu.

1.3 Wymogi formalne

Pozew o wydanie nakazu zapłaty należy złożyć w kancelarii sądu okręgowego. Pod rygorem nieważności pozew musi zawierać nazwisko, imię, zawód i adres stałego zamieszkania lub pobytu stron powodowych i pozwanych, przedmiot pozwu, zarzuty i dowody na poparcie pozwu.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie ma standardowego formularza.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie ma przymusu adwokackiego w kontekście złożenia pozwu o wydanie nakazu zapłaty.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Wierzyciel musi określić przedmiot pozwu (tzn. żadaną kwotę) i przedstawić zarzuty (tj. przyczyny powstania roszczenia pieniężnego). Opis może być pobieżny, lecz należy podać uzasadnienie. Zakres wyjaśnień zależy w praktyce od złożoności sprawy: jeżeli dowody mówią same za siebie, wyjaśnienie może być pobieżne.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Wierzyciel musi dołączyć do pozwu dowody. Sąd dokona oceny dopuszczalności pozwu przede wszystkim na podstawie dostarczonych dokumentów. Możliwe jest tylko przedstawienie dokumentów; na tym etapie postępowania wierzyciel nie może udowodnić zasadności swojego roszczenia w inny sposób, na przykład przy pomocy zeznań świadków.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci pozew, jeżeli uzna, że istnienie roszczenia nie zostało dostatecznie udowodnione na podstawie dostarczonych wyjaśnień.

Postanowienie o odrzuceniu pozwu wymaga uzasadnienia, tak jak każde inne orzeczenie sądu.

1.5 Odwołanie

Postanowienie o odrzuceniu pozwu nie podlega zaskarżeniu. Należy jednak zaznaczyć, że wierzyciel może wszcząć inne postępowania przed sądem rozstrzygającym sprawę lub przed sądem orzekającym w przedmiocie środków tymczasowych.

1.6 Sprzeciw

Dłużnik, który otrzyma nakaz zapłaty, ma piętnaście dni na wniesienie zarzutów.

Zarzuty należy wnieść w formie pisemnego oświadczenia, które składa się w kancelarii osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika. Zarzuty należy uzasadnić, przynajmniej pobieżnie, oraz dołączyć do nich dokumenty potwierdzające sprzeciw.

Sekretarz wpisuje oświadczenie o wniesieniu zarzutów do rejestru kancelarii, wydaje potwierdzenie osobie wnoszącej zarzuty i powiadamia o nich powoda. Należy zaznaczyć, że o ile termin na wniesienie zarzutów wynosi piętnaście dni, w rzeczywistości można je wnieść do momentu, gdy wierzyciel zażąda wydania tytułu wykonawczego. Zważywszy, że rzadko zdarza się, aby wierzyciel zażądał wydania tytułu wykonawczego bezzwłocznie po upływie piętnastu dni, dłużnik często ma więcej czasu na wniesienie zarzutów niż przewiduje ustawa, jednak nie ma co do tego pewności, która ogranicza się do pierwszych piętnastu dni.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Wniesienie zarzutów przez dłużnika wstrzymuje postępowanie, co oznacza, że bezzwłoczne wydanie tytułu wykonawczego nie jest możliwe. Natomiast niektóre skutki doręczenia nakazu zostają utrzymane, na przykład odsetki nadal są naliczane od dnia, w którym postanowienie zostało doręczone dłużnikowi. Sędzia rozpatruje zarzuty. Jeżeli uzna je za zasadne, stwierdza to w postanowieniu zawierającym uzasadnienie i orzeka, że postanowienie, które wydał wcześniej, zostaje uznane za niebyłe. Jeżeli zarzuty są zasadne tylko częściowo, sędzia podtrzymuje postanowienie o wydaniu nakazu zapłaty w odniesieniu do części roszczenia uznanej za zasadną. Jeżeli zarzuty zostaną oddalone, sąd orzeka na niekorzyść dłużnika.

Należy zaznaczyć, że w ramach omawianego postępowania sąd może wypowiedzieć się bez wysłuchania stron. Sąd może wezwać strony do stawienia się, lecz rozprawa jawna nie jest obowiązkowa.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli dłużnik nie wnieśli zarzutów w terminie piętnastu dni od daty doręczenia postanowienia, wierzyciel może wystąpić do sądu o wydanie tytułu wykonawczego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wniosek w formie pisemnego oświadczenia składa w kancelarii wierzyciel lub jego pełnomocnik. Wniosek zostaje wpisany do rejestru.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Jeżeli postanowienie zostało doręczone dłużnikowi osobiście, tytuł wykonawczy ma skutek postanowienia kontryktoryjnego i może być zaskarżony jedynie w drodze zażalenia w terminie piętnastu dni od daty doręczenia. Jeżeli natomiast postanowienie nie mogło zostać doręczone dłużnikowi do rąk własnych, tytuł wykonawczy ma skutek postanowienia zaocznego, od którego przysługuje sprzeciw w terminie piętnastu dni od daty doręczenia, który to termin biegnie równocześnie z terminem zażalenia.

Powiązane strony

<http://www.legilux.lu/>; <https://justice.public.lu/fr.html>

Ostatnia aktualizacja: 22/10/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Węgry

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Na Węgrzech postępowanie o wydanie nakazu zapłaty reguluje [ustawa nr L z 2009 r. o postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty](#). Postępowanie o wydanie nakazu zapłaty jest uproszczonym, pozasądowym cywilnoprawnym postępowaniem w zakresie dochodzenia roszczeń pieniężnych, przy czym należy ono do zakresu kompetencji notariuszy. Postępowanie o wydanie nakazu zapłaty przewiduje automatyczne przetwarzanie danych – w tym celu notariusze korzystają z jednolitego internetowego systemu informatycznego węgierskiej Izby Notarialnej (Magyar Országos Kőjegyző Kamarának, MOKK), który jest dostępny na terenie całego kraju dla notariuszy, stron i innych osób uczestniczących w postępowaniu. Postępowanie notarialne – jako pozasądowe postępowanie cywilnoprawne – ma takie same skutki jak postępowanie sądowe.

1.1 Zakres i postępowanie

Z pewnymi wyjątkami w postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty można dochodzić wymagalnego roszczenia pieniężnego.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu obliczona zgodnie z właściwymi zasadami, które określono w [ustawie nr CXXX z 2016 r. Kodeks postępowania cywilnego](#), nie przekracza 3 mln forintów, wymagalnego roszczenia wyłącznie o zapłatę kwoty pieniężnej można dochodzić jedynie w postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty lub składając wniosek o zażalenie do próby ugodowej. Przepis ten ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy:

a) każda ze stron ma znane miejsce zamieszkania lub – w jego braku – miejsce pobytu lub siedzibę bądź oddział („adres do doręczeń”) na terytorium Węgier oraz

b) roszczenie majątkowe nie wynika ze stosunku prawnego ustanowionego na mocy [ustawy nr I z 2012 r. Kodeks pracy](#), z zatrudnienia w sektorze publicznym, ze stosunku służbowego, z uczestnictwa w publicznym programie zatrudnienia, umowy o pracę zawartej na mocy ustawy o sporcie, umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego zawartej w ramach szkolenia zawodowego, umowy o praktyki studenckie zawartej na podstawie ustawy o narodowym szkolnictwie wyższym lub ze stosunku pracy nawiązanego między spółdzielnią socjalną lub spółdzielnią pracy a jej członkiem, ze stosunku pracy w służbie cywilnej lub z porozumienia administracyjnego w rozumieniu [ustawy nr I z 2017 r. Kodeks postępowania sądowoadministracyjnego](#). Roszczeń majątkowych wynikających z tych stosunków prawnych można dochodzić w postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty wyłącznie wówczas, gdy sprawa nie dotyczy zawarcia, zmiany lub zakończenia stosunku prawnego lub gdy nie została wszczęta w następstwie zawinionego naruszenia obowiązków – wynikających ze stosunku prawnego – przez pracownika lub uchybienia obowiązkom pracowniczym.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu obliczona zgodnie z właściwymi zasadami określonymi w kodeksie postępowania cywilnego przekracza 30 mln forintów, takiego roszczenia pieniężnego nie można dochodzić w postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty.

Dochodzenia roszczeń z tytułu hipoteki od dłużników hipotecznych nie uznaje się za dochodzenie roszczeń pieniężnych.

Jeżeli strona nie ma znanego adresu do doręczeń na Węgrzech, nie można wydać nakazu zapłaty.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Zob. odpowiedź na pkt 1.1.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Tak, 30 mln forintów.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Jak wskazano w pkt 1.1, w przypadku roszczeń na kwotę poniżej 3 mln forintów jest obowiązkowe; we wszystkich pozostałych przypadkach jest fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Jeżeli dłużnik nie ma znanego adresu do doręczeń na Węgrzech, nie można wydać nakazu zapłaty.

1.2 Sąd właściwy

Kompetencje w zakresie postępowania o wydanie nakazu zapłaty przysługują notariuszom na terenie całego kraju. W postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty nie można wnosić zastrzeżeń co do ich zakresu kompetencji.

Roszczenia zgłaszane ustnie lub pisemnie są rozpatrywane przez notariusza, do którego zgłoszono roszczenie, natomiast roszczenia przekazywane drogą elektroniczną są przydzielane notariuszowi automatycznie przez program komputerowy.

1.3 Wymogi formalne

Wnioski o wydanie nakazu zapłaty należy składać na piśmie, na odpowiednim formularzu, albo ustnie.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Zarówno w przypadku wniosków w wersji elektronicznej, jak i w wersji papierowej korzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe. Formularz można pobrać ze strony internetowej MOKK lub otrzymać od notariusza.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

We wniosku należy wskazać:

stosunek prawny, z którego wynika roszczenie, dochodzone prawo oraz kwotę roszczenia głównego i powiązanych kosztów;

datę powstania stosunku prawnego, z którego wynika roszczenie, i datę wymagalności roszczenia;

dane, na podstawie których można ustalić roszczenie.

We wniosku można zawrzeć krótki opis okoliczności faktycznych, na których opiera się prawo, którego dochodzi wnioskodawca, i wskazać dowody potwierdzające.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

W postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty nie przeprowadza się dowodu. We wniosku można jednak zawrzeć krótki opis okoliczności faktycznych, na których opiera się prawo, którego dochodzi wnioskodawca, i wskazać dowody potwierdzające. Przepis ten pozostaje jednak bez uszczerbku dla możliwości zbadania przez notariusza zasadności wniosku o częściowe zwolnienie od kosztów, o płatność w ratach lub o odroczenie płatności.

1.4 Odrzucenie pozwu

Notariusz odrzuci wniosek, jeżeli da się ustalić, że:

ustawa, wiążący akt prawny Unii Europejskiej lub konwencja międzynarodowa wykluczają właściwość notariuszy węgierskich lub, w przypadku przekazania sprawy do rozpoznania w postępowaniu zwykłym, właściwość sądów węgierskich bądź jeżeli sąd zagraniczny posiada właściwość wyłączną;

zaspokojenie roszczenia wnioskodawcy wchodzi w zakres właściwości wyłącznej sądu lub innego organu;

przepisy prawa stanowią, że nie można wydać nakazu zapłaty;

o te same prawa lub w oparciu o te same okoliczności faktyczne toczy się postępowanie o wydanie nakazu zapłaty pomiędzy stronami lub złożenie wniosku o wydanie nakazu zapłaty wywołało już skutki prawne bądź w sporze pomiędzy stronami wydano już skuteczny nakaz zapłaty lub inne prawomocne orzeczenie;

strona nie ma zdolności procesowej w tej sprawie;

w chwili złożenia wniosku o wydanie nakazu zapłaty wnioskodawca nie ma adresu do doręczeń na terytorium Węgier, adres do doręczeń wnioskodawcy na terytorium Węgier przestał istnieć po złożeniu wniosku lub doręczenie na wskazany przez wnioskodawcę adres do doręczeń na terytorium Węgier było niemożliwe;

wnioskodawca wniósł o doręczenie nakazu zapłaty przez obwieszczenie;

wielokrotnie podejmowano bezskuteczne próby doręczenia nakazu zapłaty na adres osoby, przeciwko której złożono wniosek, na terytorium Węgier,

z wyjątkiem przypadków, w których występuje domniemanie skutecznego doręczenia;

wniosek jest przedwczesny lub – z powodów innych niż przedawnienie – nie może zostać rozstrzygnięty na drodze sądowej;

wnioskodawca uchybił określönemu w przepisach szczególnych terminowi na dochodzenie roszczenia w postępowaniu cywilnym;

wniosek złożony przez pełnomocnika procesowego nie spełnia wymogów formalnych określönnych w mających zastosowanie przepisach lub przepisach delegowanych, do wniosku nie dołączono odpisu pełnomocnictwa lub nie uiszczono opłaty z tytułu kosztów postępowania;

osoba prawna lub inna osoba, na której zgodnie z prawem ciąży obowiązek korzystania z administracji elektronicznej, nie złożyła wniosku drogą elektroniczną, z wyjątkiem wniosków o częściowe zwolnienie od kosztów złożonych przez osobę fizyczną mającą pełnomocnika procesowego;

po wezwaniu wnioskodawcy do usunięcia braków przez sąd wniosek (lub jego wymagana część) nie został złożony w wyznaczonym terminie, złożony wniosek jest nadal niekompletny, co uniemożliwia jego rozpatrzenie, lub wnioskodawca nie uiszczył z góry opłaty dla kuratora procesowego (*ügygondnokot*) lub wnioskodawca zgłasza roszczenie materialnoprawne z tytułu kosztów postępowania.

Jeżeli doręczenie nakazu zapłaty osobie, przeciwko której złożono wniosek, nie jest możliwe, powiadamia się o tym wnioskodawcę i jednocześnie wzywa się go do wskazania, w ciągu trzydziestu dni, nowego adresu do doręczeń osoby, przeciwko której złożono wniosek, na terytorium Węgier, z wyjątkiem przypadków, w których występuje domniemanie skutecznego doręczenia. Jeżeli wnioskodawca przekaze żądane dane, ponownie podejmuje się próbę doręczenia, a jeżeli ponowna próba jest bezskuteczna, wniosek odrzuca się w oparciu o przesłankę wskazaną w lit. h).

Jeżeli wnioskodawca nie przekazał żądanych danych lub przekazane przez niego dane są niekompletne, wniosek odrzuca się w oparciu o przesłankę wskazaną w lit. m).

Postanowienie o odrzuceniu wniosku o wydanie nakazu zapłaty doręcza się wnioskodawcy oraz osobie, przeciwko której złożono wniosek. Wnioskodawca może wnieść zażalenie na postanowienie, przy czym nie ma wówczas obowiązku doręczenia zażalenia osobie, przeciwko której złożono wniosek, celem przedstawienia uwag.

1.5 Odwołanie

Wnioskodawca może zaskarżyć postanowienie o odrzuceniu wniosku o wydanie nakazu zapłaty. Zasadniczo zażalenia rozpatrywane są w postępowaniu pozasądowym przez sąd okręgowy (*törvényszék*) właściwy dla obszaru, na którym znajduje się siedziba notariusza, zgodnie z przepisami dotyczącymi zażaleń na postanowienia. Zażalenie można wnieść w terminie 15 dni od dnia doręczenia postanowienia. Jeżeli wniosek o wydanie nakazu zapłaty zostanie oddalony, wnioskodawca może dochodzić roszczenia poprzez złożenie kolejnego wniosku o wydanie nakazu zapłaty, wytoczenie powództwa przed sąd lub w inny zgodny z prawem sposób. W takim przypadku złożenie wniosku wywołuje skutki prawne, jeżeli nowy wniosek o wydanie nakazu zapłaty lub wniosek o wszczęcie postępowania zostanie złożony lub przesłany przesyłką poleconą w terminie trzydziestu dni od dnia uprawomocnienia się postanowienia o oddaleniu wniosku lub jeżeli roszczenie dochodzone będzie w inny zgodny z prawem sposób w tym samym terminie. Jeżeli termin ten nie zostanie

dochowany, nie można złożyć wniosku o przedłużenie terminu. W nowym wniosku o wydanie nakazu zapłaty należy wskazać numer referencyjny postanowienia o oddaleniu poprzedniego wniosku. Jeżeli składany jest wniosek o wszczęcie postępowania, należy dołączyć do niego postanowienie o oddaleniu wniosku.

W innych przypadkach złożenie zażalenia na postanowienie wydane w postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty jest możliwe, jeżeli zezwalają na to przepisy ustawy o postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty lub kodeksu postępowania cywilnego.

Nie istnieje możliwość zaskarżenia nakazu zapłaty, ale osoba, przeciwko której złożono wniosek, może wnieść sprzeciw od nakazu, jak opisano w pkt 1.6. Ponieważ prawomocny nakaz zapłaty ma takie same skutki jak wyrok, można wnieść skargę o wznowienie postępowania (*perújítás*) zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego. Skargę o wznowienie postępowania rozpoznaje sąd, który byłby właściwy jako sąd pierwszej instancji, gdyby wskutek wniesienia sprzeciwu sprawę przekazano do rozpoznania w postępowaniu zwykłym. W przypadku złożenia skargi o wznowienie postępowania sąd otrzyma od notariusza akta sprawy w formie papierowej lub uzyska ich elektroniczną wersję z systemu MOKK.

Prawomocny nakaz zapłaty nie podlega szczególnej procedurze kontroli orzeczeń (*felülvizsgálat*).

1.6 Sprzeciw

Osoba, przeciwko której wniesiono wniosek, może wnieść do notariusza sprzeciw od nakazu zapłaty w terminie 15 dni od jego doręczenia. Złożonych przez pozwanego wniosków o odroczenie płatności lub o płatność w ratach nie uznaje się za zarzuty wobec nakazu zapłaty. Wnioski takie można składać wyłącznie w terminie wyznaczonym na wniesienie sprzeciwu. Jeżeli osoba, przeciwko której złożono wniosek, wniesie sprzeciw, twierdząc, że przedmiotowe roszczenie zostało zaspokojone przed doręczeniem nakazu zapłaty, w chwili doręczenia zawiadomienia o sprzeciwie notariusz wzywa wnioskodawcę do oświadczenia w terminie piętnastu dni, czy roszczenie w dalszym ciągu istnieje. Jeżeli istnieje dokument potwierdzający płatność lub transakcja płatnicza oznaczona jest unikalnym kodem identyfikacyjnym, osoba, przeciwko której złożono wniosek, musi wskazać w sprzeciwie numer i datę sporządzenia dokumentu potwierdzającego lub szczegółowe informacje, które umożliwią identyfikację transakcji (kod identyfikacyjny transakcji, dane płatnika itd.), oraz datę transakcji. Jeżeli wnioskodawca uwzględni sprzeciw wniesiony przez osobę, przeciwko której złożono wniosek, lub jeżeli nie odpowie na ten sprzeciw, notariusz umarza postępowanie. Jeżeli wnioskodawca nie uwzględni sprzeciwu wniesionego przez osobę, przeciwko której złożono wniosek, sprawę przekazuje się do rozpoznania w postępowaniu zwykłym. Jeżeli w związku ze sprzeciwem wniesionym przez osobę, przeciwko której złożono wniosek, wnioskodawca ograniczy kwotę roszczenia dochodzonego w postępowaniu o wydanie nakazu zapłaty, sąd rozpatrzy takie roszczenie w postępowaniu cywilnym. Należy zauważyć, iż nie uznaje się, że doszło do zaskarżenia nakazu zapłaty, jeżeli osoba, przeciwko której złożono wniosek, oświadczy, że roszczenie zostało zaspokojone po otrzymaniu nakazu zapłaty. W takim przypadku nakaz zapłaty staje się prawomocny w dniu następującym po dniu upływu terminu wyznaczonego na wniesienie sprzeciwu. Jeżeli osoba, przeciwko której złożono wniosek, nie przyjęła nakazu zapłaty (został on zwrócony jako „nieprzyjęty”) i w związku z tym uznano go za doręczony, osoba ta może wnieść sprzeciw w terminie 15 dni od dnia doręczenia tytułu wykonawczego, pod warunkiem jednak, że – na chwilę wniesienia sprzeciwu – komornik otrzymał od tej osoby równowartość kosztów postępowania egzekucyjnego uiszczonych z góry przez wnioskodawcę oraz że osoba ta przedstawi notariuszowi na potwierdzenie dowód w postaci dokumentu.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Skutkiem wniesionego terminowo sprzeciwu jest przekazanie sprawy do rozpoznania w postępowaniu zwykłym w części dotyczącej roszczenia będącego przedmiotem postępowania o wydanie nakazu zapłaty, wobec którego wniesiono sprzeciw.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli w przewidzianym terminie nie zostanie wniesiony sprzeciw wobec nakazu zapłaty, nakaz ma taki sam skutek jak prawomocny wyrok sądu.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Jeżeli w przewidzianym terminie nie zostanie wniesiony sprzeciw wobec nakazu zapłaty, nakaz ma taki sam skutek jak prawomocny wyrok sądu. W takim przypadku notariusz wydaje odpis nakazu zapłaty opatrzony klauzulą wykonalności i doręcza go wnioskodawcy.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Orzeczenie jest prawomocne; jeżeli jednak osoba, przeciwko której złożono wniosek, nie przyjęła nakazu zapłaty i w związku z tym zgodnie z prawem nakaz uznano za doręczony, osoba, przeciwko której złożono wniosek, może wnieść sprzeciw w terminie 15 dni od dnia doręczenia tytułu wykonawczego.

Jak opisano w pkt 1.5, istnieje możliwość wniesienia skargi o wznowienie postępowania (*perújítás*), które zostało zakończone wydaniem prawomocnego nakazu zapłaty, zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego.

Ostatnia aktualizacja: 15/01/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Malta

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Zgodnie z rozdziałem 12 art. 166A Zbioru Praw Malty (kodeks organizacji i postępowania cywilnego) prawo maltańskie przewiduje szczególne postępowanie w sprawie bezspornych roszczeń.

1.1 Zakres i postępowanie

Postępowanie to można wszcząć w sprawach, w których wysokość długu nie przekracza 25 000 euro.

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Roszczenia, które mogą być przedmiotem tego postępowania, to roszczenia o zapłatę długów, które są pewne, ustalone i należne oraz nie wiążą się z obowiązkiem dokonania określonej czynności, a także – jak wspomniano powyżej – których wysokość nie przekracza 25 000 euro. W przypadku gdy dług nie jest ustalony, wierzyciel może postąpić zgodnie z omawianym artykułem, jeżeli ograniczy swoje roszczenie do kwoty nieprzekraczającej 25 000 euro i wyraźnie zrzeknie się takiej części przysługującej mu wierzytelności, jaka po ustaleniu długu przekraczać będzie wspomnianą kwotę.

Wierzyciel może postąpić zgodnie z omawianym artykułem wyłącznie wówczas, gdy dłużnik przebywa na terytorium Malty i nie jest osobą małoletnią ani ubezwłasnowolnioną zgodnie z prawem, a dług nie jest należny z tytułu spadku nieobjętego.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Tak, górny limit wynosi 25 000 euro.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Opisane postępowanie jest fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Nie, opisane postępowanie można wszcząć wyłącznie wówczas, gdy dłużnik przebywa na terytorium Malty.

1.2 Sąd właściwy

Opisane postępowanie należy do właściwości – w zależności od przypadku – Sądu Pokoju (Court of Magistrates) dla Malty lub Niższej Izby Sądu Pokoju dla Gozo.

1.3 Wymogi formalne

Wierzyciel wystosowuje wezwanie dłużnika do wykonania (*judicial letter*), którego treść wierzyciel potwierdza pod przysięgą, które następnie doręcza się dłużnikowi oraz w którym wyraźnie i pod rygorem nieważności wskazuje się podstawę roszczenia, powody, dla których sąd powinien uwzględnić roszczenie, oraz umieszcza się oświadczenie o okolicznościach faktycznych uzasadniających roszczenie. Ponadto ważne wezwanie dłużnika do wykonania musi zawierać pouczenie informujące dłużnika o tym, że jeżeli w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia przedmiotowego wezwania do wykonania nie odpowie on na nie poprzez dokonanie adnotacji o sprzeciwie wobec roszczenia w aktach dotyczących tego wezwania, uzyska ono przymiot tytułu wykonawczego.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie przewidziano standardowego formularza. Na początku wezwania dłużnika do wykonania należy jednak obowiązkowo umieścić następujące pouczenie: „Niniejsze wezwanie wystosowano zgodnie z rozdziałem 12 art. 166A. Jeżeli nie odpowie Pan/Pani na niniejsze wezwanie w terminie trzydziestu (30) dni, uzyska ono przymiot tytułu wykonawczego. W Pana/Pani interesie leży zatem bezzwłoczne zasięgnięcie porady адвоката lub reprezentanta prawnego”.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Tak, adwokat jest zobowiązany podpisać wezwanie dłużnika do wykonania. Odpowiedź dłużnika na przedmiotowe wezwanie w celu zakwestionowania roszczenia nie jest jednak obciążona przymusem adwokackim.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Należy szczegółowo uzasadnić roszczenie. W wezwaniu dłużnika do wykonania należy wskazać – pod rygorem nieważności – podstawę roszczenia, powody, dla których sąd powinien uwzględnić roszczenie, oraz umieścić oświadczenie o okolicznościach faktycznych uzasadniających roszczenie.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Nie, w przepisach nie przewidziano wymogu przedstawiania dowodów pisemnych na poparcie roszczenia. W przepisach przewidziano jednak obowiązek złożenia oświadczenia pod przysięgą dotyczącego okoliczności faktycznych uzasadniających roszczenie.

1.4 Odrzucenie pozwu

Nakazu zapłaty nie wydaje się w postępowaniu wszczętym na wniosek, lecz poprzez wezwanie dłużnika do wykonania. W związku z powyższym sąd nie może odrzucić roszczenia, jeżeli dłużnik go nie zakwestionował. W przypadku zakwestionowania wierzytelności przez dłużnika wierzyciel nie może wyegzekwować należnej mu kwoty na podstawie przedmiotowego nakazu zapłaty, lecz jest zobowiązany wytoczyć powództwo przed sąd. Należy zauważyć, że w przypadku gdy dłużnik należycie zakwestionował roszczenie, nakazu zapłaty nie można ponownie wykorzystać przeciwko dłużnikowi w odniesieniu do tego samego roszczenia, którego dotyczyło wezwanie do wykonania doręczone dłużnikowi.

1.5 Odwołanie

W omawianym rodzaju postępowania nie przewidziano żadnych środków zaskarżenia. Jeżeli dłużnik zakwestionuje roszczenie, wierzyciel jest zobowiązany wytoczyć powództwo przed sąd. Jeżeli natomiast dłużnik nie zakwestionuje roszczenia w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia nakazu zapłaty (wezwania dłużnika do wykonania), nakaz uzyskuje przymiot tytułu wykonawczego. Na tym etapie dłużnik może wnieść o pozbawienie wykonalności takiego tytułu wykonawczego w terminie dwudziestu dni od dnia pierwszego doręczenia tytułu wykonawczego lub innego pisma sądowego. Sąd pozbawia taki tytuł wykonawczy wykonalności i unieważnia go, jeżeli ustali, że:

- (i) dłużnik był nieświadomy istnienia przedmiotowego wezwania do wykonania, ponieważ nie zostało mu ono skutecznie doręczone lub
- (ii) wezwanie nie zawierało obowiązkowych elementów (wymienionych powyżej) określonych w przepisach.

1.6 Sprzeciw

W przypadku gdy dłużnik otrzyma wezwanie do wykonania, może zakwestionować roszczenie wierzyciela.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

W przypadku gdy dłużnik należycie zakwestionuje roszczenie, wierzyciel nie może kontynuować postępowania. Należy zauważyć, że w przypadku gdy dłużnik należycie zakwestionował roszczenie, szczególnego postępowania opisanego w omawianym artykule nie można ponownie przeprowadzić wobec dłużnika w odniesieniu do tego samego roszczenia, którego dotyczyło wezwanie do wykonania doręczone dłużnikowi.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli dłużnik nie zakwestionował roszczenia, wierzyciel może kontynuować postępowanie w celu uzyskania tytułu wykonawczego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wezwanie dłużnika do wykonania wystosowane zgodnie z opisaną procedurą (którego to wezwania nie zakwestionowano) należy wpisać do rejestru. Wnioskodawca ubiegający się o wpis do rejestru wezwania dłużnika do wykonania, które kwalifikuje się jako tytuł wykonawczy, jest zobowiązany złożyć sekretarzowi sądowemu uwierzytelniony odpis wezwania, w tym dowód jego doręczenia, a także odpis każdej ewentualnej otrzymanej na nie odpowiedzi. Po otrzymaniu dokumentów wymienionych w art. 166B ust. 2 sekretarz dokonuje oceny przedstawionych mu dokumentów oraz weryfikuje, czy dłużnik wniósł odpowiedź (*note of reply*) w wyznaczonym terminie, i jeżeli stwierdzi, że spełniono przesłanki wpisu do rejestru wezwania dłużnika do wykonania jako tytułu wykonawczego, wprowadza przedstawione mu dokumenty do rejestru zwanego rejestrem wezwań dłużników do wykonania stanowiących tytuły wykonawcze (Register of Judicial Letters as Executive Titles), który sekretarz prowadzi do celów art. 166A.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia? that decision?

Od decyzji sekretarza nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, jednak sąd może pozbawić wykonalności i unieważnić tytuł wykonawczy uzyskany zgodnie z przepisami wspomnianego artykułu, jeżeli dłużnik zwróci się o to do – w zależności od przypadku – Sądu Pokoju (Malta) lub Sądu Pokoju (Gozo) w terminie 20 dni od dnia pierwszego doręczenia tytułu wykonawczego lub innego pisma sądowego wydanego na podstawie tego tytułu i sąd uzna, że:

- a) dłużnik był nieświadomy istnienia przedmiotowego wezwania do wykonania, ponieważ nie zostało mu ono skutecznie doręczone lub
- b) wezwanie nie zawierało któregoś z obowiązkowych elementów.

Ostatnia aktualizacja: 21/08/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Niemcy

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W Niderlandach można dokonać rozróżnienia między postępowaniem w sprawie europejskiego nakazu zapłaty a postępowaniami umożliwiającymi windykację długu i dochodzenie innych roszczeń. Informacje na temat tego rodzaju postępowań można uzyskać w sekcji „Drobne roszczenia”. Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (rozporządzenie (WE) nr 1896/2006, które weszło w życie dnia 12 grudnia 2008 r.) umożliwia egzekucję bezspornych, transgranicznych roszczeń w sprawach cywilnych i handlowych z wykorzystaniem jednolitej procedury opierającej się na standardowych formularzach (<http://www.overheid.nl/>).

Przez sprawę transgraniczną należy rozumieć sprawę, w której przynajmniej jedna ze stron ma miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie sądu rozpoznającego sprawę. Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ustanowiono w celu dochodzenia roszczeń pieniężnych o oznaczonej wysokości, które są wymagalne w chwili wniesienia pozwu.

Rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich państw członkowskich UE, z wyjątkiem Danii. W Niderlandach przyjęto ustawę wykonującą rozporządzenie ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Uitvoeringswet (EBB-Vo)) z dnia 29 maja 2009 r. w celu wprowadzenia postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty w tym kraju.

W Niderlandach nie istnieje jednolite postępowanie na potrzeby egzekucji bezspornych roszczeń pieniężnych niemających charakteru transgranicznego. Nakaz zapłaty znesiono pod koniec 1991 r. wraz z wprowadzeniem postępowania przed sądem rejonowym (*kantongerecht*). W takich przypadkach, aby umożliwić stronie dochodzenia przysługujących jej praw wobec opieszałego dłużnika, konieczne jest wszczęcie postępowania za pośrednictwem wezwania do stawienia się przed sądem (*dagvaardingsprocedure*). Zob. również sekcje „Drobne roszczenia” oraz „Tryb postępowania”.

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ustanowiono w odniesieniu do roszczeń, których wysokość przekracza kwotę 2000 EUR.

W toku tego postępowania pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty wnosi się na piśmie przy użyciu standardowych formularzy. Formularze te są dostępne we wszystkich językach urzędowych w zakładce „**Interaktywne formularze**” w europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” (<https://e-justice.europa.eu>).

W Niderlandach jako sąd właściwy do rozpatrywania pozwów w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty wyznaczono Sąd Okręgowy w Hadze (Rechtbank Den Haag). Do celów tego postępowania Niderlandy zdecydowały się przyjmować wyłącznie formularze wypełnione w języku niderlandzkim. Opłaty sądowe wnosi się do sądu rozpatrującego pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty. Aby uzyskać więcej informacji na temat obowiązujących stawek, zob. <http://www.rechtspraak.nl/>.

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty wnosi się do Sądu Okręgowego w Hadze przy użyciu [formularza pozwu A](https://e-justice.europa.eu) (<https://e-justice.europa.eu>).

W przypadku stwierdzenia braków formalnych pozwu wniesionego na formularzu A sąd skorzysta z formularza B, aby umożliwić powodowi uzupełnienie pozwu lub jego poprawienie w wyznaczonym terminie.

Jeżeli pozew spełnia jedynie niektóre z określonych wymogów, sąd skorzysta z formularza C, aby zaproponować powodowi zmianę pierwotnego pozwu.

Powód musi odpowiedzieć na tę propozycję w terminie wyznaczonym przez sąd. Jeżeli powód przyjmie propozycję, sąd wyda europejski nakaz zapłaty w odniesieniu do części pozwu uwzględnionej przez sąd. Jeżeli powód wyrazi taką chęć, może dochodzić pozostałej części roszczenia zgodnie z prawem krajowym. Jeżeli powód nie wyniesie odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez sąd lub nie zaakceptuje zaproponowanych zmian w pierwotnym pozwie, sąd odrzuci pierwotny pozew w całości. Jeżeli formularz pozwu spełnia wszystkie wymogi, sąd co do zasady wyda europejski nakaz zapłaty w terminie 30 dni (korzystając z formularza E).

Sprzeciw od europejskiego nakazu zapłaty

Sąd powiadomi pozwanego o wydaniu europejskiego nakazu zapłaty, doręczając mu nakaz przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru lub za pośrednictwem powiadomienia doręczonego przez urzędnika sądowego (*gerechtsdeurwaarder*). Pozwanego poucza się, że istnieją następujące możliwości: zapłata kwoty wskazanej w nakazie zapłaty na rzecz powoda; lub wniesienie sprzeciwu przy użyciu standardowego formularza F w terminie 30 dni od dnia doręczenia nakazu pozwanemu lub powiadomienia pozwanego o nakazie.

W przypadku wniesienia sprzeciwu postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty zostaje zakończone. Dalsze postępowanie odbywa się zgodnie z przepisami krajowego prawa procesowego (zob. również pkt 1.7). Jeżeli pozwany nie wniesie sprzeciwu w wyznaczonym terminie, sąd wydania stwierdzi wykonalność europejskiego nakazu zapłaty (korzystając ze standardowego formularza G) i doręczy przedmiotowe stwierdzenie powodowi.

W przypadku stwierdzenia wykonalności nakazu zapłaty w państwie członkowskim wydania jest on uznawany w każdym państwie członkowskim i podlega wykonaniu w każdym państwie członkowskim bez konieczności stwierdzania jego wykonalności.

1.1 Zakres i postępowanie

Europejski nakaz zapłaty można uzyskać w odniesieniu do roszczeń pieniężnych w sprawach cywilnych lub handlowych, które są wymagalne i mają charakter „roszczeń transgranicznych” (zob. również pkt 1.1.1). Roszczenie ma charakter transgraniczny, jeżeli wierzyciel i dłużnik mają miejsce zamieszkania w różnych państwach członkowskich UE.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Zakres przedmiotowy europejskiego nakazu zapłaty ogranicza się do spraw cywilnych i handlowych. Europejskiego nakazu zapłaty nie wydaje się w następujących sprawach:

sprawach skarbowych;

sprawach celnych;

sprawach administracyjnych;

sprawach dotyczących odpowiedzialności państwa;

w sprawach z obszaru prawa dotyczącego niewypłacalności, przepisów dotyczących małżeńskiego ustroju majątkowego, prawa spadkowego i zabezpieczenia społecznego; oraz

sprawach dotyczących zobowiązań pozaumownych (w szczególności z tytułu czynów niedozwolonych), chyba że są one przedmiotem umowy zawartej między stronami, dług został uznany bądź odnoszą się do ustalonych długów wynikających ze współwłasności majątku.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie istnieje górny pułap wartości roszczenia w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ani w krajowych postępowaniach w sprawie windykacji długu (*incassoprocedure*).

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty jest fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Jeżeli orzeczenie ma zostać wykonane w państwie nienależącym do UE, możliwość wszczęcia postępowania w sprawie nakazu zapłaty, a co za tym idzie – wykonania europejskiego nakazu zapłaty – będzie zależała od prawa prywatnego międzynarodowego tego państwa. W wielu przypadkach wymagane będzie nadanie klauzuli wykonalności (*exequatur*).

1.2 Sąd właściwy

W Niderlandach jako sąd właściwy do rozpatrywania pozwów w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty wyznaczono Sąd Okręgowy w Hadze. Do celów tego postępowania Niderlandy zdecydowały się przyjmować wyłącznie formularze wypełnione w języku niderlandzkim. W przypadku wniesienia pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty powód będzie zobowiązany do uiszczenia opłat sądowych. Aby uzyskać informacje na temat obowiązujących stawek, zob. <http://www.rechtspraak.nl/>.

1.3 Wymogi formalne

Europejski nakaz zapłaty musi zostać wydany bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia wniesienia pozwu.

Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty wnosi się przy użyciu formularza pozwu A (<https://e-justice.europa.eu>). Niderlandy zdecydowały się przyjmować wyłącznie formularze wypełnione w języku niderlandzkim.

Formularz pozwu można złożyć w formie papierowej lub za pomocą innego środka komunikacji akceptowanego przez sąd.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty pozew musi zawierać:

- a) oznaczenie stron oraz sądu, do którego kierowany jest pozew;
- b) kwotę dochodzonego roszczenia;
- c) jeżeli powód dochodzi odsetek – stawkę odsetek oraz okres, za jaki ich żąda;
- d) uzasadnienie roszczenia, w tym opis okoliczności wskazanych jako podstawa roszczenia;
- e) opis dowodów;
- f) okoliczności uzasadniające właściwość sądu; oraz
- g) uzasadnienie transgranicznego charakteru sprawy.

W postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty powód musi oświadczyć, że wypełnił formularz A zgodnie z prawdą i w dobrej wierze. Europejski nakaz zapłaty jest wydawany wyłącznie na podstawie informacji przekazanych przez powoda, niezweryfikowanych przez sąd.

Pozwanego powiadamia się o wydaniu europejskiego nakazu zapłaty, doręczając mu nakaz przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru lub za pośrednictwem powiadomienia doręczonego przez urzędnika sądowego. Czynność zwrotu potwierdzenia odbioru do sekretariatu sądu umożliwia sądowi ustalenie, czy można tymczasowo stwierdzić wykonalność europejskiego nakazu zapłaty. W przypadku doręczenia nakazu za pomocą powiadomienia sąd wyznaczy do tego celu urzędnika sądowego.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Tak, w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty korzystanie ze standardowych formularzy jest obowiązkowe. Można je pobrać ze strony internetowej <https://e-justice.europa.eu>.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty nie ma przymusu adwokackiego oraz nie ma obowiązku stawiennictwa stron przed sądem.

W postępowaniu w sprawie windykacji długu w Niderlandach istnienie przymusu adwokackiego zależy od charakteru postępowania i wartości przedmiotu sporu. Zob. również sekcję „Drobne roszczenia” oraz „Wniesienie sprawy do sądu”.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

W postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty uzasadnienie roszczenia, w tym opis dowodów potwierdzających roszczenie, należy zawrzeć na standardowym formularzu A, bardziej szczegółowy opis nie jest natomiast wymagany.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Co do zasady w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty nie ma konieczności bardziej szczegółowego uzasadniania roszczenia. Dostępne dowody należy opisać na formularzu A.

1.4 Odrzucenie pozwu

Pozew zostanie odrzucony, jeżeli nie spełnia określonych wymogów. Jeżeli pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty spełnia wyłącznie niektóre z określonych wymogów, powód będzie miał możliwość uzupełnienia lub poprawienia pozwu bądź zaakceptowania zmian zaproponowanych przez sąd. Jeżeli powód nie wniesie odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez sąd lub nie zaakceptuje propozycji sądu, pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty zostanie odrzucony w całości. Orzeczenie o odrzuceniu pozwu nie podlega zaskarżeniu. Powód może jednak nadal dochodzić swojego roszczenia, wnosząc kolejny pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty lub wytaczając innego rodzaju powództwo przewidziane w prawie państwa członkowskiego.

1.5 Odwołanie

Nie istnieje możliwość wniesienia środka zaskarżenia. Pozwany może jednak złożyć wniosek o ponowne zbadanie nakazu. Dodatkowe informacje można znaleźć w pkt 1.8. W postępowaniu prowadzonym w Niderlandach co do zasady przysługuje możliwość wniesienia środka zaskarżenia.

1.6 Sprzeciw

Pozwany może wnieść sprzeciw w terminie 30 dni od dnia doręczenia nakazu zapłaty lub powiadomienia o nakazie zapłaty. Sprzeciw należy wnieść przy użyciu standardowego formularza F (<https://e-justice.europa.eu>) i wymagane jest jedynie zakwestionowanie roszczenia. Żadne dalsze uzasadnienie nie jest wymagane.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany wniesie sprzeciw w wyznaczonym terminie (30 dni) przy użyciu standardowego formularza F, postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty zostaje zakończone. Dalsze postępowanie toczy się w trybie zwykłym, chyba że powód sprzeciwu się przekazuje sprawę do rozpoznania w postępowaniu zwykłym w załączniku do pozwu o wydanie europejskiego nakazu zapłaty. Powód może również złożyć tego rodzaju oświadczenie na późniejszym etapie, lecz musi to zrobić przed wydaniem europejskiego nakazu zapłaty (art. 7 ust. 4 rozporządzenia ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty).

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany nie wniesie sprzeciwu w 30-dniowym terminie, sąd z urzędu skorzysta ze standardowego formularza G w celu stwierdzenia wykonalności europejskiego nakazu zapłaty i prześle wykonalny europejski nakaz zapłaty powodowi. W przypadku stwierdzenia wykonalności europejskiego nakazu zapłaty jest on wykonalny w każdym państwie członkowskim bez konieczności stwierdzania jego wykonalności. W art. 9 ustawy wdrażającej rozporządzenie ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty umożliwiono pozwanemu złożenie wniosku o ponowne zbadanie nakazu (zob. również pkt 1.8.2).

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wykonanie europejskiego nakazu zapłaty jest uregulowane w prawie krajowym państwa członkowskiego wykonania, chyba że rozporządzenie ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty stanowi inaczej. Odpis europejskiego nakazu zapłaty, którego wykonalność została stwierdzona przez sąd wydania, należy dostarczyć sądowi lub organowi egzekucyjnemu. Dokument ten musi spełniać wymogi niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności. Należy również dostarczyć tłumaczenie europejskiego nakazu zapłaty na język niderlandzki.

Na etapie wykonania odmowa wykonania jest możliwa wyłącznie na wniosek pozwanego. Tego rodzaju odmowa jest możliwa, jeżeli europejskiego nakazu zapłaty nie można pogodzić z wcześniejszym orzeczeniem lub nakazem wydanym w jednym z państw członkowskich lub w państwie trzecim. Wcześniejsze

orzeczenie (lub nakaz) muszą zostać wydane w odniesieniu do tego samego przedmiotu sporu oraz spełniać warunki niezbędne do ich uznania w państwie członkowskim wykonania, przy czym niemożność pogodzenia nakazu z wcześniejszym orzeczeniem lub nakazem nie mogła być podniesiona w formie zarzutu w postępowaniu sądowym w państwie członkowskim wydania.

Wykonania odmawia się również, jeżeli pozwany zapłacił już kwotę orzeczoną w europejskim nakazie zapłaty. W żadnym przypadku europejski nakaz zapłaty nie może być przedmiotem ponownego badania pod względem merytorycznym przeprowadzonego przez sąd.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Europejski nakaz zapłaty jest prawomocny, chyba że pozwany wnieśli o jego ponowne zbadanie.

Tego rodzaju możliwość przewidziano w art. 9 ustawy wdrażającej rozporządzenie ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty. Oznacza to, że w określonych okolicznościach pozwany może wnieść do sądu wydania wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty nawet po upływie 30-dniowego terminu na wniesienie sprzeciwu. Wniosek należy złożyć w terminie 4 tygodni od dnia powiadomienia pozwanego o wydaniu nakazu zapłaty, od ustania nadzwyczajnych okoliczności, które uniemożliwiły wniesienie sprzeciwu, lub od powzięcia przez pozwanego wiadomości, że wydanie europejskiego nakazu zapłaty było w sposób oczywisty błędne.

Ostatnia aktualizacja: 17/11/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Austria

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

1.1 Zakres i postępowanie

W austriackim kodeksie postępowania cywilnego przewidziano bardzo dobrze funkcjonujące i sprawdzone postępowanie w sprawie nakazu zapłaty (*Mahnverfahren*) w odniesieniu do roszczeń pieniężnych. W Austrii większość roszczeń pieniężnych jest rozpatrywana online w trybie uproszczonego postępowania nakazowego.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty ogranicza się do roszczeń pieniężnych innych niż roszczenia, których rozstrzygnięcie wymaga szczególnego rodzaju postępowania nieprocesowego (*Ausserstreitverfahren*). Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty jest niezgodne z zasadą prowadzenia postępowania nieprocesowego, zgodnie z którą sąd musi z urzędu, tj. bez złożenia wniosku przez stronę, wyjaśnić wszystkie okoliczności mające znaczenie do celów wydania wyroku. Ponieważ szczególne wymogi procesowe mają także zastosowanie w sprawach z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych oraz roszczeń na podstawie czeków lub weksli, tego rodzaju roszczeń nie można dochodzić w trybie postępowania w sprawie nakazu zapłaty.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Od 1 lipca 2009 r. postępowanie w sprawie nakazu zapłaty ogranicza się do spraw, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza 75 000 euro.

Postępowanie w sprawie roszczeń o wartości przekraczającej ten pułap należy wszczynać w trybie „zwykłego” postępowania cywilnego na podstawie pozwu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

W Austrii korzystanie z postępowania w sprawie nakazu zapłaty jest obowiązkowe w przypadkach, w których wartość przedmiotu sporu nie przekracza pułapu, o którym mowa powyżej.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Austriackiego postępowania w sprawie nakazu zapłaty nie można zastosować, jeżeli miejsce zamieszkania, miejsce zwykłego pobytu lub siedziba statutowa pozwanego znajduje się za granicą. Tego rodzaju spory należy rozstrzygać w trybie „zwykłego” postępowania cywilnego. W zależności od roszczenia sąd właściwy wzywa pozwanego do przedłożenia odpowiedzi na pozew w terminie czterech tygodni albo wyznaczy termin rozprawy.

Roszczeń pieniężnych wobec pozwanych mieszkających w innym państwie członkowskim można również dochodzić w trybie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

1.2 Sąd właściwy

Roszczenia pieniężne do kwoty 15 000 euro (począwszy od 1 stycznia 2013 r.) należy wносить do sądu rejonowego (*Bezirksgericht*). Roszczenia o wartości od 15 000 euro do 75 000 euro należy wносить do sądu pierwszej instancji, chyba że podlegają właściwości szczególnej sądów rejonowych.

W przypadku austriackiego postępowania w sprawie nakazu zapłaty właściwość regulują przepisy ogólne, tj. nie ma żadnych szczególnych przepisów dotyczących właściwości. Informacje na temat austriackich przepisów dotyczących właściwości sądów można znaleźć w zakładce „Jurysdykcja”. Informacje na temat tego, który sąd jest właściwy w określonych sprawach cywilnych, można znaleźć na stronie internetowej austriackiego Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „ e-Justice”, w sekcji „Gerichtssuche”.

Właściwość wyłączną w zakresie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ma Sąd Rejonowy ds. Handlowych w Wiedniu (*Bezirksgericht für Handelssachen*).

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Pozwy o zapłatę należy wnieść, korzystając ze standardowego formularza. W Austrii stosuje się różne formularze na potrzeby postępowania w sprawie nakazu zapłaty w zależności od tego, czy dane roszczenie pieniężne jest egzekwowane w trybie „zwykłego” postępowania w sprawie nakazu zapłaty, postępowania w sprawie nakazu zapłaty toczącego się przed sądem pracy czy też w trybie postępowania w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

Formularze można pobrać ze strony internetowej Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „ Bürgerservice” lub wypełnić przez internet.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Przymus adwokacki obowiązuje w stosunku do powodów ubiegających się o wydanie nakazów zapłaty w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu przekracza 5000 euro. Nie dotyczy to spraw, które z mocy prawa rozpoznaje sąd rejonowy, niezależnie od wartości przedmiotu sporu (tj. sąd mający właściwość rzeczową). W takich sprawach przymus adwokacki stanowi wymóg względny, tj. strony mogą występować osobiście, a jeżeli chcą być reprezentowane, ich pełnomocnikiem musi być adwokat.

W postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty nie ma przymusu adwokackiego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Zasadniczo wymogi regulujące treść pozwu o wydanie nakazu zapłaty nie różnią się od wymogów regulujących pozwy wnoszone w trybie postępowania „zwykłego”. W pozwie o wydanie nakazu zapłaty powodowie nie muszą jednak uzasadniać podstaw prawnych, na których opiera się ich roszczenie.

Okoliczności przytaczane na poparcie roszczenia muszą być opisane na tyle szczegółowo, aby możliwe było ustalenie roszczenia i wysunięcie konkretnego żądania (tj. wniosek musi być przekonujący).

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

W Austrii postępowanie w sprawie nakazu zapłaty zalicza się do postępowań, w przypadku których nie ma obowiązku przedstawienia dowodów. W związku z tym przy składaniu pozwu o wydanie nakazu zapłaty nie trzeba przedkładać żadnych dokumentów na poparcie roszczenia. Na powoda, który uzyskał lub usiłuje uzyskać nakaz zapłaty w sposób nieuczciwy, umieszczając we wniosku fałszywe lub niekompletne informacje, nakłada się karę grzywny na podstawie austriackiego kodeksu postępowania cywilnego.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd dokonuje jedynie pobieżnej oceny pozwu. Nie sprawdza jego treści pod względem rzetelności. Ocenia wyłącznie aspekty prawne roszczenia (tj. czy roszczenie jest przekonujące). Jeżeli pozew o wydanie nakazu zapłaty spełnia wymogi pod względem formy i treści (tj. zawiera konkretne żądanie, opis okoliczności, z których wynika żądanie, wykaz dowodów i informacje dotyczące właściwości oraz informacje umożliwiające identyfikację roszczenia), sąd wydaje nakaz zapłaty. Austriacki kodeks postępowania cywilnego nie zawiera żadnego przepisu dotyczącego możliwości odrzucenia pozwu o wydanie nakazu zapłaty ze względu na formalności. Jeżeli sąd uzna, że wymogi dotyczące nakazu zapłaty nie zostały spełnione, niezwłocznie wszczyna postępowanie „zwykłe”. W takim przypadku sąd nie odrzuca pozwu. W przypadku określonych braków formalnych sąd może jednak w pierwszej kolejności wszcząć procedurę wprowadzania poprawek, nakazując powodowi usunięcie braków.

1.5 Odwołanie

Ponieważ w austriackim kodeksie postępowania cywilnego nie przewidziano możliwości odrzucenia pozwu o wydanie nakazu zapłaty, tylko jego automatyczne przekazanie do rozpatrzenia w trybie postępowania „zwykłego”, prawo do wniesienia środka zaskarżenia z tego tytułu nie jest konieczne.

1.6 Sprzeciw

Termin na wniesienie sprzeciwu od nakazu zapłaty wynosi cztery tygodnie, począwszy od dnia doręczenia pozwanemu pisemnego egzemplarza nakazu zapłaty. Sąd nie może przedłużyć ani skrócić tego terminu.

Sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego przez sąd pierwszej instancji (w przypadku wartości przedmiotu sporu mieszczącej się w przedziale od 15 000 euro do 75 000 euro) musi przybrać formę odpowiedzi na pozew. Oznacza to, że sprzeciw musi zawierać konkretne żądanie oraz opis faktów i okoliczności na poparcie sprzeciwu, a także dowody na poparcie argumentów pozwanego. Przy wnoszeniu sprzeciwu do sądu obowiązuje przymus adwokacki.

Zastępstwo procesowe nie jest konieczne do wniesienia sprzeciwu w postępowaniu toczącym się przed sądem rejonowym (tj. w sprawach o wartości przedmiotu sporu do 15 000 euro, a w przypadku gdy sąd ten posiada właściwość rzeczową – do kwoty 75 000 euro). W przypadku sprzeciwu w formie pisemnej w tego rodzaju postępowaniu wystarczy, że pozwany prześle do sądu, który wydał nakaz zapłaty, podpisane pismo stwierdzające, że zamierza wnieść sprzeciw od nakazu zapłaty. Tak jak w przypadku postępowania przed sądem pierwszej instancji pozwany nie musi uzasadniać wnoszonego przez siebie sprzeciwu. Ponadto pozwany może zgłosić sprzeciw w formie ustnej do protokołu w sądzie, który wydał nakaz zapłaty, lub w sądzie rejonowym w okręgu, w którym znajduje się miejsce zamieszkania pozwanego.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany wnieśli sprzeciw w terminie, nakaz zapłaty wygasa, a sąd automatycznie przekazuje sprawę do rozpoznania w trybie postępowania „zwykłego” i rozpatruje argumenty zawarte w pozwie oraz w odpowiedzi na pozew.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

W Austrii postępowanie w sprawie nakazu zapłaty jest procedurą jednoetapową. Jeżeli pozwany nie zakwestionuje nakazu zapłaty lub nie zrobi tego w terminie, nakaz staje się wykonalny bez konieczności wniesienia kolejnego wniosku przez powoda. Prawo nie przewiduje zatem żadnego przepisu dotyczącego orzeczenia drugiego sądu.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Sąd z urzędu potwierdza, że nakaz zapłaty jest tytułem wykonawczym. Aby wszcząć postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanemu, powód może skorzystać z poświadczonej kopii nakazu zapłaty.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Nakazy zapłaty wydane w trybie austriackiego postępowania w sprawie nakazu zapłaty można zakwestionować jedynie poprzez wniesienie sprzeciwu. Pozwany nie ma innej możliwości wniesienia środka zaskarżenia. Zarówno powód, jak i pozwany mogą zaskarżyć postanowienie w sprawie kosztów objętych nakazem zapłaty w terminie 14 dni od doręczenia tego postanowienia, wnosząc zażalenie na postanowienie w sprawie kosztów (*Kostenrekurs*). Pozwany może w dowolnym czasie powołać się na poważne nieprawidłowości w doręczeniu nakazu zapłaty, zwracając się o unieważnienie klauzuli wykonalności. Pozwani, którzy z powodu wystąpienia nieuniknionych i nieprzewidzianych zdarzeń nie mogli wnieść sprzeciwu w terminie, mogą złożyć wniosek o przywrócenie terminu w terminie 14 dni od usunięcia przeszkody.

Ostatnia aktualizacja: 05/06/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Polska

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Sąd wydaje nakaz zapłaty, jeżeli powód dochodzi roszczenia pieniężnego albo świadczenia innych rzeczy zamiennych.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nakaz zapłaty może być wydany bez względu na wysokość roszczenia.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie jest fakultatywne. Sąd wydaje nakaz zapłaty na pisemny wniosek powoda zgłoszony w pozwie.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Postępowanie nakazowe nie może być wszczęte, jeżeli doręczenie nakazu zapłaty pozwanemu nie może nastąpić w Polsce.

1.2 Sąd właściwy

Postępowanie nakazowe należy do właściwości sądów rejonowych i okręgowych.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie ma standardowego formularza.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

W postępowaniu nakazowym nie ma przymusu adwokackiego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Pozew powinien zawierać dokładnie określone żądanie oraz przytoczenie okoliczności faktycznych, które żądanie uzasadniają.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Okoliczności uzasadniające żądanie muszą być udowodnione dołączonym do pozwu :

- a) dokumentem urzędowym;
- b) zaakceptowanym przez dłużnika rachunkiem;
- c) wezwaniem dłużnika do zapłaty i pisemnym oświadczeniem dłużnika o uznaniu długu;
- d) zaakceptowanym przez dłużnika żądaniem zapłaty, zwróconym przez bank i niezapłaconym z powodu braku środków na rachunku bankowym.

Sąd wydaje również nakaz zapłaty przeciwko zobowiązanemu z weksla, czeku, warrantu lub rewersu należycie wypełnionego, których prawdziwość i treść nie nasuwają wątpliwości.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci pozew:

jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna;

jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona;

jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie.

1.5 Odwołanie

Patrz pkt 1.6.

1.6 Sprzeciw

Pismo zawierające zarzuty (sprzeciw) wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty. W piśmie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdanym się w spór co do istoty sprawy oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w zarzutach bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

W razie prawidłowego wniesienia zarzutów sędzia wyznacza rozprawę i zarządza doręczenie ich powodowi.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Z chwilą wydania nakazu zapłaty stanowi tytuł zabezpieczenia, wykonalny bez nadawania mu klauzuli wykonalności.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nakaz zapłaty po upływie terminu do wniesienia zarzutów staje się tytułem wykonawczym bez konieczności dokonywania dalszych formalności.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym apelacja nie przysługuje.

Ostatnia aktualizacja: 20/05/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Portugalia

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty ma zastosowanie do:

zobowiązań finansowych wynikających z umów, których kwota nie przekracza 15 000 euro zgodnie z art. 1 [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#);

opóźnień w płatnościach z tytułu transakcji handlowych („transakcja między przedsiębiorstwami lub między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, która prowadzi do dostawy towarów lub świadczenia usług za wynagrodzeniem”) zgodnie z art. 10 ust. 1 [dekretu z mocą ustawy nr 62/2013 z dnia 10 maja 2013 r.](#), niezależnie od ich wartości.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

W przypadku roszczeń wynikających z umów obowiązuje górny limit w wysokości 15 000 euro.

W przypadku roszczeń wynikających z transakcji handlowych nie określono górnego pułapu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak, przepisy dotyczące postępowania w sprawie nakazu zapłaty mają zastosowanie, w przypadku gdy pozwany zamieszkuje poza Portugalią.

1.2 Sąd właściwy

W Portugalii wniosek o wydanie nakazu zapłaty można złożyć:

w sekretariacie sądu właściwego dla miejsca wykonania zobowiązania [art. 8 zasad postępowania (*Regime de Procedimentos*) stanowiących załącznik do [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#)];

w sekretariacie sądu właściwego dla miejsca zamieszkania dłużnika (art. 8 zasad postępowania stanowiących załącznik do [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#));

w sekretariacie [Krajowego Urzędu ds. Nakazów Zapłaty \(Balcão Nacional de Injunções\) \(BNI\)](#) – zob. dane adresowe [tutaj](#).

1.3 Wymogi formalne

Wymogi formalne dotyczące wniosku o wydanie nakazu zapłaty oraz jego treść określono w art. 10 zasad postępowania stanowiących załącznik do [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#)

Jeżeli chodzi o format wniosku o wydanie nakazu zapłaty, w art. 5 [ministerialnego rozporządzenia wykonawczego nr 220-A/2008 z dnia 4 maja 2008 r.](#) przewidziano następujące formaty:

1. format elektroniczny – wypełnienie i wysłanie formularza dostępnego w systemie informatycznym [CITIUS](#) lub wysłanie pliku elektronicznego przez portal CITIUS;

2. format papierowy – złożenie w sekretariacie.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Tak, obowiązkowy formularz przewidziano w [ministerialnym rozporządzeniu wykonawczym nr 21/2020 z dnia 28 stycznia 2020 r.](#) Formularz ten można pobrać, klikając podany [link](#).

Sekretariaty sądów właściwych do przyjmowania wniosków o wydanie nakazu zapłaty w formie papierowej mogą udostępniać obywatelom, na żądanie, standardowe formularze wniosków.

Adwokaci i doradcy prawni (*solicitadores*) mogą uzyskać dostęp do formularza w formie elektronicznej przez portal [CITIUS](#).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

W postępowaniu nakazowym nie obowiązuje przymus adwokacki.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

We wniosku o wydanie nakazu zapłaty należy przedstawić okoliczności faktyczne stanowiące podstawę roszczenia zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. d) zasad postępowania stanowiących załącznik do [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#)

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Przedstawienie dowodów pisemnych potwierdzających zasadność roszczenia nie jest konieczne.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd może odrzucić wniosek o wydanie nakazu zapłaty z przyczyn określonych w art. 11 ust. 1 zasad postępowania stanowiących załącznik do [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#)

1.5 Odwołanie

Zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku o wydanie nakazu zapłaty można przekazać sędziemu lub, w przypadku gdy w danym sądzie pracuje więcej niż jeden sędzia, sędziemu rozpoznającemu sprawę zgodnie z art. 11 ust. 2 zasad postępowania stanowiących załącznik do [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#)

1.6 Sprzeciw

Zgodnie z art. 12 ust. 1 zasad postępowania stanowiących załącznik do [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#) termin na złożenie zarzutów od nakazu zapłaty wynosi 15 dni.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Wniesienie zarzutów od nakazu zapłaty przez pozwanego powoduje przekształcenie postępowania w postępowanie o ustalenie stosunku prawnego w trybie szczególnym lub zwykłym zgodnie z przypadkami opisanymi odpowiednio w art. 3 zasad postępowania stanowiących załącznik do [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#) i w art. 10 ust. 2–4 [dekretu z mocą ustawy nr 62/2013 z dnia 10 maja 2013 r.](#)

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli po otrzymaniu odpowiedniego powiadomienia pozwany nie wniesie zarzutów, urzędnik sądowy (*oficial de justiça*) opatruje wniosek o wydanie nakazu zapłaty następującą adnotacją: „Niniejszy dokument stanowi tytuł wykonawczy” („Este documento tem força executiva”), jak określono w art. 14 ust. 1 zasad postępowania stanowiących załącznik do [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#)

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Po nadaniu klauzuli wykonalności urzędnik sądowy udostępnia nakaz zapłaty wnioskodawcy, najlepiej drogą elektroniczną (art. 14 ust. 5 zasad postępowania stanowiących załącznik do [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#)).

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Na postanowienie o odmowie nadania klauzuli wykonalności można wnieść zażalenie do sądu zgodnie z art. 14 ust. 4 zasad postępowania stanowiących załącznik do [dekretu z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#)

Przepisy mające zastosowanie w tej dziedzinie

[dekret z mocą ustawy nr 269/98 z dnia 1 września 1998 r.](#) – Postępowania dotyczące wypełniania zobowiązań finansowych wynikających z umów – Nakaz zapłaty

[dekret z mocą ustawy nr 62/2013 z dnia 10 maja 2013 r.](#) – Środki zapobiegające opóźnieniom w płatnościach w transakcjach handlowych

[ministerialne rozporządzenie wykonawcze nr 220-A/2008 z dnia 4 marca 2008 r.](#) – Krajowy Urząd ds. Nakazów Zapłaty

[ministerialne rozporządzenie wykonawcze nr 21/2020 z dnia 28 stycznia 2020 r.](#) – Wzór wniosku o wydanie nakazu zapłaty

Uwaga:

Informacje przedstawione w tym arkuszu informacyjnym nie są wiążące dla punktu kontaktowego europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, sądów ani innych podmiotów i organów, a ich wykładnia może podlegać zmianom na podstawie orzecznictwa. Informacje są regularnie aktualizowane, jednak należy każdorazowo zapoznać się z treścią obowiązujących przepisów.

Ostatnia aktualizacja: 09/02/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Rumunia

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Postępowanie w sprawie nakazu zapłaty (postępowanie nakazowe) uregulowano w art. 1014–1025 nowego kodeksu postępowania cywilnego, który wszedł w życie dnia 15 lutego 2013 r.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie nakazowe ma zastosowanie do bezspornych, ustalonych i wymagalnych roszczeń o wykonanie zobowiązań do zapłaty określonych kwot pieniężnych na mocy umowy cywilnoprawnej, w tym umów zawartych między przedsiębiorcą a instytucją zamawiającą, potwierdzonych w dokumencie lub wynikających z ustawy, rozporządzenia lub innego aktu, uznanych przez strony poprzez złożenie podpisu lub za pośrednictwem innych środków dopuszczalnych na mocy prawa. Zakres niniejszej sekcji nie obejmuje roszczeń zgłoszonych przez radę wierzycieli w postępowaniu upadłościowym.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Postępowanie nakazowe jest fakultatywne, a zainteresowana strona może zwrócić się do sądu na podstawie przepisów ogólnych.

Postępowanie nakazowe jest postępowaniem odrębnym, które jest znacznie prostsze niż postępowanie zwykłe i które umożliwia wierzycielowi uzyskanie tytułu wykonawczego na innych warunkach niż warunki określone w kodeksie postępowania cywilnego.

Co więcej, jeżeli wniesiony przez dłużnika sprzeciw od nakazu zapłaty jest uzasadniony, sąd może oddalić pozew wierzyciela wydając prawomocne orzeczenie.

Wierzyciel może wytoczyć powództwo w trybie zwykłym, jeżeli: sąd odrzuci pozew o wydanie nakazu zapłaty; jeżeli sąd wyda nakaz zapłaty w odniesieniu do części roszczeń – wówczas można wytoczyć powództwo w trybie zwykłym w celu zobowiązania dłużnika do spłaty pozostałej części długu; lub jeżeli nakaz zapłaty został uchylony.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak. W nowym kodeksie postępowania cywilnego nie wprowadza się rozróżnienia ze względu na miejsce zamieszkania pozwanego – postępowanie nakazowe wszczyna się niezależnie od tego, czy pozwany zamieszkuje w innym państwie członkowskim czy w państwie trzecim.

1.2 Sąd właściwy

Pozew o wydanie nakazu zapłaty można wnieść do sądu właściwego w pierwszej instancji. W przypadku nakazu zapłaty sędzia bada właściwość sądu z urzędu.

Czy postępowanie to podlega przepisom ogólnym dotyczącym właściwości sądów (w takim razie można podać łącznie do tej sekcji), czy też podlega ono innym zasadom?

Właściwość do rozpoznawania powództw o wydanie nakazu zapłaty ustala się zgodnie z przepisami ogólnymi dotyczącymi właściwości sądów.

Roszczenia o możliwej do oszacowania wartości pieniężnej do 200 000 RON podlegają właściwości sądów rejonowych (*judectării*). Roszczenia o możliwej do oszacowania wartości pieniężnej wynoszącej co najmniej 200 000 RON podlegają właściwości sądów okręgowych (*tribunale*).

Przepisy dotyczące właściwości w postępowaniu nakazowym stanowiącym postępowanie odrębne są uzupełnione przepisami ogólnymi dotyczącymi ustalania właściwości ze względu na wartość przedmiotu sporu.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie istnieje znormalizowany/standardowy formularz, wierzyciel będący powodem musi jednak spełnić minimalne wymogi formalne pozwu, który musi zawierać szereg elementów, tj.: imię i nazwisko wierzyciela, jego miejsce zamieszkania oraz – w stosownych przypadkach – firmę i adres siedziby; imię i nazwisko dłużnika będącego osobą fizyczną oraz – jeżeli dłużnik jest osobą prawną – jego firmę i adres siedziby oraz, w stosownych przypadkach, numer wpisu do rejestru handlowego lub do rejestru podmiotów prawnych, numer identyfikacji podatkowej oraz rachunku bankowego; należną kwotę; okoliczności faktyczne i podstawę prawną zobowiązań płatniczych; okres, którego dotyczą te zobowiązania, termin płatności oraz wszelkie inne elementy konieczne do ustalenia roszczenia.

Jednocześnie do pozwu należy dołączyć umowę lub wszelkie inne dokumenty wykazujące należne kwoty oraz dowód doręczenia nakazu zapłaty dłużnikowi. Jeżeli chodzi o doręczenie nakazu, wierzyciel musi zapewnić doręczenie nakazu dłużnikowi za pośrednictwem komornika sądowego (*executori judecătorești*) lub przesyłką poleconą z zadeklarowaną zawartością za potwierdzeniem odbioru, dłużnik natomiast jest zobowiązany do zapłaty należnej kwoty w terminie 15 dni od dnia doręczenia takiego powiadomienia. Doręczenie nakazu powoduje przerwanie biegu terminu przedawnienia.

Pozew oraz załączone do niego dokumenty składa się w tylu egzemplarzach, ile jest stron, plus jeden egzemplarz dla sądu.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, nie ma przymusu adwokackiego, skorzystanie z zastępstwa procesowego jest jednak zalecane.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Minimalne wymogi dotyczące treści wnoszonego pozwu są przewidziane w przepisach prawa. Wierzyciel będący powodem musi wskazać: wartość przedmiotu sporu, okoliczności faktyczne i podstawę prawną zobowiązań płatniczych, okres, którego dotyczą te zobowiązania, termin płatności oraz wszelkie inne elementy konieczne do ustalenia roszczenia.

Jeżeli strony nie ustaliły stawki odsetek z tytułu opóźnienia w płatnościach, zastosowanie będzie miała referencyjna stopa procentowa ustalona przez Narodowy Bank Rumunii. Referencyjna stopa procentowa obowiązująca w pierwszym dniu kalendarzowym półrocza ma zastosowanie w całym półroczu.

Należne odsetki oblicza się w następujący sposób:

w przypadku umów między przedsiębiorcami – od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne;

w przypadku umów między przedsiębiorcą a instytucją zamawiającą, bez konieczności powiadamiania dłużnika o tym, że dopuścił się opóźnienia w płatności: jeżeli termin płatności wyznaczono w umowie – od dnia następującego po upływie tego terminu; jeżeli terminu płatności nie wyznaczono w umowie: 30 dni od dnia otrzymania faktury przez dłużnika lub – jeżeli jest to kwestia sporna – 30 dni od dnia przyjęcia towarów lub świadczenia usług – lub, jeżeli nakaz zapłaty doręczono przed otrzymaniem towarów / świadczeniem usług – po upływie 30 dni od dnia otrzymania towarów / świadczenia usług; jeżeli w przepisach lub w umowie przewidziano procedurę odbioru lub kontroli odnośnych towarów lub usług umożliwiającą wydanie deklaracji zgodności takich towarów lub usług, a dłużnik otrzymał fakturę lub nakaz zapłaty w dniu kontroli lub przed tym dniem – po upływie 30 dni od tego dnia; w innych przypadkach – od dnia, w którym zgodnie z prawem uznano, że dłużnik dopuścił się opóźnienia lub nadal opóźnia się z dokonaniem płatności na mocy obowiązujących przepisów.

Wierzyciel może dochodzić dodatkowego odszkodowania z tytułu wszystkich wydatków poniesionych w celu odzyskania należnych mu kwot z tytułu niewywiązania się przez dłużnika z zaciągniętych zobowiązań w terminie.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Tak, umowę lub wszelkie inne dokumenty stanowiące dowód potwierdzający należne kwoty łączy się do pozwu (fakturę, paragon, własnoręczne pokwitowanie itd.). Dowód doręczenia nakazu dłużnikowi należy załączyć do pozwu; uchybienie temu obowiązkowi będzie skutkowało niedopuszczalnością pozwu.

W celu rozpoznania powództwa sędzia wzywa strony do stawienia się przed sądem zgodnie z przepisami dotyczącymi postępowania w trybie pilnym celem przedstawienia wyjaśnień i informacji szczegółowych oraz aby nakłonić dłużnika do spłaty zaległych należności lub nakłonić strony do zawarcia porozumienia dotyczącego sposobów spłaty. Wezwanie do stawienia się przed sądem należy doręczyć zainteresowanej stronie na dziesięć dni przed terminem rozprawy. Odpis pozwu oraz dokumentów złożonych przez wierzyciela należy załączyć do wezwania skierowanego do dłużnika jako dowód wniesienia pozwu. Celem wezwania jest pouczenie dłużnika o możliwości wniesienia sprzeciwu w na co najmniej trzy dni przed terminem rozprawy oraz o tym, że w przypadku niewniesienia sprzeciwu sąd może stwierdzić – biorąc pod uwagę okoliczności sprawy – iż stanowi to uznanie roszczeń wierzyciela. Powód nie zostanie powiadomiony o wniesieniu sprzeciwu, lecz zapozna się z nim w aktach sprawy.

Jeżeli wierzyciel oświadczy, że otrzymał należną płatność, sąd uzna tę okoliczność, wydając orzeczenie kończące postępowanie w sprawie. Jeżeli wierzyciel i dłużnik osiągnęli porozumienie co do płatności, sąd uznaje ten fakt i wydaje postanowienie zatwierdzające ugodę stron (*hotărâre de expedient*).

Postanowienie takie jest prawomocne i stanowi tytuł wykonawczy.

Jeżeli sąd, zbadawszy roszczenie w świetle oświadczeń i twierdzeń stron, stwierdzi, że roszczenia wierzyciela są zasadne, wyda nakaz zapłaty określający kwotę i termin zapłaty. Jeżeli sąd – dokonawszy oceny dowodów w sprawie – stwierdzi, że wyłącznie część roszczeń wierzyciela jest zasadna, wyda nakaz zapłaty odnoszący się jedynie do tej części, również wyznaczając termin zapłaty. W tym przypadku wierzyciel może wytoczyć powództwo w trybie zwykłym, aby zobowiązać dłużnika do zaspokojenia pozostałej części roszczenia. Termin zapłaty wyniesie co najmniej dziesięć dni, lecz nie będzie dłuższy niż 30 dni od dnia doręczenia nakazu. Sędzia nie wyznaczy innego terminu zapłaty, chyba że strony wyraziły na to zgodę. Nakaz zostanie przekazany stronom obecnym na rozprawie lub doręczony każdej ze stron bez zbędnej zwłoki zgodnie z przepisami prawa.

Jeżeli dłużnik nie zakwestionuje powództwa, wnosząc sprzeciw, nakaz zapłaty zostanie wydany w terminie nie dłuższym niż 45 dni od dnia wniesienia pozwu. Termin ten nie obejmuje okresu koniecznego do doręczenia pism procesowych oraz opóźnienia spowodowanego przez wierzyciela, w tym w wyniku poprawienia lub uzupełnienia pozwu.

1.4 Odrzucenie pozwu

Jeżeli dłużnik wnieśli odpowiedź na pozew, sąd ocenia zasadność powództwa na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz wyjaśnień i informacji szczegółowych przedstawionych przez strony. Jeżeli odpowiedź na pozew wniesiona przez dłużnika jest zasadna, sąd oddali pozew wierzyciela, wydając orzeczenie kończące postępowanie w sprawie. Jeżeli argumenty co do istoty sprawy przedstawione przez dłużnika w odpowiedzi na pozew wiążą się z przeprowadzeniem nowych dowodów, a dowody takie byłyby prawnie dopuszczalne zgodnie ze standardową procedurą, sąd odrzuci pozew wierzyciela o wydanie nakazu zapłaty, wydając orzeczenie kończące postępowanie w sprawie. Następnie wierzyciel może wytoczyć powództwo w trybie zwykłym.

1.5 Odwołanie

Dłużnik może wnieść zarzuty od nakazu zapłaty w terminie 10 dni od dnia wydania nakazu lub jego doręczenia dłużnikowi. W tym samym terminie wierzyciel może również wnieść apelację, zwracając się o uchylenie lub zmianę orzeczenia o oddaleniu powództwa o wydanie nakazu zapłaty lub o uchylenie częściowego nakazu zapłaty. Przesłanką wniesienia zarzutów może być wyłącznie niespełnienie przesłanek wydania nakazu zapłaty oraz – w stosownych przypadkach – wystąpienie przyczyn wygaśnięcia zobowiązania po wydaniu nakazu zapłaty. Zarzuty rozpatruje sąd, który wydał nakaz zapłaty, w składzie dwuosobowym. Wniesienie zarzutów nie powoduje zawieszenia wykonania nakazu. Sąd może jednak zawiesić wykonanie na wniosek dłużnika, jednak wyłącznie po złożeniu przez niego kaucji zabezpieczającej, której kwotę wyznaczy sąd. Jeżeli właściwy sąd uwzględni zarzuty w całości lub w części, uchyli nakaz – w stosownych przypadkach – w całości lub w części oraz wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

Jeżeli wierzyciel wnieśli apelację, a właściwy sąd ją uwzględni, wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, na mocy którego wydany zostanie nakaz zapłaty.

Orzeczenie o odrzuceniu lub oddaleniu apelacji jest prawomocne.

1.6 Sprzeciw

–

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

–

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Nakaz zapłaty jest wykonalny nawet w przypadku wniesienia zarzutów, przy czym tymczasowo korzysta on z przymiotu powagi rzeczy osądzonej do chwili rozpatrzenia zarzutów. Wniesienie zarzutów nie powoduje zawieszenia wykonania nakazu. Sąd może jednak zawiesić wykonanie na wniosek dłużnika, jednak wyłącznie po złożeniu przez niego kaucji zabezpieczającej, której kwotę wyznaczy sąd. Nakaz zapłaty staje się prawomocny w przypadku niewniesienia zarzutów przez dłużnika bądź w przypadku ich odrzucenia lub oddalenia. Jeżeli właściwy sąd uwzględni apelację wniesioną przez wierzyciela, wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie, na mocy którego wydany zostanie nakaz zapłaty.

Zainteresowana strona może zaskarżyć wykonanie nakazu zapłaty na mocy przepisów ogólnych. Wnosząc środek zaskarżenia, można się powołać wyłącznie na nieprawidłowości w toku postępowania egzekucyjnego oraz przyczyny wygaśnięcia zobowiązania, które powstały po uprawomocnieniu się nakazu zapłaty.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Zob. odpowiedź na pytanie 1.8.1.

Ostatnia aktualizacja: 29/03/2022

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Słowenia

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Prawo słoweńskie przewiduje dwa rodzaje postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty:

– postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty na mocy art. 431–441 ustawy o postępowaniu cywilnym (Zakon o pravdnem postopku, ZPP);

– postępowanie egzekucyjne na podstawie dokumentu autentycznego (faktury, weksla lub protestu czeku z załączeniem – w stosownych przypadkach – faktur korygujących w celu ustalenia roszczenia, dokumentu urzędowego, wyciągu z ewidencji księgowej poświadczonego przez osobę odpowiedzialną, poświadczonego dokumentu prywatnego, pisemnego oświadczenia o dochodach uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia) prowadzone przed Sądem Rejonowym w Lublanie (Okrajno sodišče v Ljubljani) – w takim postępowaniu sąd wydaje na wniosek wierzyciela tytuł egzekucyjny na podstawie dokumentu autentycznego w postępowaniu zautomatyzowanym w terminie 3–4 dni, w którym to tytule:

orzeka obowiązek zapłaty przez dłużnika na rzecz wierzyciela kwoty żądanej przez wierzyciela (nakaz zapłaty lub część tytułu egzekucyjnego, w której stwierdza się obowiązek zapłaty);

zezwala na egzekucję z majątku dłużnika wskazanego we wniosku wierzyciela, o ile w terminie 8 dni dłużnik nie wnieśli zażalenia na postanowienie (zezwolenie na egzekucję);

orzeka obowiązek pokrycia kosztów postępowania przez dłużnika [zob. art. 23, 40c i 41 ustawy o egzekwowaniu i zabezpieczeniu roszczeń (Zakon o izvršbi in zavarovanju, ZIZ)].

1.1 Zakres i postępowanie

Postępowanie w sprawie wydania nakazu zapłaty jest to szczególnie postępowanie przyspieszone służące wyegzekwowaniu roszczenia pieniężnego, które stało się wymagalne, jeżeli na poparcie tego roszczenia przedstawiono dokument, który zgodnie z prawem ma wyższą wartość dowodową (dokument autentyczny). Nakaz zapłaty wydaje się zarówno w sprawach krajowych, jak i w sprawach transgranicznych.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Nakaz zapłaty można wydać wyłącznie w odniesieniu do roszczenia dotyczącego zobowiązania pieniężnego (roszczenie pieniężne). Roszczenie to może dotyczyć wyłącznie zobowiązań umownych lub pozaumownych, których wartość została wyrażona nominalnie. Wyjątkiem jest pisemne wypowiedzenie najmu pomieszczeń handlowych i późniejsze opróżnianie magazynów, kiedy to zastosowanie ma specjalna procedura wydawania nakazu zapłaty. Wspomniany wyjątek jest określony w art. 29 ustawy o budynkach i pomieszczeniach handlowych (Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih), który stanowi, że na podstawie sporządzonego przez wynajmującego pisemnego wypowiedzenia najmu oraz wniosku o opuszczenie budynku handlowego lub pomieszczeń handlowych sąd wydaje nakaz opuszczenia budynku handlowego lub pomieszczeń handlowych, jeżeli z pisemnego wypowiedzenia najmu lub z wniosku oraz z umowy najmu lub dowodów, o których mowa w poprzednim artykule, wynika, że wynajmujący ma prawo do wypowiedzenia najmu lub wystąpienia z wnioskiem o opuszczenie budynku handlowego lub pomieszczeń handlowych.

Przedmiotem postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty mogą być jedynie roszczenia umowne wynikające z dokumentu autentycznego.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie istnieje górny pułap wartości przedmiotu sporu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Zgodnie z przepisami ustawy o postępowaniu cywilnym sąd wydaje również nakaz zapłaty z urzędu, jeżeli we wniesionym pozwie powód nie zwrócił się o wydanie takiego nakazu, lecz spełnione są przesłanki jego wydania, tj. w sytuacji, w której powód wytoczył zwykłe powództwo i nie złożył wniosku o wydanie nakazu zapłaty. Wydanie nakazu zapłaty jest zatem obowiązkiem sądu (nakaz zapłaty wydaje referendarz sądowy) i nie jest uzależnione od złożenia stosownego wniosku przez powoda, jeżeli spełnione są przesłanki wydania takiego nakazu przewidziane w przepisach prawa.

Wierzyciel może sam zdecydować, czy wytoczyć powództwo o nakazanie zaspokojenia roszczenia pieniężnego przez dłużnika i wnieść o wydanie nakazu zapłaty na podstawie art. 431 ZPP, czy też złożyć wniosek elektroniczny o wszczęcie egzekucji zgodnie z art. 41 ZIZ, na podstawie którego sąd centralny w postępowaniu zautomatyzowanym wyda nakaz zapłaty.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak.

1.2 Sąd właściwy

W Słowenii właściwość do rozpoznania pozwu o wydanie nakazu zapłaty ustala się w taki sam sposób jak w przypadku powództw innego rodzaju; oznacza to, że właściwość rzeczową do wydania nakazu zapłaty mają sądy okręgowe (*okrožna sodišča*), jak również sądy rejonowe (*okrajna sodišča*). Właściwość rzeczową ustala się na podstawie wartości przedmiotu sporu (lub biorąc pod uwagę charakter sporu, np. w sprawach handlowych). Sądy rejonowe są właściwe do orzekania w sporach dotyczących roszczeń majątkowych, jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza 20 000 euro. Sądy okręgowe są właściwe do orzekania w sporach dotyczących roszczeń majątkowych, jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza 20 000 euro. Sprawy z zakresu prawa handlowego w pierwszej instancji rozpoznają i rozstrzygają wyłącznie sądy okręgowe. Spory handlowe to spory cywilne, w których jedna ze stron jest osobą prawną (spółką, instytucją, spółdzielnią). Spory handlowe obejmują również sprawy, w których jedna ze stron jest organem państwowym lub innego rodzaju organem samorządu terytorialnego, takim jak gmina.

Właściwość miejscowa określa, który z sądów posiadających właściwość rzeczową jest właściwy do rozpoznania danej sprawy. Zgodnie z ogólną zasadą dotyczącą właściwości miejscowej powództwo przeciwko osobie fizycznej lub prawnej należy wytoczyć przed sąd właściwy miejscowo dla obszaru, na którym pozwany ma miejsce stałego zamieszkania lub, jeżeli jest to osoba prawna, miejsce, gdzie ma ona swoją siedzibę statutową. W przypadku powództwa przeciwko zagranicznej osobie fizycznej lub prawnej za sąd posiadający ogólną właściwość miejscową uznaje się sąd właściwy dla obszaru, na którym dana osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w Słowenii lub na którym dana osoba prawna ma swój oddział. W ustawodawstwie słoweńskim ustanowiono również zasadę dotyczącą szczególnej właściwości miejscowej, którą ustala się ze względu na przedmiot i strony sporu.

W postępowaniu egzekucyjnym na podstawie dokumentu autentycznego, w którym wydaje się również nakazy zapłaty, sądem posiadającym właściwość wyłączną jest Sąd Rejonowy w Lublanie.

Dodatkowe informacje na ten temat można znaleźć w odpowiedziach w sekcji poświęconej wnoszeniu sprawy do sądu.

1.3 Wymogi formalne

W art. 431 ZPP przewidziano dwie przesłanki warunkujące wydanie nakazu zapłaty: sprawa musi dotyczyć roszczenia pieniężnego, które stało się wymagalne, a ponadto roszczenie musi opierać się na dokumencie autentycznym. Pozew o wydanie nakazu zapłaty musi zawierać wszystkie elementy, które powinien zawierać każdy pozew: oznaczenie sądu, oznaczenie stron oraz ich miejsca stałego lub tymczasowego zamieszkania bądź siedziby, oznaczenie pełnomocników procesowych lub przedstawicieli, żądanie główne i żądania poboczne, fakty na poparcie żądania powoda, dowody uzasadniające te fakty, wartość przedmiotu sporu oraz podpis. Ponadto do pozwu należy dołączyć dokument autentyczny (oryginał dokumentu lub jego kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem).

Warunkiem wydania nakazu zapłaty, który stanowi część tytułu egzekucyjnego wydawanego na podstawie dokumentu autentycznego (art. 41 ZIZ), jest elektroniczne złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji na podstawie dokumentu autentycznego i uiszczenie opłaty sądowej, przy czym wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie dokumentu autentycznego musi zawierać następujące elementy:

oznaczenie wierzyciela i dłużnika, w tym ich dane identyfikacyjne (np. numer identyfikacji podatkowej, osobisty numer identyfikacyjny lub datę urodzenia); dokument autentyczny;

zobowiązanie ciężące na dłużniku;

środki egzekucyjne i przedmiot egzekucji;

inne informacje niezbędne do przeprowadzenia egzekucji w zależności od jej przedmiotu oraz;

wniosek o nakazanie przez sąd zapłaty przez dłużnika żądanej przez wierzyciela kwoty, w tym poniesionych kosztów, w terminie ośmiu dni, a w przypadku weksli i czeków – w terminie trzech dni od dnia doręczenia nakazu.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Zgodnie z art. 431 ZPP w Słowenii nie ma obowiązku wniesienia pozwu o wydanie nakazu zapłaty na standardowym formularzu; taki formularz nie został opracowany. Pozew musi zawierać określone w prawie elementy, o których mowa powyżej w pkt 1.3 (obligatoryjne elementy pozwu).

W postępowaniu o wydanie tytułu egzekucyjnego zawierającego nakaz zapłaty na podstawie dokumentu autentycznego (art. 41 ZIZ) wniosek należy złożyć na standardowym formularzu (art. 29 akapit drugi ZIZ – zasady dotyczące formularzy, rodzajów egzekucji i przebiegu zautomatyzowanego postępowania egzekucyjnego) drogą elektroniczną (<https://evlozisce.sodisce.si/esodstvo/index.html>) lub na piśmie.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

W postępowaniu w sprawie wydania nakazu zapłaty nie istnieje przymus adwokacki (nie wymagają tego ani przepisy art. 431 ZPP, ani przepisy art. 41 ZIZ).

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Zgodnie z art. 431 ZPP w pozwie o wydanie nakazu zapłaty należy wskazać podstawę i wysokość zadłużenia oraz dowody pozwalające potwierdzić zgodność przedstawionych w pozwie roszczeń z prawdą; należy również podać kwotę i walutę, a także datę wymagalności roszczeń pieniężnych. Jeżeli przedmiotem roszczenia są odsetki, należy je również dokładnie określić (tj. podać stopę procentową i okres, którego dotyczy roszczenie). Data wymagalności roszczenia musi wyraźnie wynikać z dokumentu autentycznego.

W postępowaniu egzekucyjnym na podstawie dokumentu autentycznego roszczenie nie wymaga dalszego uzasadnienia; wystarczy wskazać dokument autentyczny (art. 41 ZIZ).

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Tak, do pozwu o wydanie nakazu zapłaty należy dołączyć oryginał dokumentu autentycznego lub jego kopię poświadczoną za zgodność z oryginałem.

W postępowaniu w sprawie wydania nakazu zapłaty w sporze gospodarczym strony nie mają obowiązku dołączenia oryginału dokumentu autentycznego ani jego kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem. W takim przypadku wystarczy, aby kopia takiego dokumentu została poświadczona przez uprawniony organ osoby prawnej.

Dokument autentyczny jest to dokument, który nie ma statusu tytułu egzekucyjnego, ale w dużej mierze uprawdopodobnia istnienie danego roszczenia. Dokument jest autentyczny, jeżeli został za taki uznany na mocy ustawy o postępowaniu cywilnym lub innej ustawy. Zgodnie z ustawą o postępowaniu cywilnym dokumentami autentycznymi są: dokumenty urzędowe, dokumenty prywatne opatrzone podpisem dłużnika poświadczonym przez organ upoważniony do poświadczania podpisów, weksle i чеки wraz z protestami i fakturami korygującymi, jeżeli są one konieczne do powstania roszczenia, wyciągi z uwierzytelnionych ksiąg rachunkowych, faktury oraz dokumenty, które na mocy przepisów szczególnych mają charakter dokumentu urzędowego. Dokument wydany za granicą, który spełnia warunki umożliwiające jego stosowanie w Słowenii, może również stanowić dokument autentyczny. Wyjątek: sąd może wydać nakaz zapłaty przeciwko pozwanemu bez konieczności przedłożenia dokumentu autentycznego, jeżeli roszczenie jest roszczeniem pieniężnym, które stało się wymagalne i którego kwota nie przekracza 2000 euro, a w pozwie wskazano podstawę i wysokość zadłużenia oraz dowód pozwalający potwierdzić zgodność przedstawionych w pozwie roszczeń z prawdą, przy czym wyjątek ten nie ma zastosowania do sporów gospodarczych (art. 494 ZPP).

W postępowaniu egzekucyjnym na podstawie dokumentu autentycznego, w którym wydaje się nakaz zapłaty, przedłożenie dokumentu autentycznego nie jest w praktyce możliwe (nie pozwala na to system informatyczny), ale wystarczy złożyć oświadczenie dotyczące dokumentu autentycznego (art. 41 ZIZ).

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci pozew o wydanie nakazu zapłaty, jeżeli nie są spełnione warunki wstępne wydania takiego nakazu, tj. jeżeli brak jest roszczenia pieniężnego, które stało się wymagalne, lub dokumentu autentycznego, który stanowi podstawę roszczenia.

Jeżeli sąd nie odrzuci pozwu o wydanie nakazu zapłaty, postępowanie wszczęte na jego podstawie pozostaje w toku.

Sąd Rejonowy w Lublanie odrzuci wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie dokumentu autentycznego, jeżeli roszczenie nie stało się wymagalne lub w przypadku upadłości pozwanego.

1.5 Odwołanie

Na postanowienie o odrzuceniu pozwu o wydanie nakazu zapłaty nie przysługuje zażalenie; podobnie powód nie może zakwestionować takiego postanowienia, wnosząc apelację.

Środkiem prawnym, z którego pozwany może skorzystać w celu zakwestionowania nakazu zapłaty, jest wniesienie zarzutów. Termin na wniesienie zarzutów wynosi osiem dni od daty doręczenia nakazu zapłaty pozwanemu (trzy dni w przypadku sporów dotyczących weksli i czeków). Zarzuty należy uzasadnić – w przeciwnym razie zostaną one uznane za bezpodstawne. Na postanowienie w sprawie zarzutów przysługuje zażalenie.

Jeżeli pozwany zakwestionuje nakaz zapłaty wyłącznie w części dotyczącej kosztów, od takiego postanowienia można się odwołać wyłącznie w drodze zażalenia.

Wnioskodawca może wnieść zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Lublanie o odrzuceniu wniosku o wszczęcie egzekucji na podstawie dokumentu autentycznego w terminie 8 dni, przy czym sądem właściwym do rozpatrzenia zażalenia jest Sąd Apelacyjny w Lublanie.

1.6 Sprzeciw

Pozwany może wnieść zarzuty wobec roszczenia powoda. Zarzuty należy uzasadnić. Należy też przedstawić w nich wszystkie fakty i dowody na ich poparcie, w przeciwnym razie zostaną one uznane za bezpodstawne (art. 435 akapit drugi ZPP). Pozwany musi zatem uwzględnić w zarzutach fakty istotne z punktu widzenia prawa, tj. fakty, na podstawie których roszczenie można oddalić (jeżeli ich prawdziwość zostanie potwierdzona). Twierdzenia dotyczące tych faktów muszą być konkretne i szczegółowe.

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Lublanie o uwzględnieniu wniosku o wszczęcie egzekucji na podstawie dokumentu autentycznego i wydaniu tytułu egzekucyjnego na podstawie dokumentu autentycznego należy wnieść w terminie 8 dni. Zażalenie należy uzasadnić. Zażalenie uznaje się za uzasadnione, jeżeli dłużnik wskazał przesłanki uzasadniające oddalenie roszczenia wnioskodawcy (np. dług został spłacony) i załączył dowody potwierdzające okoliczności faktyczne, na które powołał się w zażaleniu (art. 61 ZIZ). W przedmiocie wyżej wymienionych środków zaskarżenia orzeka Sąd Rejonowy w Lublanie.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli sąd nie odrzuci zarzutów pozwanego z uwagi na ich zbyt późne wniesienie lub niekompletność i niezgodność z prawem ani ich nie oddali, postępowanie toczy się dalej zgodnie z treścią pozwu.

Jeżeli pozwany wniesie uzasadnione zarzuty, sąd wyda postanowienie o uchyleniu nakazu zapłaty, a po uprawomocnieniu się postanowienia rozstrzygnie co do istoty sprawy.

Strony mogą przedstawić nowe fakty i przedłożyć nowe dowody na pierwszej rozprawie, a pozwany może również wnieść nowe zarzuty wobec zakwestionowanej części nakazu zapłaty.

Jeżeli Sąd Rejonowy w Lublanie uwzględni zażalenie na postanowienie o wydaniu tytułu egzekucyjnego na podstawie dokumentu autentycznego, sąd uchyli część tytułu egzekucyjnego, w której zezwolono na egzekucję oraz wskazano komornika i czynności egzekucyjne (to oznacza, że sąd nie uchylił nakazu zapłaty, ale podejmuje decyzję, czy nakaz zapłaty pozostanie w mocy, czy też zostanie uchylony w późniejszym orzeczeniu). Następnie sąd prowadzi postępowanie tak jak w przypadku zarzutów wobec nakazu zapłaty; jeżeli sąd ten nie jest sądem właściwym, stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę do rozstrzygnięcia właściwemu sądowi. W toku tych czynności sąd uwzględni umowę dotyczącą właściwości miejscowej, o ile wierzyciel powołał się na nią i wskazał we wniosku o wszczęcie egzekucji lub o ile dłużnik powołał się na nią w zażaleniu na postanowienie o wydaniu tytułu egzekucyjnego i przedstawił ją sądowi. Wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie dokumentu autentycznego, w oparciu o który wydano uchylony tytuł egzekucyjny, uznaje się za pozew w postępowaniu cywilnym (art. 62 ZIZ).

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli strona przeciwna nie wniesie zarzutów ani nie odwoła się w inny sposób, postanowienie lub nakaz zapłaty stają się prawomocne i wykonalne.

Jeżeli dłużnik nie wniósł zażalenia na postanowienie o wydaniu tytułu egzekucyjnego na podstawie dokumentu autentycznego w terminie 8 dni, tytuł egzekucyjny wydany na podstawie dokumentu autentycznego staje się prawomocny i wykonalny (ta sama zasada ma zastosowanie do nakazu zapłaty), a roszczenie wierzyciela egzekwuje się z majątku dłużnika podlegającego egzekucji wskazanego we wniosku o wszczęcie egzekucji, który złożył wnioskodawca.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Powód musi wyraźnie zwrócić się do sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności. Orzeczenie sądowe staje się wykonalne po jego uprawomocnieniu się i po upływie terminu na dobrowolne wywiązanie się z zobowiązań (art. 19 akapit pierwszy ustawy o egzekwowaniu i zabezpieczeniu roszczeń).

Sąd Rejonowy w Lublanie z urzędu nadaje tytułowi egzekucyjnemu wydanemu na podstawie dokumentu autentycznego klauzulę wykonalności, którą przesyła wierzycielowi i (wraz z tytułem egzekucyjnym) wszystkim osobom odpowiedzialnym za wykonanie tytułu (komornikowi, bankowi, pracodawcy itd.).

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Jeżeli przeciwko nakazowi zapłaty nie wniesiono żadnych zarzutów lub jeżeli takie zarzuty zostały odrzucone lub oddalone, nakaz staje się prawomocny i nie może zostać zaskarżony w drodze apelacji.

Prawomocny nakaz zapłaty można zaskarżyć za pomocą nadzwyczajnych środków zaskarżenia.

Prawomocny tytuł egzekucyjny wydany na podstawie dokumentu autentycznego, który zawiera nakaz zapłaty, można zaskarżyć za pomocą nadzwyczajnych środków zaskarżenia (w drodze skargi o wznowienie postępowania i skargi kasacyjnej, art. 10 ZIZ).

Powiązane strony

 <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?sop=1998-01-2303>

 <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO1212>

 <http://www.pisrs.si/Pis.web/>

 <https://www.uradni-list.si/>

 <http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

 <http://www.sodisce.si/>

Ostatnia aktualizacja: 13/01/2020

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Słowacja

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Nakaz zapłaty jest wydawany w tzw. postępowaniu uproszczonym. Postępowanie to jest uregulowane w § 265 i nast. ustawy nr 160/2015 kodeks postępowania cywilnego (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok) (zwanej dalej „kpc”).

Sąd może wydać nakaz zapłaty wyłącznie wówczas, gdy powód dochodzi przysługującego mu prawa do zapłaty kwoty pieniężnej na podstawie przytoczonych przez niego okoliczności faktycznych, co do których sąd nie ma żadnych wątpliwości, w szczególności jeżeli okoliczności te są potwierdzone dowodami w postaci dokumentów. Rozstrzygnięcie może zapaść w formie nakazu zapłaty wydanego bez wzywania pozwanego do złożenia oświadczenia oraz bez przeprowadzania rozprawy. W orzeczeniu sąd nakazuje pozwanemu zapłatę kwoty pieniężnej lub jej części oraz pokrycie kosztów postępowania w terminie 15 dni od dnia jego doręczenia. W przeciwnym razie pozwany może w tym samym terminie wnieść zarzuty. Do celów postępowania nakazowego rozstrzygnięcie dotyczące kosztów postępowania uznaje się za postanowienie.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie, nie istnieje górny pułap.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Opisane postępowanie jest fakultatywne; jego celem jest rozstrzygnięcie sprawy w skuteczny i mało kosztowny sposób. Wydanie nakazu zapłaty nie zależy od wyrażonego *expressis verbis* wniosku powoda; sąd może wydać nakaz zapłaty nawet wówczas, gdy powód zwrócił się do sądu o rozstrzygnięcie sprawy w formie wyroku.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Jeżeli nakaz zapłaty ma zostać doręczony za granicę, należy wystąpić o wydanie europejskiego nakazu zapłaty. Pozew o wydanie europejskiego nakazu zapłaty wnosi się przy użyciu formularza A zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

1.2 Sąd właściwy

Sądem właściwym w postępowaniu w pierwszej instancji jest sąd rejonowy (*okresný súd*). Postępowanie prowadzi sąd posiadający właściwość rzeczową i miejscową.

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Skorzystanie z formularza w tym postępowaniu nie jest obowiązkowe, jeżeli jednak powód złoży – wraz z pozwem o wszczęcie postępowania nakazowego – formularz opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości Republiki Słowackiej (Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky) <https://www.justice.gov.sk>, a jednocześnie jeśli spełnione zostaną ustawowe wymogi wydania nakazu zapłaty oraz uiszczona zostanie opłata sądowa – sąd wyda nakaz zapłaty w terminie 10 dni roboczych od dnia spełnienia tych wymogów.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

W omawianym postępowaniu nie istnieje przymus adwokacki.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Jest to postępowanie uproszczone prowadzone wyłącznie w uwzględnieniu okoliczności faktycznych przytoczonych przez powoda. Konieczne jest zatem, aby okoliczności faktyczne, z których wynika uprawnienie dochodzone przez powoda były wystarczająco udokumentowane oraz aby żądanie powoda było dopuszczalne zgodnie z prawem.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Roszczenie musi być udokumentowane, na przykład za pomocą umowy. We wszystkich przypadkach dowód potwierdzający roszczenie należy dołączyć do pozwu.

1.4 Odrzucenie pozwu

Jeżeli sąd nie wyda nakazu zapłaty, postępuje zgodnie z procedurą opisaną w § 168 ust. 1 kpc, tj. prowadzi postępowanie w trybie zwykłym.

Jeżeli wniesiono pozew o zapłatę kwoty pieniężnej na podstawie umowy konsumenckiej, a pozwany jest konsumentem, sąd nie wyda nakazu zapłaty, jeżeli umowa lub inne dokumenty umowne zawierają klauzule abuzywne (§ 299 ust. 2 kpc).

1.5 Odwołanie

Środkiem zaskarżenia od nakazu zapłaty przysługującym w przedmiotowym postępowaniu są zarzuty. Zażalenie można wnieść wyłącznie na postanowienie dotyczące kosztów postępowania. Sąd orzeka w trybie uproszczonym, tj. bez przeprowadzania rozprawy.

1.6 Sprzeciw

Środek zaskarżenia w postaci zarzutów należy wnieść w terminie 15 dni od dnia doręczenia nakazu do sądu, który go wydał. Zarzuty muszą być uzasadnione. Z tytułu wniesienia środka zaskarżenia w postaci zarzutów wnosi się opłatę sądową.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli chociaż jeden pozwany wniesie właściwie uzasadnione zarzuty w terminie wyznaczonym w odpowiednich przepisach, nakaz zapłaty zostaje uchylony i sąd wyznaczy rozprawę.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Po bezskutecznym upływie terminu na wniesienie zarzutów nakaz zapłaty staje się prawomocny.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Aby nakaz zapłaty zyskał moc prawną, musi zostać opatrzony klauzulą wykonalności przez ten sam sąd, który go wydał. Następnie należy złożyć wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

W przypadku niewniesienia w ustawowym terminie środka zaskarżenia w postaci zarzutów od nakazu zapłaty nakaz wywołuje te same skutki co prawomocny wyrok. Od prawomocnego wyroku w rozumieniu kodeksu postępowania cywilnego przysługuje nadzwyczajny środek zaskarżenia, jednak wyłącznie pod warunkiem spełnienia wszystkich wymogów ustawowych. Możliwość wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia zależy od okoliczności faktycznych danej sprawy.

Ostatnia aktualizacja: 22/04/2022

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Finlandia

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W Finlandii istnieje specjalne postępowanie nakazowe, które służy egzekwowaniu roszczeń bezspornych. W takich przypadkach pozwany może zostać wezwany do uregulowania zadłużenia na rzecz powoda na mocy wyroku zaocznego.

Powództwa można także wnosić korzystając z pozwu elektronicznego, składanego za pomocą formularza elektronicznego dostępnego na stronie internetowej fińskiego wymiaru sprawiedliwości (<https://oikeus.fi>). W celu uzyskania dalszych informacji zob. „Automatyczne przetwarzanie – Finlandia”.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie to można stosować w odniesieniu do wszystkich rodzajów roszczeń pieniężnych, które mogą być przedmiotem uzgodnień umownych dokonywanych między stronami.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie istnieje ani górny, ani dolny pułap wartości przedmiotu sporu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Skorzystanie z postępowania jest fakultatywne.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Zasadniczo nie istnieje żaden przepis stanowiący, że pozwany musi mieszkać w Finlandii. Sąd fiński musi jednak być właściwy w sprawie, aby można było zastosować omawiane postępowanie. Przykładowo na podstawie rozporządzenia Bruksela I w odniesieniu do wyboru sądu obowiązuje główna zasada, zgodnie z którą sprawa dotycząca żądania zapłaty musi być rozpatrywana przez sąd w miejscu zamieszkania pozwanego.

1.2 Sąd właściwy

W tego rodzaju sprawach sądem właściwym jest sąd powszechny pierwszej instancji. W Finlandii są to sądy rejonowe (*käräjäoikeus*). Zgodnie z ogólną zasadą sądem właściwym jest sąd rejonowy w miejscu zamieszkania pozwanego. W odniesieniu do postępowania nakazowego zastosowanie mają zwykle przepisy dotyczące właściwości (zob. „Jurysdykcja – Finlandia”).

1.3 Wymogi formalne

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Pozew należy złożyć na piśmie i musi on zawierać szczegółowe informacje: roszczenie, uzasadnienie (zwięźle), ewentualne żądanie zwrotu kosztów postępowania oraz dane kontaktowe powoda i pozwanego. Pozew musi być podpisany.

Nie istnieją żadne formularze na poziomie ogólnokrajowym. Niektóre sądy rejonowe przygotowały formularze, ale korzystanie z nich nie jest obowiązkowe. Roszczenia bezsporne można także wnosić korzystając z pozwu elektronicznego, składanego za pomocą formularza elektronicznego na stronie internetowej fińskiego wymiaru sprawiedliwości (<https://oikeus.fi>).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Przymus adwokacki nie istnieje ani w odniesieniu do powoda, ani w odniesieniu do pozwanego. Zawsze istnieje jednak możliwość skorzystania z usług adwokata.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Należy określić podstawy roszczenia w taki sposób, aby możliwe było odróżnienie go od innych roszczeń.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Proces egzekwowania bezspornych należności nie wymaga przedstawiania żadnych dowodów. Powód musi przedstawić wystarczające dowody dopiero wówczas, gdy pozwany zakwestionuje roszczenie.

1.4 Odrzucenie pozwu

W praktyce jedną z przeszkód do wydania wyroku zaocznego jest zasadne zakwestionowanie przez pozwanego roszczenia określonego w pozwie, co sprawia, że roszczenie to przestaje być bezsporne. Może także dojść do odrzucenia pozwu, co zazwyczaj ma miejsce, jeżeli sąd rejonowy, przed który wytoczono powództwo, nie jest sądem właściwym lub jeżeli powód nie uzupełni braków w swoim pozwie pomimo wezwania. Co do zasady powództwo też może niezwłocznie zostać oddalone na podstawie wyroku, jeżeli roszczenie jest wyraźnie bezpodstawne, tj. nie ma absolutnie żadnej podstawy prawnej. Sąd nie będzie badał zasadności roszczenia pod żadnym innym kątem.

1.5 Odwołanie

Powód nie może zaskarżyć ustalenia, że roszczenia nie można potraktować jako bezsporne, jeżeli pozwany wda się w spór. W takich okolicznościach sprawa zostaje rozpoznana przez sąd rejonowy w trybie zwykłego postępowania cywilnego. Powód może jednak zaskarżyć wyrok lub postanowienie w sprawie oddalenia lub odrzucenia jego roszczenia.

1.6 Sprzeciw

Pytanie to ma zastosowanie w przypadku systemu, w którym najpierw zostaje wydany „wyrok zaoczny/nakaz zapłaty” i dopiero wówczas pozwany ma możliwość wniesienia sprzeciwu. W Finlandii najpierw wysyła się roszczenie pozwanemu i dopiero w przypadku braku sprzeciwu z jego strony sąd wydaje wyrok zaoczny.

Sąd rejonowy wyznaczy pozwanemu termin na udzielenie pisemnej odpowiedzi na pozew. Termin taki wynosi zazwyczaj od dwóch do trzech tygodni. W swojej odpowiedzi pozwany musi wskazać, czy kwestionuje roszczenie i jeżeli tak, to na jakiej podstawie. W odpowiedzi na pozew pozwany może wskazać także ewentualne dowody, które zamierza przedstawić, jak również zażądać zwrotu kosztów. Odpowiedź pozwanego musi także zawierać jego dane kontaktowe i podpis.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany wnieśli sprzeciw w terminie, roszczenie przestanie być bezsporne i nie będzie możliwości wydania wyroku zaocznego. W takich okolicznościach sprawa zostanie automatycznie rozpoznana w trybie zwykłego postępowania cywilnego.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Jeżeli pozwany nie zakwestionuje roszczenia w terminie, sąd wyda wyrok zaoczny, w którym zasądzi kwotę będącą przedmiotem roszczenia. Wyrok podlega natychmiastowemu wykonaniu.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Chociaż pozwany nie może odwołać się od wyroku zaocznego do sądu apelacyjnego (*hovioikeus*), ma jednak możliwość złożenia wniosku do sądu rejonowego o ponowne rozpatrzenie sprawy (*takaisaantia*). Wniosek o ponowne rozpatrzenie oznacza, że sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpatrzenia przez sąd rejonowy, który wydał wyrok zaoczny. Wnioski o ponowne rozpatrzenie należy składać w terminie 30 dni od daty doręczenia pozwanemu powiadomienia o wydaniu wyroku zaocznego. W przypadku braku wniosku o ponowne rozpatrzenie wyrok zaoczny zostanie utrzymany w mocy. Ostatnia aktualizacja: 15/02/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Szwecja

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Tak, w Szwecji istnieje możliwość złożenia wniosku o wydanie nakazu zapłaty (*betalningsföreläggande*) do Służby Komorniczej (Kronofogdemyndigheten). Wnioski należy wysyłać na adres:

Kronofogdens inläsningscentral, Supro, Luleå, FE 7502, 105 81 Stockholm.

Więcej informacji można znaleźć na [stronie internetowej Służby Komorniczej](#) w języku szwedzkim, angielskim, fińskim, północnolapońskim, polskim, arabskim i perskim.

1.1 Zakres i postępowanie

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Wniosek o wydanie nakazu zapłaty musi dotyczyć obowiązku wypłacenia określonej należności pieniężnej przez pozwanego. Należność taka musi być zaległa i w przedmiocie postępowania musi być dopuszczalna mediacja.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie, roszczenia mogą być rozpatrywane niezależnie od ich wartości.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Złożenie wniosku o wydanie nakazu zapłaty nie jest obowiązkowe. Zamiast tego można wytoczyć powództwo przed sąd rejonowy (*tingsrätt*).

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Możliwość skorzystania z postępowania w sprawie nakazu zapłaty opiera się na założeniu, że pozwany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Szwecji. Istnieje jednak możliwość złożenia wniosku o wydanie nakazu zapłaty przeciwko pozwanemu, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę poza terytorium Szwecji. Decyzję w sprawie wniosku o nakaz zapłaty można wykonać w innych państwach członkowskich UE zgodnie z [rozporządzeniem Bruksela I](#) (rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych).

1.2 Sąd właściwy

Wnioski należy skierować do Służby Komorniczej.

1.3 Wymogi formalne

Wniosek o wydanie nakazu zapłaty musi zostać złożony na piśmie i podpisany. We wniosku powód musi wskazać roszczenie wraz z uzasadnieniem. Należy podać kwotę należności, termin płatności i żądane odsetki, jak również wszelkie koszty, których zwrotu się dochodzi. Ponadto we wniosku należy określić strony postępowania.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Nie, ale dla wszystkich zainteresowanych na stronie internetowej Służby Komorniczej (<http://www.kronofogden.se/>) dostępny jest formularz wniosku [w języku szwedzkim](#) i [angielskim](#) oraz instrukcje, jak go wypełnić.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, przy składaniu wniosku o wydanie nakazu zapłaty nie ma potrzeby korzystania z usług adwokata. Można występować samodzielnie we własnej sprawie, w związku z czym nie ma obowiązku korzystania z usług pełnomocnika lub doradcy prawnego.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Uzasadnienie musi być wystarczająco szczegółowe, tak aby pozwany wiedział, czego dotyczy roszczenie, i mógł podjąć decyzję w sprawie ewentualnego złożenia sprzeciwu. Zakres roszczenia musi być obiektywnie jasny, tak aby w chwili uzyskania wykonalności decyzji można było dokładnie ustalić, czego dotyczy roszczenie.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Nie jest wymagane przedstawienie dowodów pisemnych.

1.4 Odrzucenie pozwu

Zgodnie z ogólną zasadą nie bada się prawidłowości roszczenia przed wydaniem nakazu. Jeżeli jednak wydaje się, że roszczenie powoda jest bezpodstawne lub nieuzasadnione, wniosek należy traktować tak, jakby został on zaskarżony przez pozwanego.

Wniosek może zostać odrzucony w przypadku stwierdzenia w nim braków.

1.5 Odwołanie

System szwedzki opiera się na zasadzie, że sprawy nie bada się pod względem merytorycznym. W przypadku zakwestionowania roszczenia wniosek nie zostaje oddalony, lecz przekazany do sądu celem dalszego rozpatrzenia. Zob. pytanie 1.6 poniżej. Nie istnieje zatem żadne postanowienie o oddaleniu wniosku, które można by zaskarżyć.

W przypadku odrzucenia wniosku w sposób opisany w pkt 1.4 takie postanowienie o odrzuceniu wniosku można zaskarżyć.

1.6 Sprzeciw

Termin na zaskarżenie nakazu jest określony w nakazie. Zazwyczaj termin wynosi dziesięć dni od daty wydania nakazu. Zgłoszenie zastrzeżeń należy sporządzić na piśmie.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany zaskarży wniosek, powód zostanie o tym niezwłocznie powiadomiony. Jeżeli powód podtrzymuje swoje roszczenie, może zażądać skierowania sprawy do sądu rejonowego.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany nie zaskarży wniosku w wyznaczonym terminie, Służba Komornicza niezwłocznie wydaje decyzję w sprawie wniosku.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Decyzja Służby Komorniczej jest wykonalna i podlega wykonaniu przez Służbę Komorniczą z jej własnej inicjatywy na terytorium Szwecji niezwłocznie po jej wydaniu, chyba że powód, składając wniosek o wydanie nakazu zapłaty, wyraźnie zwrócił się o zaniechanie wykonania tej decyzji.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Pozwany może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie jednego miesiąca od dnia wydania decyzji. W takiej sytuacji sprawa zostaje przekazana do sądu rejonowego celem ponownego rozpatrzenia.

Ostatnia aktualizacja: 19/01/2022

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Anglia i Walia

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Nie przewidziano szczególnego postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty na potrzeby spraw przeprowadzanych w całości w Anglii i Walii; ustanowiono natomiast procedurę umożliwiającą powodowi uzyskanie wyroku zaocznego. W przypadku sporów transgranicznych toczących się na terytorium UE można skorzystać z europejskiego nakazu zapłaty.

1.1 Zakres i postępowanie

Procedura umożliwiająca wydanie wyroku zaocznego stanowi element zwykłego postępowania sądowego w sprawie cywilnej w Anglii i Walii. Po wniesieniu pozwu przez powoda (zob. [Tryb postępowania – Anglia i Walia](#)) pozwany powinien wnieść odpowiedź w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o złożeniu formularza pozwu. Jeżeli pozwany nie wnieśli odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie, powód może wystąpić do sądu o wydanie wyroku zaocznego (tj. nałożenie na pozwanego obowiązku uiszczenia żądanej kwoty z uwagi na niewniesienie odpowiedzi). Powód powinien wystąpić ze stosownym wnioskiem do sądu jak najszybciej po upływie wspomnianego terminu 14 dni. Dopóki sąd nie otrzyma wniosku o wydanie wyroku zaocznego, pozwany może nadal wnieść odpowiedź na pozew. Jeżeli odpowiedź pozwanego na pozew wpłynie do sądu wcześniej niż wniosek powoda o wydanie wyroku zaocznego, odpowiedź na pozew będzie miała pierwszeństwo, nawet jeżeli wniesiono ją po upływie terminu.

Jeżeli powód nie wystąpi z wnioskiem o wydanie wyroku zaocznego w ciągu sześciu miesięcy od dnia upływu terminu na wniesienie odpowiedzi na pozew, postępowanie zawiesza się i jedyną czynnością, jakiej powód może dokonać w takiej sytuacji, jest wystąpienie do sędziego z wnioskiem o uchylenie postanowienia o zawieszeniu postępowania.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Wyrok zaoczny może zostać wydany w niemal wszystkich rodzajach postępowań toczących się przed sądami cywilnymi w Anglii i Walii. Możliwość wydania takiego wyroku nie ogranicza się wyłącznie do spraw dotyczących roszczeń pieniężnych i roszczeń wynikających z zobowiązań umownych. O ile w regulaminie postępowania cywilnego (Civil Procedure Rules) nie wykluczono wyraźnie takiej możliwości, powód może wystąpić o wydanie wyroku zaocznego w dowolnym postępowaniu cywilnym toczącym się w Anglii i Walii, z wyjątkiem postępowania w przedmiocie dostawy towarów, w którym umowa podlega przepisom ustawy z 1974 r. o kredycie konsumenckim (Consumer Credit Act 1974).

Aby uzyskać wyrok zaoczny, powód musi również przedstawić dowody potwierdzające, że spełnił obowiązujące wymogi proceduralne, a także dowody świadczące o tym, że pozwany uchybił tym wymogom.

W wyjątkowych przypadkach zgodnie z częścią 8 regulaminu postępowania cywilnego dopuszcza się możliwość zastosowania alternatywnej procedury w sprawach, w których powód zwraca się do sądu o rozstrzygnięcie kwestii, która prawdopodobnie nie będzie przedmiotem sporu co do okoliczności faktycznych, lub jeżeli taka procedura jest dopuszczalna w określonym postępowaniu. W takich przypadkach wydanie wyroku zaocznego nie jest możliwe.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie wyznaczono górnego pułapu wartości przedmiotu sporu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Jak wspomniano powyżej, procedura umożliwiająca wydanie wyroku zaocznego stanowi element zwykłego postępowania cywilnego. W odróżnieniu od wielu innych państw członkowskich w Anglii i Walii procedura ta nie ma charakteru odrębnego. Skorzystanie z tej procedury jest fakultatywne w takim sensie, że

w przypadku niewywiązania się przez pozwanego z obowiązku wniesienia odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie sąd nie wyda wyroku zaocznego z urzędu. Termin ten jest wyraźnie wskazany w formularzu pozwu, który doręcza się pozwanemu. Aby uzyskać wyrok zaoczny, powód musi wystąpić z wnioskiem uproszczonym lub zwykłym o wydanie wyroku zaocznego. Ewentualnie powód może odstąpić od dochodzenia roszczenia.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Spory między osobami prawnymi lub osobami fizycznymi w różnych państwach członkowskich podlegają różnym aktom prawnym, z których najistotniejszym jest rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, znane jako rozporządzenie Bruksela I.

Dzięki europejskiemu nakazowi zapłaty wierzyciele mogą łatwiej odzyskać bezsporne (tj. uznane)ługi pieniężne w sprawach transgranicznych w Unii Europejskiej. Postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty jest fakultatywne w stosunku do innych obowiązujących postępowań.

1.2 Sąd właściwy

O wydanie wyroku zaocznego można zwrócić się zarówno do sądu hrabstwa (*county court*), jak i do Wysokiego Trybunału (*High Court*). Powód powinien zwrócić się w tej kwestii do sądu, w którym złożył pozew. Następnie sąd upewnia się, że pozwany nie przekazał potwierdzenia odbioru ani odpowiedzi na pozew oraz że termin na złożenie tych pism upłynął.

Procedura odbywa się zgodnie z ogólnym regulaminem postępowania dla sądów w Anglii i Walii (zob. zakładka [Jurysdykcja](#)). Podsumowując, jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza 100 000 funtów szterlingów (w sprawach dotyczących szkody na osobie wartość przedmiotu sporu nie może przekraczać 50 000 funtów), pozew należy wnieść do sądu hrabstwa, chyba że powód zostanie pouczonej inaczej. Roszczenia, których wartość nie przekracza 10 000 funtów, może rozpoznawać sąd hrabstwa w trybie postępowania w sprawie drobnych roszczeń – jest to prosty i nieformalny sposób rozstrzygania sporów, często bez udziału prawnika. Powództwo w sprawie roszczenia, którego wartość przekracza 100 000 funtów, można wytoczyć przed Wysoki Trybunał albo przed sąd hrabstwa. To, który z tych sądów będzie sądem właściwym, zależy od charakteru i stopnia złożoności sprawy.

Dodatkowe informacje na temat przepisów procesowych w zakresie wyroków zaocznych stosowanych przez wspomniane sądy można znaleźć na stronie internetowej [Ministerstwa Sprawiedliwości](#).

1.3 Wymogi formalne

Poza wymogami wymienionymi powyżej – tj. zastosowaniem prawidłowych procedur przez powoda przy wnoszeniu pozwu oraz niewniesieniem przez pozwanego odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie – wymogi formalne, które należy spełnić, aby sąd mógł wydać wyrok zaoczny, zależą od rodzaju roszczenia.

Ogólnie rzecz biorąc, jeżeli roszczenie dotyczy określonej sumy pieniężnej, powód ma wyłącznie obowiązek złożyć wniosek uproszczony o wydanie wyroku zaocznego. Wnioski uproszczone rozpoznają zazwyczaj pracownicy administracyjni sądu, a nie sędzia. W takich przypadkach pracownicy sądu sprawdzają, czy pozwany złożył potwierdzenie odbioru lub odpowiedź na pozew, czy terminy wyznaczone na złożenie tych pism upłynęły i czy powód przekazał sądowi wymagane dowody.

Jeżeli roszczenie dotyczy nieustalonej kwoty, powód ma obowiązek wystąpić do sądu z wnioskiem zwykłym. W takiej sytuacji wniosek rozpoznaje sędzia.

Sędzia ustala, czy konieczne jest przeprowadzenie rozprawy, a także jakich informacji powód będzie musiał dostarczyć sądowi, aby pomóc w ustaleniu wysokości kwoty pieniężnej, do której otrzymania jest uprawniony – np. jakiego rodzaju dowody powinny zostać przedstawione.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

W przypadku obydwu rodzajów roszczeń skorzystanie ze standardowego formularza pozwu jest obowiązkowe.

Jeżeli roszczenie dotyczy określonej kwoty, a sąd wszczęł postępowanie na podstawie wniesionego pozwu, sąd przekazuje powodowi formularz N205A – Zawiadomienie o wytoczeniu powództwa (dotyczącego określonej kwoty). Formularz ten zawiera sekcję, którą powód wypełnia i odsyła sądowi, aby wystąpić o wydanie wyroku zaocznego w przypadku, gdyby pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie. Formularz zawiera wytyczne ułatwiające jego wypełnienie.

Przed wypełnieniem formularza powód powinien zastanowić się nad preferowanym sposobem zwrotu należnej kwoty przez pozwanego. Powód może zażądać natychmiastowego zwrotu całości kwoty, ale może również zapewnić pozwanemu możliwość spłaty zadłużenia w ratach rozłożonych w czasie. Będzie to zależało od sytuacji, w jakiej znajduje się pozwany.

Jeżeli powód rozpoczął dochodzenie roszczenia za pośrednictwem strony internetowej [Money Claim Online](#), wniosek uproszczony o wydanie wyroku zaocznego można wnieść do sądu przez internet.

Jeżeli roszczenie dotyczy nieokreślonej kwoty, po wszczęciu postępowania sąd przekaże powodowi formularz N205B – Zawiadomienie o wytoczeniu powództwa (dotyczącego nieokreślonej kwoty). Formularz ten zawiera również sekcję, w której powód może zwrócić się do sądu o wydanie postanowienia stwierdzającego, że pozwany jest zobowiązany do uregulowania roszczenia. Sąd ustala wysokość kwoty, którą pozwany powinien zapłacić. Powód wnosi zatem do sądu o wydanie wyroku na kwotę ustaloną przez sąd (*entering judgment for an amount to be decided by the court*).

Wydanie wyroku zaocznego w niektórych rodzajach spraw wiąże się z koniecznością wystąpienia do sędziego z wnioskiem zwykłym w tym zakresie.

Dotyczy to m.in. spraw, w których pozew doręcza się pozwanemu w innej jurysdykcji, a także spraw, w których pozwanym jest państwo, Korona lub osoba bądź podmiot, przeciwko którym nie można wszczęć postępowania cywilnego. Złożenie wniosku zwykłego jest również konieczne w przypadku, gdy roszczenie jest skierowane przeciwko dziecku lub pacjentowi lub jest roszczeniem deliktowym wniesionym przez jednego z małżonków przeciwko współmałżonkowi. W takich sytuacjach należy skorzystać z [formularza N244 \(Zawiadomienie o złożeniu wniosku\)](#).

Wiele formularzy sądowych, w tym formularz N244, udostępniono na stronie internetowej [Ministerstwa Sprawiedliwości](#). Wszystkie formularze można uzyskać w dowolnym sądzie cywilnym w Anglii i Walii.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Podobnie jak ma to miejsce w przypadku wszystkich innych rodzajów spraw, nie ustanowiono wymogu zasięgnięcia porady prawnika ani korzystania z usług zastępstwa procesowego. Jeżeli jednak wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 5 000 funtów szterlingów, a zwłaszcza jeżeli sprawa ma szczególnie złożony charakter, zaleca się zasięgnięcie porady prawnika (*solicitor*). Dodatkowe informacje na temat tego, czy w danym przypadku zaleca się skorzystanie z usług zastępstwa procesowego, można znaleźć w zakładce „Wniesienie sprawy do sądu”.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Ponieważ wniosek uproszczony lub zwykły o wydanie wyroku zaocznego stanowi jeden z elementów zwykłego postępowania cywilnego w Anglii i Walii, powód ma obowiązek wszczęć postępowanie w trybie zwykłym – zob. zakładka „Wniesienie sprawy do sądu”. Co do zasady formularz pozwu musi zawierać dane szczegółowe stron, zwięzły opis roszczenia oraz, w miarę możliwości, oświadczenie dotyczące żądanej kwoty pieniężnej oraz określenie, czy kwota, którą powód spodziewa się odzyskać, mieści się w jednym z następujących przedziałów:

do 10 000 funtów;

od 10 000 do 25 000 funtów;

powyżej 25 000 funtów.

W pozwie dotyczącym szkody osobistej lub uszczerbku na zdrowiu powód powinien określić, czy spodziewa się odzyskać kwotę wynoszącą:

mniej niż 1 000 funtów;
więcej niż 1 000 funtów.

Jeżeli powód nie jest w stanie przedstawić wartości roszczenia w ujęciu ilościowym, powinien złożyć oświadczenie o następującej treści „Nie jestem w stanie określić kwoty, którą spodziewam się odzyskać”. Formularz zawiera wytyczne skierowane zarówno do powoda, jak i do pozwanego.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Oprócz pozwu powód powinien złożyć formularz żądania pozwu zawierający:

zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych;

oświadczenie (w stosownych przypadkach), że powód dochodzi określonego rodzaju odszkodowania;

szczegółowe informacje na temat ewentualnych żądanych odsetek;

informacje na temat wszelkich innych kwestii uznawanych za istotne w kontekście danego rodzaju roszczenia zgodnie z regulaminem sądu.

W przypadku gdy wyrok zaoczny mogą wydać pracownicy sądu, muszą upewnić się, że pozwanemu doręczono formularz żądania pozwu; że pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie; oraz że pozwany nie zaspokoił roszczenia.

Jeżeli wymogi te zostaną spełnione, pracownicy sądu wydadzą wyrok na korzyść powoda, z którego pozwany dowie się, jaką kwotę ma obowiązek zapłacić, w jakim terminie i na jaki adres należy przekazać środki pieniężne. Powodowi i pozwanemu doręcza się odpis wyroku.

Jeżeli – jak wskazano powyżej – sprawę rozpoznaje sędzia, ponieważ pozew dotyczy roszczenia o nieokreślonej kwocie, sędzia może postanowić o konieczności przeprowadzenia rozprawy lub przedstawienia dodatkowych dowodów. W takiej sytuacji mówi się o „wydawaniu instrukcji” (*giving directions*) przez sędziego. Po podjęciu decyzji przez sędziego powodowi i pozwanemu doręcza się stosowne postanowienie. Sędzia może albo skierować roszczenie do rozpoznania w trybie postępowania w sprawie drobnych roszczeń (*small claims*); albo zarządzić przeprowadzenie rozprawy służącej ustaleniu wartości roszczenia (*disposal hearing*).

W toku rozprawy służącej ustaleniu wartości roszczenia sędzia: pouczy strony, przekazując im szczegółowe informacje np. na temat potrzebnych pism i dowodów, które ułatwią mu dokonanie ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie kwoty roszczenia; albo ustali kwotę, którą pozwany ma obowiązek zapłacić, jeżeli sprawa nie jest skomplikowana i nie wymaga przeprowadzenia długotrwałej rozprawy.

To, które z tych rozwiązań zostanie zastosowane w sprawie, zależy od prawdopodobnej kwoty odszkodowania; tego, czy pozwany będzie skłonny zakwestionować kwotę odszkodowania; oraz tego, czy sędzia będzie miał poczucie, że dowody przedstawione w pismach dostępnych na rozprawie są wystarczające do dokonania ostatecznego rozstrzygnięcia w tej kwestii.

Sędzia zazwyczaj nie będzie zwoływał rozprawy służącej ustaleniu wartości roszczenia w celu dokonania ostatecznego rozstrzygnięcia w tej sprawie, chyba że wszelkie pisemne dowody przekazane sądowi doręczono pozwanemu co najmniej trzy dni przed wyznaczonym terminem rozprawy służącej ustaleniu wartości roszczenia.

Po zakończeniu rozprawy służącej ustaleniu wartości roszczenia pracownicy sądu formułują rozstrzygnięcie sędziego w postaci postanowienia. Powodowi i pozwanemu doręcza się odpis tego postanowienia.

Ponadto, jeżeli pozwany nie ma miejsca zamieszkania w Anglii lub Walii, sąd ustala na podstawie odpowiednich umów międzynarodowych itp., czy jest właściwy do rozpoznania pozwu i wydania rozstrzygnięcia w sprawie; czy żaden inny sąd nie ma właściwości wyłącznej; oraz czy pozew został należycie doręczony.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci wniosek uproszczony lub zwykły o wydanie wyroku zaocznego, jeżeli powód nie zastosuje się do regulaminu sądu. Na przykład jeżeli formularz żądania pozwu lub sposób jego doręczenia nie będą spełniały wymogów określonych w regulaminie postępowania cywilnego, sąd nie wyda wyroku zaocznego. Sąd może również odrzucić wniosek zwykły o wydanie wyroku zaocznego, jeżeli powód nie przedstawi niezbędnych dowodów, które sąd uzna za zadowalające (zob. powyżej). Jeżeli te wymogi proceduralne zostały spełnione, to, czy sąd zbada uzasadnienie pozwu przed wydaniem wyroku zaocznego, będzie zależało (jak wspomniano powyżej) od tego, czy roszczenie dotyczy określonej sumy pieniężnej, lub od tego, czy roszczenie należy do kategorii roszczeń, które można rozpoznać wyłącznie po wystąpieniu do sądu z wnioskiem zwykłym (zob. pkt 1.3).

1.5 Odwołanie

Sąd odmówi wydania wyroku zaocznego wyłącznie w przypadku, gdy powód nie wywiąże się z obowiązku wykazania w sposób zadowalający dla sądu, że zastosował się do obowiązujących procedur. Na postanowienie sądu w tym przedmiocie powodowi nie przysługuje zażalenie. Jeżeli sąd odmówi wydania wyroku zaocznego, powód może wytoczyć nowe powództwo, wnosząc nowy formularz pozwu przeciwko pozwanemu zgodnie z procedurami i wymogami przewidzianymi w regulaminie postępowania cywilnego.

Postanowienie zawierające treść wyroku zaocznego, który wydano bezpodstawnie, może zostać zmienione lub uchylone na wniosek pozwanego. Pozwany może dochodzić zmiany treści wyroku zaocznego (np. obniżenia kwoty roszczenia, jeżeli część długu została spłacona przed wydaniem wyroku) lub jego uchylenia (tj. unieważnienia).

Jeżeli powód ma powody, by przypuszczać, że formularza żądania pozwu nie doręczono pozwanemu przed wydaniem wyroku zaocznego, ma obowiązek wystąpić do sądu o uchylenie wyroku zaocznego wydanego na jego korzyść.

1.6 Sprzeciw

Procedurę umożliwiającą uzyskanie wyroku zaocznego można wszcząć wyłącznie w przypadku, gdy pozwany nie wnieś odpowiedzi na pozew lub nie uzna roszczenia w wyznaczonym terminie (zob. powyżej). Jeżeli pozwany wda się w spór, sprawa toczy się w trybie zwykłym przewidzianym dla roszczenia spornego.

Jeżeli pozwany chce uchylić lub zmienić wyrok zaoczny po jego wydaniu, ma obowiązek niezwłocznie wystąpić do sądu o uchylenie lub zmianę wyroku. Sąd może zmienić lub uchylić wyrok zaoczny, jeżeli uzna to za uzasadnione lub jeżeli stwierdzi, że pozwany ma realne szanse na wygranie sprawy.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany wnieś odpowiedź na pozew w wyznaczonym terminie, sprawa toczy się w trybie zwykłym przewidzianym dla roszczenia spornego, jak opisano w zakładce „Wniesienie sprawy do sądu”.

Ponieważ system wydawania wyroków zaocznych stanowi element zwykłego postępowania cywilnego, takie przeniesienie nie ma zastosowania w Anglii i Walii. Jeżeli jednak wyrok zaoczny zostanie uchylony po jego skutecznym zaskarżeniu, może wiązać się to z koniecznością ponownego wszczęcia postępowania w sprawie lub zapewnienia pozwanemu możliwości wniesienia odpowiedzi na pozew. Decyzję podejmuje sędzia w świetle okoliczności konkretnej sprawy.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Procedurę umożliwiającą uzyskanie wyroku zaocznego można wszcząć wyłącznie w przypadku, gdy pozwany nie wnieś odpowiedzi na pozew lub nie uzna roszczenia w wyznaczonym terminie. Tylko wówczas powód może wystąpić z wnioskiem uproszczonym lub zwykłym o wydanie wyroku zaocznego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wyrok zaoczny to rozstrzygnięcie, które powód może wykonać wobec pozwanego. Procedury niezbędne do uzyskania takiego wyroku opisano w pkt 1.3.4 powyżej.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Jak opisano powyżej, pozwany może wystąpić do sądu o zmianę lub uchylenie wyroku zaocznego (tj. o zmianę warunków określonych w tym wyroku lub o jego unieważnienie w całości). Tego rodzaju środek nie stanowi środka zaskarżenia jako takiego, ponieważ rozpoznaje go ten sam sąd, który rozpoznawałby pierwotną sprawę, gdyby pozwany wniósł odpowiedź na pozew. Sąd może zmienić lub uchylić wyrok zaoczny, jeżeli uzna, że przy jego wydawaniu doszło do nieprawidłowości proceduralnej, jeżeli stwierdzi, że pozwany ma realne szanse na wygranie sprawy, lub jeżeli uzna, że istnieją ku temu zasadne przesłanki.

Każda ze stron może zaskarżyć postanowienie o uchyleniu lub odmowie uchylenia wyroku zaocznego, z zastrzeżeniem uzyskania zgody sądu, który wydał postanowienie, albo sądu odwoławczego.

Powiązane strony

 [Ministerstwo Sprawiedliwości](#)

 [Adresy sądów](#)

Ostatnia aktualizacja: 17/08/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Irlandia Północna

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

W Irlandii Północnej nie przewidziano żadnego szczególnego postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty. Ustanowiono jednak procedurę, w ramach której powód może zwrócić się do sądu o wydanie „wyroku zaocznego”, jeżeli pozwany nie dopełni obowiązku zgłoszenia zamiaru wdania się w spór („procedura umożliwiająca wystąpienie o wydanie wyroku zaocznego”).

W przypadku roszczenia transgranicznego na terytorium UE można również skorzystać z europejskiego nakazu zapłaty lub europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń.

1.1 Zakres i postępowanie

Procedura umożliwiająca wystąpienie o wydanie wyroku zaocznego stanowi element standardowego postępowania przed sądem cywilnym w Irlandii Północnej.

W postępowaniu przed Wysokim Trybunałem (High Court), jeżeli powód wniósł pozew, pozwany ma obowiązek potwierdzić fakt otrzymania pozwu w terminie 14 dni od dnia doręczenia, chyba że pozwany zamieszkuje poza terytorium Irlandii Północnej, a termin na potwierdzenie faktu otrzymania pozwu jest uzależniony od miejsca zamieszkania pozwanego – stosowne informacje są zamieszczone na pierwszej stronie wezwania do stawienia się przed sądem. W postępowaniach przed sądem hrabstwa właściwym do rozpoznania spraw wszczętych za pomocą pisma zwanego *civil bill* i spraw o drobne roszczenia termin na potwierdzenie faktu otrzymania pozwu wynosi 21 dni. Jeżeli pozwany nie potwierdzi, że otrzymał pisma procesowe i że zamierza wdać się w spór, powód może zwrócić się o wydanie wyroku zaocznego, składając stosowne pisma w wyznaczonym sekretariacie sądu.

1.1.1 Jakie rodzaje roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

W Irlandii Północnej wyrok zaoczny może zostać wydany w odniesieniu do następujących rodzajach postępowań, choć w niektórych przypadkach będzie wiązało się to z koniecznością uzyskania zgody sądu:

postępowań dotyczących długu;

postępowań odszkodowawczych;

postępowań w przedmiocie przetrzymywania towaru;

postępowań dotyczących odzyskania gruntów.

W innych przypadkach do sądu należy złożyć wniosek o wydanie wyroku.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

W postępowaniach przed Wysokim Trybunałem nie wyznaczono górnego pułapu wartości przedmiotu sporu.

Sąd hrabstwa ma właściwość ogólną w zakresie rozpoznawania i rozstrzygania wszelkich powództw cywilnych, w których kwota roszczenia lub wartość ruchomości będących przedmiotem roszczenia nie przekracza 30 000 funtów szterlingów.

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń należy do właściwości sądu hrabstwa i wartość roszczeń rozpoznawanych w tym trybie nie może przekraczać 3 000 funtów szterlingów.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Procedura, w ramach której występuje się o wydanie wyroku zaocznego, stanowi element standardowego postępowania cywilnego. Nie ma ona autonomicznego charakteru. Skorzystanie z tej procedury jest fakultatywne w takim sensie, że w przypadku niewywiązania się przez pozwanego z obowiązku wniesienia odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie sąd nie wyda wyroku zaocznego z urzędu.

Aby doprowadzić do wydania wyroku zaocznego, powód musi złożyć wniosek uproszczony lub zwykły o wydanie wyroku zaocznego. Powód może również odstąpić od dochodzenia roszczenia.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Z zastrzeżeniem umów w sprawie uznawania i wykonywania wyroków zawartych między Zjednoczonym Królestwem a innymi państwami członkowskimi lub podobnych umów zawartych z innymi państwami zastosowanie postępowania jest możliwe, jeżeli pozwany zamieszkuje w innym państwie członkowskim lub w innym państwie.

Powód ma obowiązek upewnić się, że formularz pozwu został prawidłowo doręczony pozwanemu zgodnie z przepisami regulującymi kwestie związane z doręczaniem pism procesowych poza terytorium Irlandii Północnej.

Jeżeli pozwany nie wniesie odpowiedzi na pozew, powód ma obowiązek zwrócić się do sądu z wnioskiem o udzielenie zgody na wydanie wyroku zaocznego w trybie zwykłym.

1.2 Sąd właściwy

W Irlandii Północnej sądem właściwym do wydania wyroku zaocznego jest sąd, przed którym wszczęto postępowanie.

1.3 Wymogi formalne

Poza wymogami wymienionymi powyżej – tj. zastosowaniem prawidłowych procedur przez powoda przy wnoszeniu pozwu oraz niewniesieniem przez pozwanego odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie – aby sąd mógł wydać wyrok zaoczny, należy spełnić następujące wymogi formalne:

W postępowaniu przed Wysokim Trybunałem powód uprawniony do zwrócenia się o wydanie wyroku zaocznego z uwagi na niestawienie się pozwanego przed sądem lub niewniesienie przez niego odpowiedzi na pozew może uzyskać wyrok zaoczny, składając następujące pisma w odpowiednim sekretariacie Wysokiego Trybunału:

Niestawiennictwo

pismo wszczynające postępowanie (*writ*);

oświadczenie z mocą przysięgi o doręczeniu potwierdzające fakt doręczenia pozwu;

oświadczenie z mocą przysięgi o długu, jeżeli roszczenie dotyczy ustalonej kwoty;

w sprawach dotyczących praw własności do gruntów – zaświadczenie potwierdzające, że nieruchomość jest nieruchomością niemieszkalną.

Niewniesienie odpowiedzi na pozew

pismo wszczynające postępowanie (*writ*);

odpis oświadczenia o stawieniu się przed sądem (*memorandum of appearance*) doręczonego przez pozwanego;

oświadczenie z mocą przysięgi o długu, jeżeli roszczenie dotyczy ustalonej kwoty, lub odpis pozwu (*statement of claim*) złożonego przez powoda;

zaświadczenie potwierdzające, że nie doręczono odpowiedzi na pozew;

w sprawach dotyczących praw własności do gruntów – zaświadczenie potwierdzające, że nieruchomość jest nieruchomością niemieszkalną.

W postępowaniu przed sądem hrabstwa powód uprawniony do zwrócenia się o wydanie wyroku zaocznego z uwagi na niezgłoszenie przez pozwanego zamiaru wdania się w spór może uzyskać wyrok zaoczny, składając zbiór pism analogiczny do zbioru opisanego powyżej w sekretariacie sądu.

Do celów związanych z postępowaniem w sprawie drobnych roszczeń opracowano specjalny formularz zatytułowany „Wniosek o wydanie wyroku zaocznego”, który powód musi wypełnić i złożyć w odpowiednim sekretariacie sądu.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Wymagane formularze, z których należy korzystać przy wszczynaniu postępowania i na jego dalszych etapach, zawierają następujące regulaminy sądów:

regulamin Trybunału Sprawiedliwości Irlandii Północnej z 1980 r. [S.R. 1980 nr 346];

regulamin sądów hrabstw Irlandii Północnej z 1981 r. [S.R. 1981 nr 225].

Regulaminy te są dostępne na stronie internetowej [Służby Sądów i Trybunałów Irlandii Północnej](#).

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, choć zasadniczo zaleca się zasięgnąć porady prawnika (*solicitor*). Pracownicy sądów nie dysponują kwalifikacjami pozwalającymi im udzielać porad prawnych powodom ani pozwany.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Ponieważ wniosek o wydanie wyroku zaocznego składa się w toku postępowania przed sądem cywilnym w Irlandii Północnej, powód jest zobowiązany wszcząć postępowanie w zwykłym trybie i uwzględnić ośnoję pozwu w pismach wszczynających postępowanie. We wniosku o wydanie wyroku zaocznego należy wskazać przyczynę wystąpienia z takim wnioskiem.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Wśród dokumentów przekazywanych sądowi przy składaniu wniosku o wydanie wyroku zaocznego uwzględnia się dowody pisemne na poparcie roszczenia.

1.4 Odrzucenie pozwu

Jeżeli powód wniesie przeciwko pozwanemu pozew, przy czym kwota roszczenia będącego przedmiotem tego pozwu ma zostać ustalona przez sąd, a pozwany nie zgłosił zamiaru wdania się w spór, powód może zwrócić się o wydanie wyroku stwierdzającego, że kwota roszczenia ma zostać oszacowana przez sąd. W takich przypadkach kwotę roszczenia ustala sędzia. Sędzia może wskazać należną kwotę lub może uznać, że powód nie jest uprawniony do dochodzenia żadnych kwot na podstawie roszczenia.

Wydanie wyroku zaocznego w innych rodzajach spraw wiąże się z koniecznością wystąpienia do sędziego z wnioskiem w tym zakresie. Dotyczy to m.in. spraw, w których pozew doręcza się pozwanemu w innej jurysdykcji, a także spraw, w których pozwanym jest państwo, Korona lub osoba bądź podmiot, przeciwko którym nie można wszcząć postępowania cywilnego.

Złożenie wniosku zwykłego jest również konieczne w przypadku, gdy roszczenie jest skierowane przeciwko dziecku lub pacjentowi lub jest roszczeniem deliktowym wniesionym przez jednego z małżonków przeciwko współmałżonkowi.

1.5 Odwołanie

Pozwany może dochodzić zmiany treści wyroku zaocznego (np. obniżenia kwoty roszczenia, jeżeli część długu została spłacona przed wydaniem wyroku) lub jego uchylenia (tj. unieważnienia).

Jeżeli powód ma podstawy, by przypuszczać, że formularza żądania pozwu nie doręczono pozwanemu przed wydaniem wyroku zaocznego, ma obowiązek wystąpić do sądu o uchylenie wyroku zaocznego wydanego na jego korzyść.

1.6 Sprzeciw

Jeżeli pozwany chce uchylić lub zmienić wyrok zaoczny po jego wydaniu, ma obowiązek niezwłocznie wystąpić do sądu o uchylenie lub zmianę wyroku.

Sąd może zmienić lub uchylić wyrok zaoczny, jeżeli uzna to za uzasadnione lub jeżeli stwierdzi, że pozwany ma realne szanse na wygranie sprawy.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany wniesie odpowiedź na pozew w wyznaczonym terminie, sprawa toczy się w trybie zwykłym przewidzianym dla roszczenia spornego.

Jeżeli jednak wyrok zaoczny zostanie uchylony po jego skutecznym zaskarżeniu, może wiązać się to z koniecznością ponownego wszczęcia postępowania w sprawie lub zapewnienia pozwanemu możliwości wniesienia odpowiedzi na pozew. Decyzję podejmuje sędzia w świetle okoliczności konkretnej sprawy.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Procedurę umożliwiającą uzyskanie wyroku zaocznego można wszcząć wyłącznie w przypadku, gdy pozwany nie wniesie odpowiedzi na pozew lub nie uzna roszczenia w wyznaczonym terminie. Tylko wówczas powód może wystąpić z wnioskiem uproszczonym lub zwykłym o wydanie wyroku zaocznego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wyrok zaoczny to rozstrzygnięcie, które powód może wykonać wobec pozwanego. Procedury niezbędne do uzyskania takiego wyroku opisano w pkt 1.3 powyżej.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Jak opisano powyżej, pozwany może wystąpić do sądu o zmianę lub uchylenie wyroku zaocznego (tj. o zmianę warunków określonych w tym wyroku lub o jego unieważnienie w całości).

Sąd może zmienić lub uchylić wyrok zaoczny, jeżeli uzna, że przy jego wydawaniu doszło do nieprawidłowości proceduralnej, jeżeli stwierdzi, że pozwany ma realne szanse na wygranie sprawy, lub jeżeli uzna, że istnieją ku temu zasadne przesłanki.

Powiązane strony

Dodatkowe informacje na temat obowiązujących procedur można znaleźć na [stronie internetowej Służby Sądów i Trybunałów Irlandii Północnej](#).

Pomoc dla niepełnosprawnych stron postępowania

W niektórych sekretariatach sądów można skorzystać z pomocy urzędników specjalizujących się w kwestiach związanych z obsługą klienta. Jeżeli wspomniani urzędnicy nie będą w stanie pomóc, niepełnosprawna strona postępowania może skontaktować się z zespołem Służby Sądów i Trybunałów Irlandii Północnej, dzwoniąc pod numer telefonu: +44 300 200 7812.

Ostatnia aktualizacja: 13/08/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

Europejski nakaz zapłaty - Szkocja

1 Istnienie postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty

Wszystkie pozwy rozpoznaje się w ramach procedury, w której pozwanemu zapewnia się możliwość przekazania odpowiedzi na pozew. Jeżeli pozwany nie przekazał odpowiedzi na pozew lub nie zakwestionował pozwu, wezwanie go do stawienia się przed sądem nie jest konieczne – w takim przypadku można wydać wyrok zaoczny, co skutkuje zasadniczo przeprowadzeniem postępowania uproszczonego stosowanego w odniesieniu do roszczeń bezspornych.

1.1 Zakres i postępowanie

Z takiej procedury można skorzystać w postępowaniu uproszczonym, postępowaniu w trybie przyspieszonym i postępowaniu zwykłym przed *sheriff court* oraz w postępowaniu zwykłym przed Court of Session wszczynanym na podstawie wezwania do stawienia się przed sądem (*summons*).

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Postępowanie uproszczone przeprowadza się w sprawach dotyczących roszczeń pieniężnych do kwoty 5 000 funtów szterlingów.

Postępowanie w trybie przyspieszonym przeprowadza się w sprawach dotyczących niektórych rodzajów roszczeń pieniężnych do kwoty 5 000 funtów szterlingów, tj. w sprawach dotyczących szkody na osobie. Postępowanie uproszczone zastąpiło postępowanie w trybie przyspieszonym, ale wyłącznie w sprawach dotyczących powództw o wykonanie zobowiązania do zapłaty, powództw o wydanie ruchomości lub powództw o przywrócenie posiadania ruchomości bądź powództw, w ramach których na stronę nakłada się obowiązek dokonania konkretnej czynności.

Roszczenia opiewające na kwotę powyżej 5 000 funtów szterlingów rozpoznaje się w toku postępowania zwykłego.

Roszczenia opiewające na kwotę powyżej 100 000 funtów szterlingów rozpoznaje Court of Session.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Postępowanie uproszczone – pułap 5 000 funtów szterlingów.

Postępowanie w trybie przyspieszonym – pułap 5 000 funtów szterlingów.

Postępowanie zwykłe przed *sheriff court* i Court of Session – brak pułapu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Każde z postępowań przed *sheriff court* – tj. postępowanie uproszczone, postępowanie w trybie przyspieszonym i postępowanie zwykłe – prowadzi się zgodnie z odrębnymi procedurami, do których obowiązkowo należy się stosować. Ponadto w sprawach rozpoznawanych przed Court of Session stosuje się odrębną procedurę dotyczącą postępowania zwykłego, w toku którego wystosowuje się wezwania do stawienia się przed sądem. Sąd ten jest właściwy do rozpoznania wyłącznie tych spraw, w których wartość przedmiotu sporu przekracza 100 000 funtów szterlingów.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Tak.

Postępowanie uproszczone – jeżeli pozwany ma miejsce zamieszkania/siedziby w innym umawiającym się państwie, sędzia (*sheriff*) nie wyda orzeczenia w sprawie, dopóki nie upewni się, że pozwany otrzymał formularz pozwu w terminie umożliwiającym mu złożenie odpowiedzi na pozew lub że podjęto wszystkie konieczne kroki, aby zapewnić takie doręczenie.

Postępowanie w trybie przyspieszonym – jeżeli pozwany ma miejsce zamieszkania/siedziby w innym umawiającym się państwie, sędzia nie wyda postanowienia w sprawie, dopóki nie upewni się, że pozwany otrzymał wezwanie do stawienia się przed sądem w terminie umożliwiającym mu przygotowanie się do wdania się w spór lub że podjęto wszystkie konieczne kroki, aby zapewnić takie doręczenie.

Postępowanie zwykłe – w rozporządzeniu Bruksela I ustanowiono przepisy dotyczące jurysdykcji, których sądy Zjednoczonego Królestwa są zobowiązane przestrzegać w postępowaniach, w których pozwany ma miejsce zamieszkania/siedziby w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

1.2 Sąd właściwy

Pisma wszczynające postępowanie w trybie przyspieszonym i postępowanie uproszczone należy wnieść do *sheriff court*. O ile nie stwierdzono innych podstaw ustalenia właściwości, pisma należy wnieść do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania pozwanego.

Pozew o wszczęcie postępowania zwykłego można zazwyczaj wnieść do *sheriff court* albo do Court of Session. Właściwość miejscowa Court of Session obejmuje terytorium całej Szkocji. W przypadku postępowania przed *sheriff court* pozwy należy również wnieść do sądu właściwego dla miejsca zamieszkania pozwanego, o ile nie stwierdzono innych podstaw ustalenia właściwości.

Przebieg wszystkich stosownych procedur regulują odrębne regulaminy sądów, z którymi można zapoznać się na stronie internetowej [Szkockiej Służby Sądów i Trybunałów](#).

1.3 Wymogi formalne

Postępowanie uproszczone – postępowanie to wszczyna się przez wniesienie formularza pozwu (formularz 3A) zawierającego oświadczenie służące zapewnieniu należytego powiadomienia pozwanego o wniesieniu pozwu, szczegółowe informacje o podstawie roszczenia oraz szczegółowe informacje na temat towarów itp., jeżeli roszczenie jest związane z dostawą towarów.

Postępowanie w trybie przyspieszonym – postępowanie to wszczyna się przez wydanie wezwania do stawienia się przed sądem (formularz 1) zawierającego oświadczenie służące zapewnieniu należytego powiadomienia pozwanego o wniesieniu pozwu, szczegółowe informacje o podstawie roszczenia oraz szczegółowe informacje na temat towarów itp., jeżeli roszczenie jest związane z dostawą towarów.

Postępowanie zwykłe przed *sheriff court* – postępowanie to wszczyna się poprzez wniesienie pozwu (*initial writ*) sporządzonego zgodnie z formularzem G1. Pozew zawiera uzasadnienie obejmujące:

- a) przesłanki wskazujące na właściwość określonego sądu oraz
- b) okoliczności faktyczne, na których opiera się właściwość określonego sądu.

Postępowanie zwykłe przed Court of Session – postępowanie to wszczyna się przez wydanie wezwania do stawienia się przed sądem, którego opis i formę regulują przepisy [regulaminu Court of Session](#).

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

Tak, w przypadku postępowania uproszczonego należy wypełnić formularz 3A, a w przypadku postępowania w trybie przyspieszonym – formularz 1. Jeżeli chodzi o postępowanie zwykłe, powództwo wszczyna się, wnosząc pozew do *sheriff court* lub wezwanie do stawienia się przed sądem do Court of Session.

Formularze tych pism sądowych są dostępne na stronie internetowej [Szkockiej Służby Sądów i Trybunałów](#), w sekcji poświęconej regulaminom dotyczącym poszczególnych rodzajów postępowań.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Nie, strona może wnieść pozew samodzielnie, ale w przypadku postępowania zwykłego zaleca się skorzystanie z usług prawnika (*solicitor*), ponieważ procedura jest stosunkowo skomplikowana.

Strona postępowania występująca przed sądem samodzielnie, tj. osoba, która nie jest reprezentowana przez prawnika (*solicitor*), może zwrócić się do sądu z wnioskiem o zapewnienie jej możliwości skorzystania z pomocy osoby trzeciej w toku postępowania przed sądem cywilnym – taką osobę określa się mianem „pełnomocnika niezawodowego” (*lay representative*). Dodatkowe informacje na temat pełnomocników niezawodowych można znaleźć na stronie internetowej [Szkockiej Służby Sądów i Trybunałów](#).

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Pozew powinien zawierać szczegółowe informacje na temat roszczenia, w tym stosowne daty. Im bardziej złożone roszczenie i na im większą kwotę opiewa, tym istotniejsze jest jego odpowiednie opisanie.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Nie.

1.4 Odrzucenie pozwu

Na podstawie treści pozwu sąd ustala, czy dług jest wymagalny. Pozew może zostać odrzucony z uwagi na niekompletność złożonych formularzy, niewystarczające uzasadnienie występowania przesłanek uzasadniających właściwość lub wytoczenie powództwa przed niewłaściwy sąd.

1.5 Odwołanie

Czy powód może wnieść zażalenie na postanowienie o odmowie wydania wyroku zaocznego? Tak.

Postępowanie zwykłe – zażalenie można wnieść do Court of Session lub do lokalnego sądu apelacyjnego (*Sheriff Appeal Court*).

Postępowanie w trybie przyspieszonym – zażalenie do *Sheriff Appeal Court*.

Postępowanie uproszczone – zażalenie do *Sheriff Appeal Court*.

W sprawach rozpoznawanych przed Court of Session procedurę zaskarżenia określa się mianem procedury „ponownego rozpoznania”.

1.6 Sprzeciw

Postępowanie w trybie przyspieszonym – pozwany ma 21 dni na wypełnienie formularza odpowiedzi na pozew zawierającego oświadczenie służące zapewnieniu należytego powiadomienia powoda o złożeniu odpowiedzi.

Postępowanie uproszczone – pozwany jest zobowiązany przekazać sądowi wypełniony formularz odpowiedzi na pozew 4A przed upływem ostatniego dnia terminu na jej przekazanie, w którym wskaże, czy kwestionuje całość roszczenia, czy też tylko jego część (np. wysokość kwoty, jaką pozwany powinien zapłacić na rzecz powoda). Pozwany jest zobowiązany do przekazania sądowi odpowiedzi w terminie wskazanym w harmonogramie doręczonym mu wraz z formularzem pozwu.

Postępowanie zwykłe przed *sheriff court* – pozwany ma 21 dni na wypełnienie zawiadomienia o zamiarze zakwestionowania roszczenia zawartego w formularzu 07 i przesłanie odpisu tego formularza powodowi. W formularzu 07 wskazuje się ostatni dzień terminu na przekazanie *sheriff court* zawiadomienia o zamiarze zakwestionowania roszczenia.

Jeżeli pozwany chce zakwestionować pozew w postępowaniu przed Court of Session, musi powiadomić o zamiarze skorzystania z prawa do obrony procesowej przez sporządzenie stosownej adnotacji na wezwaniu w terminie trzech dni od dnia otrzymania powiadomienia o postępowaniu. Sprawa nie zostanie rozpoznana do momentu upływu terminu na powiadomienie pozwanego. W normalnych warunkach termin ten wynosi 21 dni.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Postępowanie uproszczone – w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania odpowiedzi na pozew sędzia wydaje pisemne postanowienie, którym może:

- a) zalecić stronom skorzystanie z alternatywnych metod rozwiązywania sporów;
- b) zorganizować dyskusję w przedmiocie zarządzania sprawą;
- c) zwołać rozprawę;
- d) jeżeli sędzia uważa, że sprawę można rozpoznać bez zwoływania rozprawy, powinien zamieścić stosowną uwagę na ten temat w postanowieniu;
- e) skorzystać z przysługujących mu uprawnień do oddalenia pozwu lub rozpoznania sprawy w trybie przewidzianym w zasadach 1.8 ust. 11, 12 i 13.

Postępowanie w trybie przyspieszonym – strony stawiają się na pierwszej rozprawie, w toku której sędzia podejmuje próbę wynegocjowania ugody.

Postępowanie zwykłe, zarówno przed *sheriff court*, jak i przed Court of Session – jego wszczęcie wymaga złożenia odpowiedzi na pozew; następnie sprawę toczy się zgodnie z przepisami dotyczącymi roszczeń spornych, o ile strony nie zawarły wcześniej ugody – postępowanie kończy się przedstawieniem dowodów na poparcie okoliczności faktycznych przywołanych w sporze między stronami.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

W postępowaniu w trybie przyspieszonym i postępowaniu zwykłym prowadzonym zarówno przed *sheriff court*, jak i przed Court of Session powód może złożyć ugodę zawartą w obecności prawników lub wniosek o wydanie postanowienia.

W postępowaniu uproszczonym powód może złożyć pozew.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Powód jest zobowiązany złożyć ugodę zawartą w obecności prawników lub wniosek o wydanie postanowienia (lub pozwu), a sędzia może wydać postanowienie lub inne stosowne orzeczenie zgodne z treścią tej ugody (lub pozwu).

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Pomimo wydania postanowienia (lub innego orzeczenia) przez sędziego pozwany może nadal zwrócić się do sądu o uchylenie tego postanowienia (lub innego orzeczenia).

Powiązane strony

Strona internetowa [Szkockiej Służby Sądów i Trybunałów](#) zawiera informacje na temat regulaminu postępowania zwykłego, postępowania w trybie przyspieszonym i postępowania uproszczonego.

Ostatnia aktualizacja: 17/08/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

W Gibraltarze nie przewidziano szczególnego postępowania w sprawie wydania nakazu zapłaty. Ustanowiono jednak równoważną procedurę umożliwiającą powodowi uzyskanie wyroku zaocznego.

1.1 Zakres i postępowanie

Procedura umożliwiająca uzyskanie wyroku zaocznego stanowi element zwykłego postępowania sądowego w sprawie cywilnej w Gibraltarze. Po wniesieniu pozwu przez powoda pozwany powinien wnieść odpowiedź w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o złożeniu formularza pozwu. Jeżeli pozwany nie wnieśli odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie, powód może wystąpić do sądu o wydanie wyroku zaocznego (tj. nałożenie na pozwanego obowiązku uiszczenia żądanej kwoty z uwagi na niewniesienie odpowiedzi). Powód powinien wystąpić ze stosownym wnioskiem do sądu jak najszybciej po upływie wspomnianego terminu 14 dni. Dopóki sąd nie otrzyma wniosku o wydanie wyroku zaocznego, pozwany może nadal wnieść odpowiedź na pozew. Jeżeli odpowiedź pozwanego na pozew wpłynie do sądu wcześniej niż wniosek powoda o wydanie wyroku zaocznego, odpowiedź na pozew będzie miała pierwszeństwo, nawet jeżeli wniesiono ją po upływie terminu.

Jeżeli powód nie wystąpi z wnioskiem o wydanie wyroku zaocznego w ciągu sześciu miesięcy od dnia upływu terminu na wniesienie odpowiedzi na pozew, postępowanie zostanie zawieszono i jedyną czynnością, jakiej powód będzie mógł dokonać w takiej sytuacji, będzie wystąpienie do sędziego z wnioskiem o uchylenie postanowienia o zawieszeniu postępowania.

1.1.1 Jakiego rodzaju roszczeń są kwalifikowalne (np. tylko roszczenia pieniężne, tylko roszczenia wynikające ze zobowiązań umownych itp.)?

Wyrok zaoczny może zostać wydany w niemal wszystkich rodzajach postępowań toczących się przed sądami cywilnymi w Gibraltarze. Możliwość wydania takiego wyroku nie ogranicza się wyłącznie do spraw dotyczących roszczeń pieniężnych i roszczeń wynikających z zobowiązań umownych. O ile w regulaminie sądu (zwanym również regulaminem postępowania cywilnego) nie wykluczono wyraźnie takiej możliwości, powód może wystąpić o wydanie wyroku zaocznego w dowolnym postępowaniu cywilnym toczącym się w Gibraltarze.

Aby uzyskać wyrok zaoczny, powód musi również przedstawić dowody potwierdzające, że spełni obowiązujące wymogi proceduralne, a także dowody świadczące o tym, że pozwany uchybił tym wymogom.

W wyjątkowych przypadkach zgodnie z częścią 8 regulaminu postępowania cywilnego dopuszcza się możliwość zastosowania alternatywnej procedury w sprawach, w których powód zwraca się do sądu o rozstrzygnięcie kwestii, która prawdopodobnie nie będzie przedmiotem sporu co do okoliczności faktycznych, lub jeżeli taka procedura jest dopuszczalna w określonym postępowaniu. W takich przypadkach wydanie wyroku zaocznego nie jest możliwe.

1.1.2 Czy istnieje górny pułap wartości roszczenia (wartości przedmiotu sporu)?

Nie wyznaczono górnego pułapu wartości przedmiotu sporu.

1.1.3 Czy skorzystanie z postępowania jest fakultatywne czy obligatoryjne?

Jak wspomniano powyżej, procedura umożliwiająca wydanie wyroku zaocznego stanowi element zwykłego postępowania cywilnego. W odróżnieniu od wielu innych państw członkowskich w Gibraltarze procedura ta nie ma charakteru odrębnego. Skorzystanie z tej procedury jest fakultatywne w takim sensie, że w przypadku niewywiązania się przez pozwanego z obowiązku wniesienia odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie sąd nie wyda wyroku zaocznego z urzędu. Termin ten jest wyraźnie wskazany w formularzu pozwu, który doręcza się pozwanemu. Aby uzyskać wyrok zaoczny, powód musi wystąpić z wnioskiem uproszczonym lub zwykłym o wydanie wyroku zaocznego. Ewentualnie powód może odstąpić od dochodzenia roszczenia.

1.1.4 Czy możliwe jest zastosowanie postępowania, jeżeli pozwany mieszka w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?

Z zastrzeżeniem umów o uznawaniu i wykonywaniu wyroków zawartych między państwami członkowskimi (np. rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych) lub podobnych umów zawartych z państwami trzecimi zastosowanie postępowania jest możliwe, jeżeli pozwany zamieszkuje w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim. Powód ma obowiązek upewnić się, że formularz pozwu został prawidłowo doręczony pozwanemu zgodnie z przepisami regulującymi kwestie związane z doręczaniem pism procesowych poza terytorium Gibraltaru (np. rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych). Jeżeli pozwany nie wnieśli odpowiedzi na pozew, powód ma obowiązek zwrócić się do sądu z wnioskiem o wydanie wyroku zaocznego w trybie zwykłym.

1.2 Sąd właściwy

Sądem właściwym jest Sąd Najwyższy (Supreme Court) Gibraltaru – jego poszczególne wydziały. Jednym z nich jest Wydział Drobnych Roszczeń, który rozpoznaje roszczenia o wartości nieprzekraczającej 10 000 funtów szterlingów.

1.3 Wymogi formalne

Poza wymogami wymienionymi powyżej – tj. zastosowaniem prawidłowych procedur przez powoda przy wnoszeniu pozwu oraz niewniesieniem przez pozwanego odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie – wymogi formalne, które należy spełnić, aby sąd mógł wydać wyrok zaoczny, zależą od rodzaju roszczenia.

Ogólnie rzecz biorąc, jeżeli roszczenie dotyczy określonej sumy pieniężnej, powód ma wyłącznie obowiązek złożyć wniosek uproszczony o wydanie wyroku zaocznego. Tego rodzaju żądania rozpoznaje zazwyczaj sekretarz sądu, a nie sędzia. W takich przypadkach pracownicy sądu sprawdzają, czy pozwany złożył potwierdzenie odbioru lub odpowiedź na pozew, czy terminy wyznaczone na złożenie tych pism upłynęły i czy powód przekazał sądowi wymagane dowody.

Jeżeli roszczenie dotyczy nieustalonej kwoty, powód ma obowiązek wystąpić do sądu z wnioskiem zwykłym. W takiej sytuacji wniosek rozpoznaje sędzia. Sędzia ustala, czy konieczne jest przeprowadzenie rozprawy, a także jakich informacji powód będzie musiał dostarczyć sądowi, aby pomóc w ustaleniu wysokości kwoty pieniężnej, do której otrzymania jest uprawniony – np. jakiego rodzaju dowody powinny zostać przedstawione.

1.3.1 Czy skorzystanie ze standardowego formularza jest obowiązkowe? (Jeżeli tak, gdzie można pobrać taki formularz?)

W przypadku obydwu rodzajów roszczeń skorzystanie ze standardowego formularza pozwu jest obowiązkowe.

Jeżeli roszczenie dotyczy określonej kwoty, a sąd wszczęł postępowanie na podstawie wniesionego pozwu, sąd przekazuje powodowi formularz N205A – Zawiadomienie o wytoczeniu powództwa (dotyczącego określonej kwoty). Formularz ten zawiera sekcję, którą powód wypełnia i odsyła sądowi, aby wystąpić o wydanie wyroku zaocznego w przypadku, gdyby pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie. Formularz zawiera wytyczne ułatwiające jego wypełnienie.

Przed wypełnieniem formularza powód powinien zastanowić się nad preferowanym sposobem zwrotu należnej kwoty przez pozwanego. Powód może zażądać natychmiastowego zwrotu całości kwoty, ale może również zapewnić pozwanemu możliwość spłaty zadłużenia w ratach rozłożonych w czasie. Będzie to zależało od sytuacji, w jakiej znajduje się pozwany.

Jeżeli roszczenie dotyczy nieokreślonej kwoty, po wszczęciu postępowania sąd przekaze powodowi formularz N205B – Zawiadomienie o wytoczeniu powództwa (dotyczącego nieokreślonej kwoty). Formularz ten zawiera również sekcję, w której powód może zwrócić się do sądu o wydanie postanowienia stwierdzającego, że pozwany jest zobowiązany do uregulowania roszczenia. Sąd ustala wysokość kwoty, którą pozwany powinien zapłacić. Powód wnosi zatem do sądu o wydanie wyroku na kwotę ustaloną przez sąd (*entering judgment for an amount to be decided by the court*).

Wydanie wyroku zaocznego w niektórych rodzajach spraw wiąże się z koniecznością wystąpienia do sędziego z wnioskiem zwykłym w tym zakresie.

Dotyczy to m.in. spraw, w których pozew doręcza się pozwanemu w innej jurysdykcji, a także spraw, w których pozwanym jest państwo, Korona lub osoba

bądź podmiot, przeciwko którym nie można wszcząć postępowania cywilnego. Złożenie wniosku zwykłego jest również konieczne w przypadku, gdy roszczenie jest skierowane przeciwko dziecku lub pacjentowi lub jest roszczeniem deliktowym wniesionym przez jednego z małżonków przeciwko współmałżonkowi. W takich sytuacjach należy skorzystać z formularza N244 (Zawiadomienie o złożeniu wniosku).

Aby uzyskać dodatkowe informacje oraz otrzymać kopie stosownych formularzy, należy skontaktować się z sekretariatem Sądu Najwyższego zlokalizowanym pod adresem 277 Main Street, Gibraltar, numer telefonu (+350) 200 75608.

1.3.2 Czy istnieje przymus adwokacki?

Podobnie jak ma to miejsce w przypadku wszystkich innych rodzajów spraw, nie ustanowiono wymogu zasięgnięcia porady prawnika ani korzystania z usług zastępstwa procesowego. Jeżeli jednak wartość przedmiotu sporu przekracza kwotę 10 000 funtów szterlingów, a zwłaszcza jeżeli sprawa ma szczególnie złożony charakter, zaleca się zasięgnąć porady prawnika (*solicitor*). Dodatkowe informacje na temat tego, czy w danym przypadku zaleca się skorzystanie z usług zastępstwa procesowego, można znaleźć w zakładce „Wniesienie sprawy do sądu”.

1.3.3 Jak bardzo szczegółowo należy opisać roszczenie?

Ponieważ wniosek uproszczony lub zwykły o wydanie wyroku zaocznego stanowi jeden z elementów zwykłego postępowania cywilnego w Gibraltarze, powód ma obowiązek wszcząć postępowanie w trybie zwykłym – zob. zakładka [Tryb postępowania](#). Co do zasady formularz pozwu musi zawierać dane szczegółowe stron, zwięzły opis roszczenia oraz, w miarę możliwości, oświadczenie dotyczące żądanej kwoty pieniężnej oraz określenie, czy kwota, którą powód spodziewa się odzyskać, mieści się w jednym z następujących przedziałów:

do 10 000 funtów;

od 10 000 do 15 000 funtów;

powyżej 15 000 funtów.

W pozwie dotyczącym szkody osobistej lub uszczerbku na zdrowiu powód powinien określić, czy spodziewa się odzyskać kwotę wynoszącą:

mniej niż 1 000 funtów;

więcej niż 1 000 funtów.

Jeżeli powód nie jest w stanie przedstawić wartości roszczenia w ujęciu ilościowym, powinien złożyć oświadczenie o następującej treści „Nie jestem w stanie określić kwoty, którą spodziewam się odzyskać”. Formularz pozwu zawiera wytyczne skierowane zarówno do powoda, jak i do pozwanego.

1.3.4 Czy konieczne jest przedstawienie dowodów pisemnych dotyczących danego roszczenia? Jeżeli tak, jakie dokumenty są dopuszczalne jako dowody?

Oprócz pozwu powód powinien złożyć formularz żądania pozwu zawierający:

zwięzłe przedstawienie okoliczności faktycznych;

oświadczenie (w stosownych przypadkach), że powód dochodzi określonego rodzaju odszkodowania;

szczególne informacje na temat ewentualnych żądanych odsetek;

informacje na temat wszelkich innych kwestii uznawanych za istotne w kontekście danego rodzaju roszczenia zgodnie z regulaminem sądu.

W przypadku gdy wyrok zaoczny mogą wydać pracownicy sądu, muszą upewnić się, że pozwanemu doręczono formularz żądania pozwu; że pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie; oraz że pozwany nie zaspokoił roszczenia.

Jeżeli wymogi te są spełnione, pracownicy sądu wydają wyrok na korzyść powoda, z którego pozwany dowiaduje się, jaką kwotę ma obowiązek zapłacić, oraz w jakim terminie i na jaki adres należy przekazać środki pieniężne. Powodowi i pozwanemu doręcza się odpis wyroku.

Jeżeli – jak wskazano powyżej – sprawę rozpoznaje sędzia, ponieważ pozew dotyczy roszczenia o nieokreślonej kwocie, sędzia może postanowić o konieczności przeprowadzenia rozprawy lub przedstawienia dodatkowych dowodów. W takiej sytuacji mówi się o „wydawaniu instrukcji” (*giving directions*) przez sędziego. Po podjęciu decyzji przez sędziego powodowi i pozwanemu doręcza się stosowne postanowienie. Sędzia może albo skierować roszczenie do rozpoznania w trybie postępowania w sprawie drobnych roszczeń (*small claims*); albo zarządzić przeprowadzenie rozprawy służącej ustaleniu wartości roszczenia (*disposal hearing*).

W toku rozprawy służącej ustaleniu wartości roszczenia sędzia: pouczy strony, przekazując im szczegółowe informacje np. na temat potrzebnych pism i dowodów, które ułatwią mu dokonanie ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie kwoty roszczenia; albo ustali kwotę, którą pozwany ma obowiązek zapłacić, jeżeli sprawa nie jest skomplikowana i nie wymaga przeprowadzenia długotrwałej rozprawy.

To, które z tych rozwiązań zostanie zastosowane w sprawie, zależy od prawdopodobnej kwoty odszkodowania; tego, czy pozwany będzie skłonny zakwestionować kwotę odszkodowania; oraz tego, czy sędzia będzie miał poczucie, że dowody przedstawione w pismach dostępnych na rozprawie są wystarczające do dokonania ostatecznego rozstrzygnięcia w tej kwestii.

Sędzia zazwyczaj nie będzie zwoływał rozprawy służącej ustaleniu wartości roszczenia w celu dokonania ostatecznego rozstrzygnięcia w tej sprawie, chyba że wszelkie pisemne dowody przekazane sądowi doręczono pozwanemu co najmniej trzy dni przed wyznaczonym terminem rozprawy służącej ustaleniu wartości roszczenia.

Po zakończeniu rozprawy służącej ustaleniu wartości roszczenia pracownicy sądu formułują rozstrzygnięcie sędziego w postaci postanowienia. Powodowi i pozwanemu doręcza się odpis tego postanowienia.

Ponadto, jeżeli pozwany nie ma miejsca zamieszkania w Gibraltarze, sąd ustala na podstawie odpowiednich umów międzynarodowych itp., czy jest właściwy do rozpoznania pozwu i wydania rozstrzygnięcia w sprawie; czy żaden inny sąd nie ma właściwości wyłącznej; oraz czy pozew został należycie doręczony.

1.4 Odrzucenie pozwu

Sąd odrzuci wniosek uproszczony lub zwykły o wydanie wyroku zaocznego, jeżeli powód nie zastosuje się do regulaminu sądu. Na przykład jeżeli formularz żądania pozwu lub sposób jego doręczenia nie będą spełniały wymogów określonych w regulaminie postępowania cywilnego, sąd nie wyda wyroku zaocznego. Sąd może również odrzucić wniosek zwykły o wydanie wyroku zaocznego, jeżeli powód nie przedstawi niezbędnych dowodów, które sąd uzna za zadowalające (zob. powyżej). Jeżeli te wymogi proceduralne zostały spełnione, to, czy sąd zbada uzasadnienie pozwu przed wydaniem wyroku zaocznego, będzie zależało (jak wspomniano powyżej) od tego, czy roszczenie dotyczy określonej sumy pieniężnej, lub od tego, czy roszczenie należy do kategorii roszczeń, które można rozpoznać wyłącznie po wystąpieniu do sądu z wnioskiem zwykłym (zob. pkt 1.3).

1.5 Odwołanie

Sąd odmówi wydania wyroku zaocznego wyłącznie w przypadku, gdy powód nie wywiąże się z obowiązku wykazania w sposób zadowalający dla sądu, że zastosował się do obowiązujących procedur. Na postanowienie sądu w tym przedmiocie powodowi nie przysługuje zażalenie. Jeżeli sąd odmówi wydania wyroku zaocznego, powód może wytoczyć nowe powództwo, wnosząc nowy formularz pozwu przeciwko pozwanemu zgodnie z procedurami i wymogami przewidzianymi w regulaminie postępowania cywilnego.

Postanowienie zawierające treść wyroku zaocznego, który wydano bezpodstawnie, może zostać zmienione lub uchylone na wniosek pozwanego. Pozwany może dochodzić zmiany treści wyroku zaocznego (np. obniżenia kwoty roszczenia, jeżeli część długu została spłacona przed wydaniem wyroku) lub jego uchylenia (tj. unieważnienia).

Jeżeli powód ma powody, by przypuszczać, że formularza żądania pozwu nie doręczono pozwanemu przed wydaniem wyroku zaocznego, ma obowiązek wystąpić do sądu o uchylenie wyroku zaocznego wydanego na jego korzyść.

1.6 Sprzeciw

Procedurę umożliwiającą uzyskanie wyroku zaocznego można wszcząć wyłącznie w przypadku, gdy pozwany nie wniesie odpowiedzi na pozew lub nie uzna roszczenia w wyznaczonym terminie (zob. powyżej). Jeżeli pozwany wda się w spór, sprawa toczy się w trybie zwykłym przewidzianym dla roszczenia spornego.

Jeżeli pozwany chce uchylić lub zmienić wyrok zaoczny po jego wydaniu, ma obowiązek niezwłocznie wystąpić do sądu o uchylenie lub zmianę wyroku. Sąd może zmienić lub uchylić wyrok zaoczny, jeżeli uzna to za uzasadnione lub jeżeli stwierdzi, że pozwany ma realne szanse na wygranie sprawy.

1.7 Skutek wniesienia sprzeciwu

Jeżeli pozwany wniesie odpowiedź na pozew w wyznaczonym terminie, sprawa toczy się w trybie zwykłym przewidzianym dla roszczenia spornego, jak opisano w zakładce „Wniesienie sprawy do sądu”.

1.8 Skutek niewniesienia sprzeciwu

Procedurę umożliwiającą uzyskanie wyroku zaocznego można wszcząć wyłącznie w przypadku, gdy pozwany nie wniesie odpowiedzi na pozew lub nie uzna roszczenia w wyznaczonym terminie. Tylko wówczas powód może wystąpić z wnioskiem uproszczonym lub zwykłym o wydanie wyroku zaocznego.

1.8.1 Co należy zrobić, aby nakaz zapłaty stał się tytułem wykonawczym?

Wyrok zaoczny to rozstrzygnięcie, które powód może wykonać wobec pozwanego. Procedury niezbędne do uzyskania takiego wyroku opisano w pkt 1.3 powyżej.

1.8.2 Czy orzeczenie to jest prawomocne czy nadal istnieje możliwość, aby pozwany odwołał się od tego orzeczenia?

Jak opisano powyżej, pozwany może wystąpić do sądu o zmianę lub uchylenie wyroku zaocznego (tj. o zmianę warunków określonych w tym wyroku lub o jego unieważnienie w całości). Tego rodzaju środek nie stanowi środka zaskarżenia jako takiego, ponieważ rozpoznaje go ten sam sąd, który rozpoznawałby pierwotną sprawę, gdyby pozwany wniósł odpowiedź na pozew. Sąd może zmienić lub uchylić wyrok zaoczny, jeżeli uzna, że przy jego wydawaniu doszło do nieprawidłowości proceduralnej, jeżeli stwierdzi, że pozwany ma realne szanse na wygranie sprawy, lub jeżeli uzna, że istnieją ku temu zasadne przesłanki.

Każda ze stron może zaskarżyć postanowienie o uchyleniu lub odmowie uchylenia wyroku zaocznego, z zastrzeżeniem uzyskania zgody sądu, który wydał postanowienie, albo sądu odwoławczego.

Ostatnia aktualizacja: 17/08/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.